KUMBA

ஸ்ரீபராசரபட்டர் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீகுணரத்னகோசம்

என்கிற

ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியின் ஸ்தோத்ரம்.

பூர்வீகர்களின் வ்யாக்யாநத்திற்கு அநுகுணமாக
ஸ்ரீரங்கம் K. S. T. பாடசாலை பண்டிதர்
வித்வான் ஸ்ரீமெய்யுவய்யங்கார்
எழுதிய தமிழ் ப்ரதிபததாத்பர்யத்துடன்

ஸ்ரீரங்கம்:
ஸ்ரீ வாணீ விலாஸ் பிரஸ்.
1924

காபிரைட் ரிஜிஸ்டர்ட்.

இதின் விலை] [அணா எட்டு.

ஸ்ரீ:

விஷயஸூசிகை.

—*—

ச்லோகம்.	விஷயம்	பக்கம்.
1.	"ச்ரியை" இத்யாதி ச்லோகத்தில்–ஸ்ரீஹாரீதவம்ச முக்தாமணியாகிய ஸ்ரீபராசரபட்டர் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியின் அவதாரமாகிய ஸ்ரீரங்கநாயகியை ஸ்துதிப்பதற்கு ஸ்ரீகுணரத்நகோசம் என்கிற ப்ரபந்தத்தைச்செய்வதாக உத்தேசித்து ஆரம்பிக்கும் ப்ரபந்தம் விக்நமன்றியில் முடிவுபெறுதலின் பொருட்டு முதலில் அந்த ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியையே நமஸ்கரிக்கிறார்.	2
2.	"உல்லாஸ" இத்யாதி ச்லோகத்தில்–"ச்ரேயாம்ஸி பஹூநி விக்நாநி" என்கிறபடியே விக்நாதிக்யசங்கையினால் அவைகளை நிவ்ருத்திப்பதின்பொருட்டு மறுபடியும் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியையே ஆச்ரயிக்கிறார்.	2
3.	"அநுகல" இத்யாதி ச்லோகத்தில்—அதிக மங்கள ஸித்தியின்பொருட்டு தன்னிடத்தில் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியின் கடாக்ஷங்களைப் பிரார்த்திக்கிறார்.	3
4.	"யத்ப்ரூபங்கா:" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— விசேஷமங்களங்கள் உண்டாகவேண்டி மறுபடியும் ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியின் கடாக்ஷங்களை ப்ரார்த்திக்கிறார்.	5

0

5. "யத்யாவத்" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியின் கடாக்ஷத்தினால் அவனது ஸ்வரூபரூப குணவிபூதிகளை உள்ளபடி அறிந்து அவைகளின் ஸ்துதி ப்ரம்மாதிகளாலும் அசக்யம் என்பதையும் அவைகளை ஸ்தோத்ரம் செய்வதற்கு உத்யோகித்த தனது அபஹாஸத்தையும் அநுஸந்தித்து இவ்விதம் ஸாஹஸ ப்ரவ்ருத்தியில் ப்ரவ்ருத்தித்த தனது வாக் ப்ரஸித்திக்கு ஸ்வஸ்தியை வேண்டுகிறார். 6

6. "ஸ்தோதாரம்" இத்யாதி ச்லோகத்தில் —ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மீ ப்ரம்மாதிகளால் அசக்யமானவையானாலும், அவனது குணவிஸ்தாரணத்தினால் ஸ்தோத்ருத்வம் தன்னிடத்திலேயே பர்யவஸிக்கிறதென்கிறார். 8

7. "ஸூக்திம்" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— இவ்விதம் தனக்கு ஸ்தோத்ரம் செய்வதில் அதிகாரத்தை ஸாதித்து ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியின் அநுக்ரஹத்தினால் தனது ஸூக்திக்கு குணஸாமக்ரீ உண்டாக வேணும் என்று ப்ரார்த்திக்கிறார். 9

8. "அஸ்ரக்ராத" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— முன் ச்லோகத்தில் ஸங்க்ரஹமாய் ப்ரார்த்தித்த ஸூக்தி கௌரவத்தை விஸ்தரித்து அவ்வித கௌரவத்தை ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியே விஸ்தாரப்படுத்தவேணும் என்று ப்ரார்த்திக்கிறார். 10

9. "ச்ரியஃ ஸ்ரீ:" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— ஸ்ரீரங்கராஜனைவிட விசேஷித்து ஸ்ரீரங்கநாயகியை ஸ்தோத்ரம் பண்ணப்போகிற தன்னிடத்தில் ஸ்ரீரங்கராஜன் கோபம் கொள்ளாமைக்கு ஸ்ரீரங்கராஜனிடத்

தில் உமக்கு விசேஷஸந்தோஷம் உண்டாகவேண்டியே உமது வல்லமையை விசேஷித்து ஸ்தோத்ரம் செய்கிறேன் கேளும் என்று விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறார். 11

10. "தேவி ச்ருதிம்" இத்யாதி ச்லோகத்தில்—தனது ப்ரதிஜ்ஞாநுகுணமாக ஸ்ரீமஹாலெக்ஷ்மியை ஸ்துதிக்கத்தொடங்கி ஸ்ரீமஹாலெக்ஷ்மியினது ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளில் ச்ருதியை ப்ரமாணமாகக் காண்பித்துக்கொண்டு அர்த்தத்தினால் இந்த ஸ்தோத்ரத்துக்கு ஸ்ரீகுணரத்நகோசமென்கிற பெயரை ஸூசிப்பிக்கிறார். 13

11. "ஆஹுர்வேதா:" இத்யாதி ச்லோகத்தில்—ஸ்ரீ மஹாலெக்ஷ்மியின் கடாக்ஷமில்லாமையாலே சிற்சிலர்கள் பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளாகி ஒருவரோடொருவர் விரோதித்து நிராகரிக்கப்படுகிறார்களென்கிறார். 14

12. "மாநவி விலஸதா" இத்யாதி ச்லோகத்தில்—ஸ்ரீ மஹாலெக்ஷ்மியின் கடாக்ஷமாகிற பாக்யத்தையுடையவர்களோவென்றால் அவளது மஹிமையை நன்றாகக்கண்டு அநுபவிக்கிறார்கள் என்கிறார். 16

13. "அஸ்யேசாநா" இத்யாதி ச்லோகத்தில்—ஸ்ரீஸூக்தம் ஸ்ரீமஹாலெக்ஷ்மியின் ஸம்ருத்தியை முக்யமாகவும் புருஷஸூக்தம் முதலியதுகள் ப்ரகாராந்தரேணவும் ப்ரதிபாதிக்கிறதுகளென்கிறார். 17

14. "உத்பாஹு:" இத்யாதி ச்லோகத்தில்—ஸ்ரீமஹாலெக்ஷ்மியை உபநிஷத்துக்கள்மட்டில் ப்ரதிபாதிக்

கிறதுகளல்ல. இதிஹாஸாதிகளும் அவளது வை
பவத்தைப் ப்ரதிபாதிக்கிறதுகளென்கிறார் 18

15. "ஆருக்ராம" இத்யாதி ச்லோகத்தில்—உபநிஷதா
திப்ரமாணங்களால் அறியப்பட்ட அவளது ஐச்வர்
யத்தைச் சொல்லுகிறார். 19

16. "ஏகோ முகதாதபத்ர" இத்யாதி ச்லோகத்தில்—
உலகத்தில் ஐச்வர்யம் ஸ்ரீ மஹாலெக்ஷ்மியினது
கடாக்ஷத்தினாலும் தாரித்ர்யம் அவளது கடாக்ஷமில்
லாமையாலும் உண்டாகிறதென்கிறார் 21

17. "ரதிர்மதி" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— உலகத்தில்
ஸர்வஸம்பத்துக்களும் ச்ரீமஹாலெக்ஷ்மியின் புரு
வவிலாஸப்ரஸரங்களை நோக்கியே செல்லுகிறது
கள் என்கிறார். 22

18. "ஸஹஸ்திர" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— வஸ்துக்
களின், தண்ணிமை லக்ஷ்மியினது கடாக்ஷஸங்
கோசத்தாலும், மேன்மை லக்ஷ்மியினது கடாக்ஷ
விகாஸத்தாலும் உண்டாவதாகச் சொல்லுகிறார். 23

19. "காலே" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— பகவான் லக்ஷ்
மியின் விளையாட்டுக்காக உலகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கி
றார் என்கிறார். 24

20. "சப்தாதீந்" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— கரணகளே
பரங்கள் பகவத்கைங்கர்யகரணத்துக்கு ஸ்ருஷ்டிக்
கப்பட்டிருப்பதென்பதை மறந்து அவைகளை சப்
தாதிவிஷயங்களை அநுபவிக்க உபயோகப்படுத்து
கிற ஜீவராசிகளை பகவானே அவ்விதம் செய்து

கொண்டு லெக்ஷ்மிக்கு பரிஹாஸரஸத்தை உண்டு பண்ணுகிறார் என்று சொல்லுகிறார். 26

21. "யத்ரூரே" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— கீழ் ச்லோகமவரை லக்ஷ்மிக்கு லீலாவிபூதியோகத்தைச்சொல்லி நித்யவிபூதியோகத்தைச் சொல்லுகிறார். 27

22. "ஹேலாபாம்" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— ஈச்வரனும், அவனது இரண்டு விபூதிகளும் மஹாலெக்ஷ்மிக்குப் பரிகரம் என்கிறார். 29

23. "ஆஜ்ஞா" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— மஹாலக்ஷ்மிக்கும் அவளது பர்த்தாவுக்கும பரமபதத்தில் ஸ்ரீவைகுண்டநகரயோகத்தைச் சொல்லுகிறார். 30

24. "தஸ்யாம்" இத்யாதி ச்லோகத்தில்—ஸ்ரீவைகுண்டநகரியில் இருக்கிற அவர்களுடைய ஆஸ்தாநத்தை அநுஸந்திக்கிறார். 31

25. "தத்ர" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— ஸ்ரீமஹாலெக்ஷ்மீ அந்த ஆஸ்தாநத்தில் ஆதிசேஷனுகிற ஸிம்மாஸநத்தில் உலகாரக்ஷையில் தீக்ஷிதரான பகவானுடன் கூட ஸர்வகாலமும் ஆநந்தாவஹையாயிருக்கிறாள் என்கிறார். 33

26. "போக்யா வாமபி" இத்யாதி ச்லோகத்தில்-ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு ஸ்ரீமஹாலெக்ஷ்மிமட்டில் ஆநந்தாவஹையான பத்நியன்று அம்மஹாலெக்ஷ்மிபோல அம்மஹாலெக்ஷ்மிக்கும் அவனது பர்த்தாவுக்கும் போக்யபூதைகளாய் பூமிமுதலிய அநேகமாயிரம் பத்நிகள் பகவானுக்கு உண்டென்கிறார். 35

27. "தேஸாத்யா:" என்கிற ச்லோகத்தில்—இவ்விதம் மஹாலெக்ஷ்மிக்கு அநேகமாயிரம் ஸபத்நிகளிருக்கிறார்களென்று சொல்லி பரிசாரகவர்கத்தைச்சொல்லுகிறார். 36

28. "ஸ்வரூபம்" இத்யாதி ச்லோகத்தில்—ஸ்ரீமஹாலெக்ஷ்மிக்கு பகவத்ஸ்வரூபநிரூபக தர்மத்வத்தைச் சொல்லுகிறார். 38

29. "த்வத்ஸ்பர்சாத்" இத்யாதி ச்லோகத்தில்—பகவானிடத்தில் ப்ரயோகிக்கப்படும் மங்களபதமானது ஸ்ரீமஹாலெக்ஷ்மியின் ஸம்பந்தத்தினால் பகவானை ஸ்பர்சிக்கிறதென்கிறார். 39

30. "அபாங்கா" இத்யாதி ச்லோகத்தில்—ஸர்வேச்வரனும் லோகபாலகர்களும் மஹாலெக்ஷ்மியின் கடாக்ஷத்தினால் உண்டான ஐச்வர்யத்தையுடையவர்களென்று சொல்லி, ஸர்வேச்வரனையும லோகபாலகர்களையும் பற்றிச்சொல்லும் வேதபாகமும் ஸ்ரீமஹாலெக்ஷ்மியையே சொல்லுகிறதென்கிறார். 40

31. "ஸ்வத: ஸ்ரீ:" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— பகவானுடைய ஸ்வரூபாதிகள் ஸ்ரீமஹாலெக்ஷ்ம்யதீநங்கள் என்று சொன்னால் பகவானுக்குபராதீநத்வம் முதலியதுகள் உண்டாகுமே என்கிற சங்கையை ஹேதுவிசேஷத்தாலும் த்ருஷ்டாந்தபலத்தாலும் பரிஹரிக்கிறார் 42

32. "ப்ரசக்ந" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— மஹாலெக்ஷ்மியின் ஸ்வரூபகுணங்களையும் திவ்யமங்கள விக்ரஹகுணங்களையும் சொல்லவிரும்பி முதலில் மஹா

லெக்ஷ்மிக்கும் அவளது பர்த்தாவுக்கும் ஸத்ருசங்களான குணங்களை அநுஸந்திக்கிறார். 43

33. "அந்யேபி" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— மறுபடியும் பகவானுக்கும் மஹாலெக்ஷ்மிக்கும் ஸத்ருசங்களான குணங்களையே அநுஸந்திக்கிறார். 44

34. "யுவத்வாதௌ" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— மஹாலெக்ஷ்மிக்கும் அவளது பர்த்தாவுக்கும் ஸ்வரூபரூப குணங்கள் ஸத்ருசங்களாய் இருக்குமாகில் ஸேவகர்களுக்கு அவ்விருவர்களையும் பிரித்தறிதல் எவ்விதம் உண்டாகுமென்கிற கேள்விக்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார். 45

35. "கநகக" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— முன் ச்லோகத்தில் ஸ்வரூபபேதககுணங்களைச் சொல்லிவிட்டபடியால் ரூபபேதககுணங்களை இச்சுலோகத்தில் அநுஸந்திக்கிறார். 47

36. "அங்கம் தே" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— திருப்பாற்கடலின் ஸாரஸமஷ்டியாக மஹாலெக்ஷ்மியின் திருமேனியை வர்ணித்து கற்பகக்கொடி முதலியவைகளை அதின் அஸாராம்சங்களாக உத்ப்ரேக்ஷித்து அந்த உத்ப்ரேக்ஷையும் திருப்பாற்கடலிலிருந்து ஆவிர்ப்பவித்ததும் அப்ராக்ருதமுமான ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியின் திருமேனிக்கு சரியாகாதென்கிறார். 48

37. "ப்ரணமத்" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— ஸ்ரீமஹாலெக்ஷ்மியின் திருமேனியின் வர்ணநம் வாசாமகோசரமென்கிறார். 50

38. "ஏகயங்யஞ்ச்ய" இத்யாதி ச்லோகத்தில்—ஸ்ரீமஹாலெக்ஷ்மியினுடைய ஆச்ரிதாநுகூலாத்ராஜ்யஸௌசகமாக வீற்றிருத்தலின் விசேஷத்தை அநுசந்திக்கிறார். 51

39. "ஸௌரபித" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— ஸ்ரீமஹாலெக்ஷ்மியின் ஸேவையாலுண்டான ப்ரீதியினால் அவளது திருவடிகளை சரணம் புகுருகிறார். 52

40. "த்வத்ஸ்வீகார" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— ஸ்ரீ மஹாலெக்ஷ்மியின் கடாக்ஷவிக்ரஹவைலக்ஷண்யத்தை அநுஸந்திக்கிறார். 54

41. "ஆநந்தாத்மபி:" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— மறுபடியும் ஸ்ரீமஹாலெக்ஷிமியின் கடாக்ஷங்களையே வர்ணித்துக்கொண்டு அவைகளால் தன் ரக்ஷணத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார். 55

42. "பாதாருந்துதம்" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— ஸ்ரீ மஹாலெக்ஷ்மியின் ஸௌகுமார்யத்தை அநுஸந்திக்கிறார் 57

43. "ஆமர்யாதம்" இத்யாதி ச்லோகத்தில்—ஸ்ரீமஹாலெக்ஷ்மியின் தாருண்யத்தை வர்ணிக்கிறார் 58

44. "ஆமோதாச்புத" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— ஸ்ரீ மஹாலெக்ஷ்மியின் திருமேனியை புஷ்பமாலையாக வர்ணித்து அது ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின் திருமார்புக்கு அலங்காரமாகிறது என்று சொல்லி ஸௌகுமாரதமமான அத்திருமேனியை ஸௌகுமாரமான புஷ்பமாலையாக வர்ணித்த தன்னை நிந்தித்துக் கொள்கிறார். 60

45. "மர்மஸ்ப்ருச:" இத்யாதி ச்லோகத்தில்—ஸ்ரீமஹாலெக்ஷ்மிக்கு பகவானுடன் கூடிய ஸம்போக ச்ருங்காரத்தை வர்ணிக்கிறார் 62

46. "கநகரசநா" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— ஸ்ரீமகாலெக்ஷ்மிக்கு திருவாபரணஸமூஹங்களின் சேர்க்கையால் உண்டாகிய காந்திவிசேஷத்தை அநுசந்திக்கிறார் 63

47. "ஸாமாந்ய" இத்யாதி ச்லோகத்தில்—பகவானோடே பரமஸாம்யாபந்நையான ஸ்ரீ மஹாலெக்ஷ்மிக்கு கௌஸ்துபம் வைஜயந்தீ பஞ்சாயுதங்கள் இவைகளின் தாரணமும் உண்டாகவேண்டியிருக்க அவைகளை பகவான் மட்டில் தரிப்பதற்குக் காரணத்தை உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறார் 64

48. "யதிமநுஜ" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— ஸ்ரீமஹாலெக்ஷ்மியானவள் பகவானுடைய அந்த அந்த அவதாரத்துக்கு அநுகுணமாக அவதரியாமல்போனால் பகவானுக்கு அந்த அவதாரலீலை ருசியாது என்கிறார் 65

49. "ஸ்கலிதகடக" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— ஸ்ரீ மஹாலெக்ஷ்மியைப் பார்த்து ஆச்ரிதர்களுக்காக ஸமுத்ரமதநம் பண்ணின பகவானுடைய ச்ரமாபநோதநத்திற்காக நீர் ஸமுத்ரத்திலிருந்து ஆவிர்ப்பவித்தீர் என்கிறார் 66

50. "மாதர்மைதிலி" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவினுடைய பொறுமையைவிட ஸ்ரீ மஹாலெக்ஷ்மியின் பொறுமையே விசேஷித்தது

என்று சொல்லி அந்த அவளது பொருமை மகாப்ராதிகளான நம்மை ஆநந்திப்பிவிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் 67

51. "மாதர்லக்ஷ்மி" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— ஸ்ரீ மஹாலெக்ஷ்மியின் ஸம்பந்தம் பகவானுக்கு இருப்பதனுல்தான் பகவான் தமக்கு உத்தேச்யராகிறார் என்றும் பகவானுடைய தர்சந ஆச்ரயணகைங்கர்ய காணங்களும் அவைகளால் உண்டாகிய ஆநந்த பாஷ்பாதிகளும் தமக்கு உபபந்நமாகிறதுகள் என்றும் சொல்லுகிறார். 69

52. "பிதேவ" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— குளிர்ந்த திருவுள்ளமுள்ள பகவான் மஹாபராதங்களை இடைவிடாது செய்திருக்கிற ஜநங்களைப்பார்த்துச் சீறுவாராகில் அச்சீற்றத்தை உபதேசாதிகளாலே மாற்றி அபராதிஜநங்களை ஸ்ரீமஹாலெக்ஷ்மீ தம் ஜநமாக ஆக்கிக்கொள்கிறாள் என்கிறார். 70

53. "நேதுர்நித்யஸஹாயிநீ" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— ஆச்ரிதஸம்ரக்ஷணத்திற்காக ஸ்ரீமஹாலெக்ஷ்மியும் அவளது பர்த்தாவும் எந்த க்ருபாஸ்வாதந்த்ர்யகுணங்களால் துக்ககரமான இருள்தருமாஞாலத்தில் அவதரித்து ஸுகுமாரதரமான தங்கள் திருமேனிகளை வருத்தி விரஹக்லேசம் முதலியவைகளை அநுபவித்தார்களோ அந்த க்ருபாஸ்வாதந்த்ர்யங்களை நிந்திக்கவேண்டுமென்று அவர்களுடைய திருமேனிகளிலுள்ள ப்ரேமபாரவச்யத்தினுல் சொல்லுகிறார். 72

54. "அதிசயிதவாந்" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— ஸ்ரீ மஹாலெக்ஷ்மியின் ஆச்ரிதரக்ஷணோபயோகியான ஸ்வாதீநபதிகாத்வத்தைச் சொல்லுகிறார். 73

55. "தசசதபாணி" இத்யாதி ச்லோகத்தில்—பகவானுடைய ஸர்வப்ரகாரவிபவமும் ஸ்ரீமஹாலெக்ஷ்மியினுடைய விலாஸலவாநுபவத்தில் பர்யாப்தமாகாது என்று சொல்லுகிறார். 75

56. "ஜநநபவந" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— ஸ்ரீமஹாலெக்ஷ்மியானவள் திருப்பாற்கடலிலும் பரமபதத்திலும் ஸ்ரீரங்கத்திலும் நித்யவாஸம் செய்வதற்கு ஹேதுவைச் சொல்லுகிறார். 76

57. "ஒளதார்ய" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— ஸ்ரீமஹாலெக்ஷ்மிக்கு ஸர்வாவதாரங்களைவிட ஸ்ரீரங்கத்திலுள்ள அர்ச்சாவதாரத்தில் ஸர்வகுணங்களும் அதிசயிதங்களென்கிறார். 77

58. "ஐச்வர்யம்" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— வாங்மநஸ்ஸுக்களுக்கெட்டாததான ஸ்ரீமஹாலெக்ஷ்மியின் ஒளதார்யத்தை வர்ணிக்கிறார். 78

59. "ஞாநக்ரியா" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— தனது நைச்யத்தை அநுஸந்திக்கிறார். 79

60. "இத்யுக்திகைதவசதேந" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— கீழ் தான் சொன்ன நைச்யமும் பூர்வாசார்யர்கள் செய்த நைச்யத்தை அநுகரித்ததலே தவிர மன:பூர்வகமன்றாகையால் நிர்ஹேதுக க்ருபையாலேயே ஸ்ரீ மஹாலெக்ஷ்மீ தனக்கு சரணமாயிருக்கிறாள் என்கிறார். 80

61. "ஸ்ரீரங்கே" இத்யாதி ச்லோகத்தில்— த்ருஷ்டாத்ருஷ்டங்களென்கிற இருவகைப் பலன்களையும் ஸ்ரீ மஹாலெக்ஷ்மிமுகமாய் ப்ரார்த்தித்துக்கொண்டு ஸ்தோத்ரத்தை முடிவுசெய்கிறார். 81

விஷயஸூசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

॥ 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈 𑌨𑌮𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

ஸ்ரீகுணரத்நகோசம்

பட்டர் தனியன்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌭𑌟𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌂𑌗𑍇𑌶𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌂𑌕𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍇 𑌮𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑍂𑌯𑌸𑍇 ॥

ஸ்ரீபராசரபட்டார்ய: ஸ்ரீரங்கேசபுரோஹித:.
ஸ்ரீவத்ஸாங்கஸுத: ச்ரீமாந் ச்ரேயஸே மேஸ்து பூயஸே.

வ்யாக்யாநச்லோகம்.

𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌂𑌗𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌿𑌷𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌯𑍇 𑌸𑌦𑌾
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍋𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌾 ॥
𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌾𑌷𑌯𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌾
𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌦𑍇 ॥

ஸ்தோத்ராரம்பச்லோகம்.

𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌚𑌿𑌦𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃 ।
𑌅𑌙𑍍𑌗𑍀𑌕𑌾𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌲𑍋𑌕𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈
𑌕𑍃𑌤𑍋𑌽𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 ॥ க ॥

ச்ரியை ஸமஸ்தசிதசித்விதானவ்யஸநம் ஹரே: — அங்கீகாரிபிராலோகைஸ்ஸார்த்தயந்த்யை க்ருதோஞ்ஜலி: க

[பதவுரை] ஹரே: - மஹாவிஷ்ணுவினுடைய; ஸமஸ்த சிதசித்விதாநவ்யஸநம் — எல்லா சேதனசேதனங்களின் ஸ்ருஷ்டியில் உண்டான ஆயாஸத்தை; அங்கீகாரிபி: — அங்கீகரிக்கிறதுகளான; ஆலோகை: — கடாக்ஷங்களினுல்; ஸார்த்தயந்த்யை - ஸபலமாகச்செய்கிறவளான; ச்ரியை - லெக்ஷ்மியின்பொருட்டு; அஞ்ஜலி: - கைகூப்புதலானது; க்ருத: - (என்னுல் செய்யப்பட்டது (க).

[கருத்துரை] ஆசிரிதபாபஹரரான ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவினது ஸமஸ்த சேதநாசேதநங்களின் ஸ்ருஷ்டியிலுண்டான ஆயாஸத்தை கடாக்ஷங்களினுல் அங்கீகரித்து ஸபலமாகச் செய்கிறவளும், எல்லாராலும் ஆச்ரயிக்கப்படுவதாலும் தான் எம்பெருமானை ஆச்ரயிப்பதாலும் ஸ்ரீ என்கிற திருநாமத்தையுடையவளுமான பெரிய பிராட்டியின் பொருட்டு என்னுல் அஞ்ஜலி பண்ணப்பட்டது.

𑌉𑌲𑍍𑌲𑌾𑌸𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌿𑌤𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌸𑌪𑍍𑌤𑌲𑍋𑌕𑍀
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑌕𑍋𑌰𑌕𑌿𑌤𑌨𑍇𑌮𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌲𑍀𑌲𑌾𑌂 ।

ஸ்ரீரங்கஹர்ம்யதலமங்கலதீபரேகாம்
ஸ்ரீரங்கராஜமஹிஷீம் ச்ரியமாச்ரயாம: ॥ ௨ ॥

உல்லாஸபல்லவிதபாலிதஸப்தலோகீ நிர்வாஹகோரகிதநேமகடாக்ஷலீலாம்—ஸ்ரீரங்கஹர்ம்யதலமங்களதீபரேகாம் ஸ்ரீரங்கராஜமஹிஷீம் ச்ரியமாச்ரயாம: ௨.

[ப—உ] (ஸப்தலோக்யா:) – ஏழு உலகங்களுடைய; உல்லாஸ, பல்லவித, பாலித, ஸப்த, லோகீ, நிர்வாஹ, கோரகித, நேம, கடாக்ஷ, லீலாம் - உதயத்தினுல், தளிர்த்தும், ரக்ஷிக்கப்பட்ட, ஏழு, உலகங்களுடைய, ஸ்திதியினுல், மொட்டிட்டுமிருக்கிற, அர்த்த, வீக்ஷணத்தின், விலாஸத்தையுடையவளாயும்; ஸ்ரீரங்கஹர்ம்யதல, மங்கள, தீபரேகாம்- ஸ்ரீரங்கமென்கிற, விமானப்ரதேசத்துக்கு, சோபனமான, தீபகலிகையாயும்; ஸ்ரீரங்கராஜ, மஹிஷீம் - ஸ்ரீரங்கனுதனுடைய பட்டமஹிஷியாயும் இருக்கிற; ச்ரியம் - லெக்ஷ்மியை; ஆச்ரயாம: - ஆச்ரயிக்கிறேம் (உ).

[க—உ] ஏழு உலகங்களின் உதயத்தால் தளிர்த்தும் அவைகளின் ரக்ஷணத்தால் மொட்டிட்டுமிருக்கிறதான தனது அர்த்தகடாக்ஷவிலாஸத்தையுடையவளும் ச்ரீரங்கவிமானத்திற்கு மங்களதீபகலிகையும் ச்ரீரங்கநாதனது பட்டமஹிஷியுமான பெரிய பிராட்டியை ஆச்ரயிக்கிறேம்.

ஸ்வஸ்தி(?) ... தந்காருண்யாம் ... நாரஸிம்ஹஸம்ஹ-

த்ருதிஸ்ம்ருதி ... ஜ... வஸ்ரீ ஸ்வாநாக ... யி:॥

ஸ்தந நய நம ... ஹஸார ... த்விரேபா

... யத ... யி ... க்ஷ்மீ ... கடாக்ஷாந் ॥ ௩ ॥

அநுகலதநுகாண்டாலிங்காரம்பசும்பத்ப்ரதிதிசபுஜ
சாகஸ்ரீஸகாநோகஹர்தி:— ஸ்தநநயநகுளுச்சஸ்பார
புஷ்பத்விரேபா ரசயது மயி லக்ஷ்மீகல்பவல்லீகடா
க்ஷாந் ௩

[ப—உ] அநுகல, தநுகாண்ட, ஆலிங்கந, ஆரம்ப சும்பத், ப்ரதிதிச, புஜசாக, ச்ரீசகாநோகஹ, ருத்தி: - க்ஷணம்தோரும், கொப்புபோன்ற சரீரத்தினுடைய, ஆலிங்கநத்தின் ஆரம்பத்தினால், ப்ரகாசிக்கின்றதான, நான்குதிக்குகளிலுமுள்ள, கிளைகள்போன்ற திருத்தோள்களையுடைய, மரம்போன்ற ச்ரீகாந்தனது, குணசம்பத்துக்களையுடையவளும்; ஸ்தநநயநகுளுச்சஸ்பாரபுஷ்பத்விரேபா - குளுச்சங்களென்கிற பூங்கொத்துக்கள்போன்ற ஸ்தநங்களையும், ஸ்பாரபுஷ்பங்களென்கிற மலர்ந்த புஷ்பங்களிலுள்ள த்விரேபங்களென்கிற வண்டுகள்போன்ற திருக்கண்களையும் உடையவளுமான; லக்ஷ்மீகல்பவல்லீ - கற்பக்கொடிபோன்ற லக்ஷ்மியானவள்: மயி - என்னிடத்தில்; கடாக்ஷாந் - கடாக்ஷங்களை; ரசயது - பண்ணட்டும்.

[க—உ] கொப்புபோன்ற சரீரத்தினுடைய ஆலிங்கநத்தின் ஆரம்பத்தினால் அடிக்கடி பிரகாசிக்கிறதான நான்குதிக்குகளிலுமுள்ள கிளைகள்போன்ற நான்கு திருத்தோள்களையுடைய மரம்போன்ற ச்ரீகாந்தனது குணஸம்பத்துக்களையுடையவளும் பூங்கொத்துக்கள்போன்ற திருமுலைத்தடங்களையும் மலர்ந்த பூக்களிலுள்ள வண்டுகள் போன்ற திருக்கண்களையுமுடையவளுமான கற்பக்கொடிபோன்ற பெரிய பிராட்டி என்னிடத்தில் தனது கடாக்ஷங்களைச்செய்யட்டும்.

𑌯𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑍂𑌭𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌚𑌰𑌰𑌚𑌨𑌾𑌤𑌾𑌰𑌤-
𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌮𑍁𑌰𑌾𑌰𑍇𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌰𑌭𑌿𑌦𑍁𑌰𑌸𑌿
𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑍈𑌸𑍍𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌭𑍋𑌗𑍋𑌪𑍋𑌦𑍍𑌘𑌾𑌤𑌕𑍇𑌳𑍀𑌚𑍁𑌳𑍁𑌕𑌿-
𑌤𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾-
𑌵𑌾 𑌸𑌾 𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍃𑌣𑍀𑌤𑌾𑌮𑌮𑍃𑌤𑌲𑌹𑌰𑌿𑌧𑍀𑌲𑌙𑍍𑌘𑌨𑍀-
𑌯𑍈𑌰𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 ॥ ௪ ॥

யத்ப்ரூபங்கா: ப்ரமாணம் ஸ்திரசரரசநாதாரதம்யே முராரேர்வேதாந்தாஸ்தத்வசிந்தாம் முரபிதுரஸி யத்பாதசிந்ஹைஸ்தரந்தி—போகோபோத்காதகேளீசுளுகிதபகவத்வைச்வரூப்யாநுபாவா ஸா ந: ஸ்ரீராஸ்த்ருணீதாம்ருதலஹரிதீலங்கநீயைரபாங்கை: ௪

[ப—உ] **முராரே:** - ச்ரீமஹாவிஷ்ணுவினுடைய; **ஸ்திர, சர, ரசநா, தாரதம்யே** - ஸ்தாவர, ஜங்கமங்களுடைய, ஸ்ருஷ்டியின், தாரதம்யத்தில்; **யத் ப்ரூபங்கா:** - எந்த லக்ஷ்மியின் புருவ அசைத்தல்கள்; **ப்ரமாணம்** - நியாமகங்களோ; **வேதாந்தா:**-உபநிஷத்துக்கள்; **தத்வசிந்தாம்** - பரதத்வவிஷயமான ஸம்சயத்தை; **முரபிதுரஸி** - மஹாவிஷ்ணுவின் திருமார்பில்; (உள்ள) **யத், பாத, சிந்ஹை:**-எந்த லக்ஷ்மியின் திருவடிகளினுடைய, அடையாளங்களால்; **தரந்தி** - போக்கடிக்கிறதுகளோ; **போக, உபோத்காத, கேளீ, சுளுகித, பகவத், வைச்வரூப்ய அநுபாவா** - போகத்தின், ஆரம்பத்தில் விளையாட்டினாலேயே, அல்பமாகச் செய்யப்பட்டதான பகவானுடைய, விசுவரூபத்தன்மையின் மாஹாத்ம்யத்தையுடையவளான; **ஸா** - அந்த; **ச்ரீ:** - லக்ஷ்மி; **அம்ருத, லஹரி, தீ, லங்கநீயை:** - அமிருதத்தின், ப்ரவாஹத்தினுடைய, புத்தியினாலே

அடையத்தகுந்ததுகளான; அபாங்கை: -கடாக்ஷங்களாலே; ந: - நம்மை; ஆஸத்ருணீதாம் - மறைக்கட்டும்,

[க—உ]. மூரத்துவம்சியான ச்ரீமஹாவிஷ்ணுவினுடைய ஸ்தாவரஜங்கமங்களின் ஸ்ருஷ்டிவைஷம்யத்தில் எவளது புருவநெரித்தல்கள் நியாமகங்களோ உபநிஷத்துக்கள் பரதத்வவிஷயமான ஸம்சயத்தை ச்ரீமஹாவிஷ்ணுவினது திருமார்பிலுள்ள எவளது திருவடிச்செம்பஞ்சிக்குழம்புகளின் அடையாளங்களால் நிவர்த்தித்துக்கொள்ளுகிறதுகளோ போகாரம்பத்தில் ஆயாசமில்லாமலே அல்பமாகச்செய்யப்பட்ட பகவத்வைச்வரூப்யமாஹாத்ம்யத்தையுடைய அந்த பெரிய பிராட்டி தனது "இவைகள் அமிருதப்ரவாஹங்கள்" என்கிற புத்திஜநகங்களான கடாக்ஷங்களால் நம்மைக் கடாக்ஷிக்கட்டும்.

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌵 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌚𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌦𑍂𑌰𑍇-
𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍁𑌂 𑌕𑍇 𑌵𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌚𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃। 𑌅𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌵𑌾-
𑌙𑍍𑌮𑌨𑌸𑌯𑍋𑌰𑍍𑌭𑌾𑌷𑌾𑌨𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌕𑌾𑌵𑌾𑌚𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯-
𑌤𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌕𑌵𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌗𑌿𑌰𑌾𑌮𑍍 ॥

யத்யாவத்தவ வைபவம் ததுசிதஸ்தோத்ராய தூரே
ஸ்ப்ருஹா ஸ்தோதும் கே வயமித்யதஸ்ச ஜக்ருஹு:
ப்ராஞ்சோவிரிஞ்ச்யாதய:— அப்யேவம் தவ தேவிவா
ங்மநஸயோர்பாஷாநபிஞ்ஞும் பதம் காவாச: ப்ரயதா
மஹே கவயிதும் ஸ்வஸ்தி ப்ரசஸ்த்யை கிராம் ௫

[ப—உ]. ஹே தேவி - ச்ரீரங்கநாயகியே! தவ- உம்மு

டைய; வைபவம் - மாஹாத்ம்யமானது; யத் -எவ்வித ஸ்வரூபமுள்ளதோ; யாவத் - எவ்வளவு ப்ரமாணத்தையுடையதோ; தத், உசித, ஸ்தோத்ராய - அதற்குத்தகுந்த ஸ்தோத்ரத்தைச் செய்வதின்பொருட்டு; ஸ்ப்ருஹா -இச்சையானது; தூரே - வெகுதூரத்தில்; ப்ராஞ்ச:-மூதோர்களான; விரிஞ்சாதய: ச- பிரம்மாமுதலியவர்களும்; வயம் - நாங்கள்; அத: - இந்த மாஹாத்ம்யத்தை; ஸ்தோதும்-ஸ்தோத்ரம் செய்வதற்கு; கே-எவ்வளவு சக்தியுள்ளவர்கள்; இதி - என்கிற இந்த வார்த்தையையே; ஜக்ருஹு: - கிரகித்தார்கள் ; அப்யேவம்-இப்படியிருந்தாலும்; வாங்மனஸயோ:-வாக் மனஸ்ஸுக்களுடைய; பாஷா அநபிஜ்ஞம் - பாஷணத்தை, அறியாத; தவ - உம்முடைய; பதம் - ஸ்வரூபத்தை; கவயிதும் - ஸ்தோத்ரம்செய்வதற்கு ; ஜாவாச: -நிந்திக்கப்பட்டவாக்குக்களையுடைய; (நாங்கள்) ப்ரயதாமஹே - மிக முயற்சி செய்கிறோம்; கிராம் - ஸ்தோத்ர வாக்யங்களின்; ப்ரசஸ்த்யை - ப்ரஸித்தியின்பொருட்டு; ஸ்வஸ்தி - மங்களமானது; ஸ்யாத் - உண்டாகட்டும்.

[க--உ] ஏ ச்ரீரங்கநாயகியே உமது வைபவம் எவ்வித ஸ்வரூபத்தையுடையதோ எவ்வளவோ அவைகளுக்கு அநுரூபமாக ஸ்தோத்ரம் செய்வதற்கு இச்சையே எட்டாத வெகு தூரத்திலிருக்கிறது. முன்னோர்களாகிய ப்ரம்மாதிகளும் "அல்பபுத்திகளாகிய நாங்கள் இந்த மாஹாத்ம்யத்தை ஸ்தோத்ரம் செய்வதற்கு சக்தியுள்ளவர்களல்ல" என்கிற இந்த வார்த்தையையே கிருஹித்தார்கள். இப்படியிருந்தாலும் வாங்மனஸ் சப்தத்தையே அறியாத உமது ஸ்வரூபத்தை ஸ்துதிப்பதற்கு நிந்த்யவாக்குக்களான நாங்கள் மிக முயலுகிறோம். ஸ்துதிவார்த்தைகளின் ப்ரஸித்திக்கு மங்களம் உண்டாக வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறார்.

ஸ்தோதாரம் தமுசந்தி தேவி கவயோ யோ விஸ்த்ரு
ணீதே குணாந் ஸ்தோதவ்யஸ்ய ததஸ்ச தே
ஸ்துதிதுரா மய்யேவ விஸ்ராம்யதி । யஸ்மாதஸ்மதமர்ஷ-
ணீயபணிதிஸ்வீகாரதஸ்தே குணா: க்ஷாந்த்யௌதா-
ர்யதயாதயோ பகவதி ஸ்வாம் ப்ரஸ்நுவீரந் ப்ர-
தாம் ॥ ௬ ॥

ஸ்தோதாரம் தமுசந்தி தேவி கவயோயோவிஸ்த்ரு
ணீதே குணாந் ஸ்தோதவ்யஸ்ய ததஸ்ச தே ஸ்துதி
துரா மய்யேவ விச்ராம்யதி—யஸ்மாதஸ்மதமர்ஷணீய
பணிதிஸ்வீகாரதஸ்தே குணா: க்ஷாந்த்யௌதார்யத
யாதயோ பகவதி ஸ்வாம் ப்ரஸ்நுவீரந் ப்ரதாம் ௬

[ப—உ] ஸ்தோதவ்யஸ்ய - ஸ்தோத்ரம் செய்யத்தகுந்தவனுடைய; குணாந்- குணங்களை; ய:- எவன்; விஸ்த்ருணீதே - விஸ்தாரப்படுத்துகிறானோ; தம் - அவனை; கவய: - பண்டிதர்கள்; ஸ்தோதாரம் - ஸ்தோத்ரம் செய்பவனாக; உசந்தி - சொல்லுகிறார்கள். (ஆகையால்) யஸ்மாத்- எந்தக்காரணத்தினால்; அஸ்மதமர்ஷணீய, பணிதிஸ்வீகாரத: - என்னுடைய ஸஹிக்கவொண்ணாத, வாக்குக்களின் அங்கீகாரத்தினால்;தே - உம்முடைய; க்ஷாந்தி, ஔதார்ய, தயா ஆதய: - பொருமை, நற்கொடை, தயை இவைகளை முதலாகவுடைய; குணா: - குணங்கள்; ஸ்வாம்- தங்களதான; ப்ரதாம் -பிரஸித்தியை; அல்லது பிரகாசத்தை; ப்ரஸ்நுவீரந் - உண்டுபண்ணுங்களோ; ததச்ச-அந்தக்காரணத்தினால்; தேவி- ஏ தேவியே; தே - உம்முடைய; ஸ்துதிதுரா- ஸ்தோத்திரபாரமானது; மய்யேவ - என்னிடத்திலேயே; விச்ராம்யதி - பர்யவஸிக்கிறது.

[க—உ] ஏ தேவியே! உலகத்தில் ஸ்தோத்ரம் செய்யத்தக்கவன் குணங்களை எவன் விஸ்தாரப்படுத்துகிறானோ அவனை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறவன் என்று பண்டிதர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் ஸ்தோத்திரம் செய்தலாகிற பாரமானது என்னிடத்திலேயே நிலைக்கிறது. ஏனெனில் எனது கடினமான வாக்குக்களை நீர் த்யஜிக்கவேண்டியிருக்க ஸ்தோத்ரமாக அங்கீகரித்திருக்கிறபடியால் உம்முடைய பொருமை முதலிய குணங்கள் விஸ்தாரத்தையடைகிறதல்லவா அந்தக் காரணத்தினால்தான்.

𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰𑌯𑌤𑍁 𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗-
𑌰𑌾𑌜𑌮𑌹𑌿𑌷𑍀 𑌮𑌧𑍁𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑍈𑌃 । 𑌵𑍈𑌦𑌗𑍍𑌧𑍍𑌯𑌵-
𑌰𑍍𑌣𑌗𑍁𑌣𑌗𑍁𑌮𑍍𑌫𑌨𑌗𑍌𑌰𑌵𑍈𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌡𑍂𑌲𑌕𑌰𑍍𑌣-
𑌕𑍁𑌹𑌰𑌾𑌃 𑌕𑌵𑌯𑍋 𑌧𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ௭ ॥

ஸூக்திம் ஸமக்ரயது ந: ஸ்வயமேவ லக்ஷ்மீ: ஸ்ரீரங்க ராஜமஹிஷீ மதுரை:கடாக்ஷை: - வைதக்த்யவர்ணகுணகும்பனகௌரவைர்யாம் கண்டூலகர்ணகுஹரா: கவயோ தயந்தி ௭

[ப—உ]. ஸ்ரீரங்கராஜமஹிஷீ - ஸ்ரீரங்கராஜனுக்குப் பட்டமஹிஷியான; லக்ஷ்மீ:-லக்ஷ்மீதேவியானவள்; மதுரை: - மதுரங்களான; கடாக்ஷை: - கடாக்ஷங்களாலே; ந: - நம்முடைய; ஸூக்திம்-சோபனவாக்கை; ஸ்வயமேவ - தானாகவே; ஸமக்ரயது - குணபூர்ணையாகச்செய்யட்டும். யாம் - எந்த வாக்கை; வைதக்த்ய, வர்ண, குண, கும்பந, கௌரவை: - சாதுர்யத்தினால், அக்ஷரங்களுடைய, ஓஜஸ், ப்ரஸாதம், சய்யா, பாகம் முதலிய குணங்களினுடைய, சேர்க்கையின், அதிச

யங்களினுல்; அல்லது அர்த்தகல்பனம், ப்ரஸாதமாதுர்யாதி அக்ஷரதர்மங்கள் இவைகளின், ரசனையின் அதிசயங்களினுல்; கவய: - பண்டிதர்கள்; கண்டேல, கர்ணகுஹரா: ஸந்த: - திணை வையுடைய காதுகளின் துளைகளையுடையவர்களாய்க்கொண்டு; தயந்தி -பானம் பண்ணுகிறுர்களோ; (தாம்) அவ்விதமான வாக்காக; ஸமக்ரயது -என்றதோடு அந்யம் கண்டுகொள்வது.

[க—உ] எந்த வாக்கை சாதுர்யத்தினுல் அக்ஷரங்களின் ஓஜஸ், ப்ரஸாதம் சய்யா பாகம் என்கிற குணங்களின் சேர்க்கையின் அதிசயங்களினுல் அல்லது அர்த்தகல்பனம், ப்ரஸாத மாதுர்யாத்யக்ஷரகுணங்களிவைகளின் ரசனையின் அதிசயங்களினுல் கவிகள் ஆசையுள்ள காதுகளையுடையவர்களாய்க்கொண்டு எப்போதும் கேட்க ப்ரியப்படுவார்களோ அவ்வித குணங்களால் பரிபூர்ணமாக ச்ரீரங்கராஜமஹிஷி தானே நமது வாக்கைச்செய்யவேண்டும் என்று ப்ரார்த்தனை

𑌅𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌗𑍁𑌣𑌪𑌰𑍀𑌣𑌾𑌹𑌿 𑌮𑌨-
𑌸𑍋 𑌦𑍁𑌹𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍌𑌹𑌾𑌰𑍍𑌦𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌿𑌤𑌮𑌿𑌵𑌾𑌥𑌾𑌪𑌿
𑌗𑌹𑌨𑌮𑍍। 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍌𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌨𑌿𑌷𑍇-
𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌮𑍁𑌖𑌯
𑌵𑌾𑌣𑍀𑌵𑌿𑌲𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௮ ॥

அனுக்ராதாவதயம் பஹுகுணபரீணாஹி மநஸோ து ஹாநம் ஸௌஹார்த்தம் பரிசிதமிவாதாபி கஹநம் பதாநாம் ஸௌப்ராத்ராதநிமிஷநிஷேவ்யம் ச்ரவண யோஸ்த்வமேவ ஸ்ரீர்மஹ்யம் பஹுமுகயவாணீ விலஸிதம்

அ

[ப—உ]. ஹே ஸ்ரீ: - ஏ லக்ஷ்மீதேவியே! ; அநாக்

ராத, அவத்யம் - தொடப்படாத, குற்றங்களையுடையதாயும்; பஹு, குண, பரிணுஹி - வெகுவிதங்களான, பாகவ்ருத்தி முதலிய குணங்களின், விஸ்தாரத்தையுடையதாயும்; மநஸ: - மனதுக்கு; ஸௌஹார்தம் - சந்தோஷத்தை; துஹாநம - கறக்கிறதாயும்; பரிசிதமிவஸதிதம் - பரிசயம் பண்ணப்பட்டதுபோலிருப்பதாயும்; அதாபி - அப்படிக்கிருந்தாலும்; கஹநம் - அறியமுடியாததாயும்; பதாநாம் - பதங்களுடைய; ஸௌப்ராத்ராத் - ஸ்நேஹத்தினுல்; ச்ரவணயோ: - காதுகளுக்கு; அநிமிஷ, நிஷேவ்யம் - அவதானத்தோடுகூடியிருக்கும்படி, ஸேவிக்கத் தகுந்ததாயும் (இருக்கிற); வாணீ, விலஸிதம் - ஸரஸ்வதியின், விலாஸத்தை; த்வமேவ - நீர்தானே; மஹ்யம் - எனக்கு; பஹுமுகய - வெகுமுகமாகப் பரவச்செய்யவேணும்.

[க—உ]. ஹே லெக்ஷ்மியே! நீர்தானே எனக்குக் குற்றமற்றதும், பாகம் வ்ருத்தி முதலிய வெகு குணங்களையுடையதும், கேட்பவர்களின் மனதுக்கு ஸந்தோஷத்தைக் கொடுப்பதும், பரிசயம் பண்ணப்பட்டதுபோலிருக்கச் செய்தேயும் அறியமுடியாததும், பதங்களின் சேர்க்கையால் ஆதரத்துடன் கேழ்க்கக்கூடியதுமான வாக்விலாஸத்தை வெகுமுகமாக விஸ்தாரப்படுத்தவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிருர்.

ஶ்ரிய: ஶ்ரீ: ஶ்ரீரங்கேஶய தவ ச ஹ்ருத்பூமௌ பக-
வதீம் ஶ்ரியம் க்ஷமித்வா வ்ருத்திவைத்யுபஹ்ஹரண:
ஶ்ருணு தாநா । ஶ்ருஶௌ தே ஹயோஸ்தாம் ஸத்வ-
தாவஸதாநே ஶ்ரவணத: வநஹதேஷேக்ஷ
ஷேகஸ ஷ்டிதந ஹஜயோ: கம்வகஶதம் ॥ ௩ ॥

ச்ரிய: ஸ்ரீ: ஸ்ரீரங்கேசய தவ ச ஹ்ருத்யாம் பகவதீம் ச்ரியம் த்வத்தோ ப்யுச்சைர்வயமிஹபணும: ச்ருணுதராம்—த்ருசௌ தே பூயாஸ்தாம் ஸுகதரளதாரே ச்ரவணத: புனர் ஹர்ஷோத்கர்ஷாத் ஸ்புடது புஜயோ: கஞ்சுகசதம் ௯

[ப—உ]. ச்ரிய: - எல்லாராலும்; ஆச்ரயிக்கத்தக்க பெரிய பிராட்டிக்கும்; ச்ரீ: - ஆச்ரயித்தக்கவரான; ச்ரீரங்கேசய - ஸ்ரீரங்கமென்கிற திவ்யதேசத்தில் சயநம் செய்பவரே; தவ ச - உமக்கும்; ஹ்ருத்யாம் - போக்யையும், திருமார்பில் வஸிப்பவளும்; பகவதீம் - ஞானசக்தி முதலிய ஆறு குணங்களையுடையவளுமான; ச்ரியம் - புருஷகாரமாக எங்களால் ஆச்ரயிக்கத்தக்க பெரியபிராட்டியை; த்வத்தோபி - உம்மைக்காட்டிலும்; உச்சை: - உயர்ந்தவளாக; வயம் - நாங்கள்; இஹ - உமது முன்னிலையில்; பணும: - ஸ்தோத்ரம் செய்கிறோம்; ச்ருணுதராம் - தேவர் நன்றாய்க் கேட்க வேணும்; ச்ரவணத: - கேழ்ப்பதினால்; தே - உம்முடைய; த்ருசௌ - திருக்கண்கள்; ஸுக, தரள, தாரே - ஸுகத்தினால், அசைகிற கருவிழிகளையுடையதுகளாக; பூயாஸ்தாம் - ஆகட்டும்; புந: - மேலும் (அடிக்கடி); ஹர்ஷோத்கர்ஷாத் - ஸந்தோஷத்தின் ஆதிக்யத்தினால்; புஜயோ: - திருத்தோள்களில்; கஞ்சுகசதம் - அநேக கஞ்சுகங்கள் (சொக்காய்கள்); ஸ்புடது - கிழியட்டும்.

[க—உ]. திருவுக்கும் திருவாகிய ஸ்ரீரங்கசாயியே! உமக்கு போக்யையாய் உமது திருமார்பில் வஸிக்கிறவளும் ஞானம், சக்தி, பலம், ஐசுவரியம், வீர்யம், தேஜஸ் என்கிற ஆறுகுணங்களையுடையவளுமான ஸ்ரீரங்கநாயகியை உம்மைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவளாக உமது ப்ரஸாதத்தினால் கிடைத்த

ஞானவான்களாகிய நாங்கள் உமதுமுன் ஸ்தோத்ரம் செய்கிரோம். நீரும் நன்ருய்க்கேளும். கேழ்ப்பீராகில் உமக்கு ஸந்தோஷமுண்டாகி உமது திருக்கண்கள் ஆநந்தானுபவத்திஞல் அசைகிற கருவிழிகளையுடையதுகளாகும். நீர் எத்தனை சொக்காய்கள் அணிந்தாலும் ஸந்தோஷமிகுதியால் உமது திருத்தோள்கள் பெருத்து அத்தனை சொக்காய்களும் கிழிந்துவிடும். ஆகையால் அவ்வளவு ஸந்தோஷத்தை உமக்கு உண்டாக்கவேணுமென்று உமது திவ்யமஹிஷியை ஸ்தோத்ரம் செய்கிரோமென்று கருத்து.

𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌂𑌸𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌦𑍍𑌗𑍁-
𑌣𑍌𑌘𑌮𑌣𑌿𑌕𑍋𑌶𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿। 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌪𑌾-
𑌟𑌨𑌪𑌟𑍂𑌨𑌿 𑌚 𑌸𑍇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌸𑌂𑌤𑌰𑍍𑌕𑌣𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌪𑍁-
𑌰𑌾𑌣𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑌾𑌣𑌿 ॥ ௧௦ ॥

தேவி ச்ருதிம் பகவதீம் ப்ரதமே புமாம்ஸஸ்த்வத்ஸத்குணௌகமணிகோசக்ருஹம் க்ருணந்தி— தத்வார பாடனபடூநி ச ஸேதிஹாஸஸம்தர்கணஸ்ம்ருதிபுராண புரஸ்ஸராணி— ௧௦

[ப—உ]. ஹே தேவி! - ஏ தேவியே; ப்ரதமே - முன்ஞேர்களான; புமாம்ஸ: - வஸிஷ்டர் வால்மீகி முதலிய பரமர்ஷிகளும் பராங்குசாதி மயர்வறமதிநலமருளப் பெற்ற ஆழ்வாராசார்யகளுமான புருஷர்கள்; பகவதீம் - மாஹாத்ம்யத்தையுடைய; ச்ருதிம் - வேதத்தை; த்வத்ஸத்குணௌக மணிகோசக்ருஹம் - உமது கல்யாணகுணஸமூகங்களாகிற ரத்னராசிகளுக்கு கருவுகலமாகவும்; ஸேதிஹாஸஸர்தர்க்கண ஸ்ம்ருதிபுராணபுரஸ்ஸராணி - இதிஹாஸங்கள் மீமாம்ஸக

ளுடன் கூடிய ஸ்ம்ருதிபுராணம் முதலிய சாஸ்திரங்களை; தத்த்வாரபாடநபடுநி ச - அந்தக்கருவுகலத்தின் வாசற்கதவுகளைத் திறப்பதில் ஸமர்த்தங்களான த்றவுகோல்களாகவும்; க்ருணந்தி - சொல்லுகிறார்கள்.

[க—உ]. ஏ தேவியே! முன்னோர்களான வஸிஷ்டர் வால்மீகி, பராசரர், வ்யாஸர் முதலிய பரமரிஷிகளும் மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற பராங்குசாதியாழ்வார்களும் நாதயாமுநாதி ஆசார்யர்களும் ஸ்வத: ப்ராமாண்யாதிருபமாஹாத்ம்யத்தையுடைய வேதத்தை உமது கல்யாண குணஸமூஹங்களாகிற ரத்நக்குவியல்களுக்குக் கருவுகலமாகவும் ஸ்ரீராமாயணம் முதலிய இதிஹாஸங்கள் மீமாம்ஸை இவைகளுடன் கூடிய ஸ்மிருதிபுராணபாஞ்சராத்ராதி சாஸ்திரங்களை அந்தக்கருவுகலத்தின் வாசற்கதவுகளின் திறவுகோல்களாகவும் சொல்லுகிறார்கள்.

ஆஹுர்வேதாநமாநம் ஶதிவ நஶதிவாராஜகம்விஶ்வ-
மேதத்ராஜந்வத்கேசிதீஶம் குணிநமபிகுணைஸ்தம்
தரித்ராணமந்யே । பிக்ஷாவந்யே ஸ்வாராஜ்யம்பவதீதி
ச ஜடாஸ்தே தலாதல்யகார்ஷுர்யேதே ஸ்ரீரங்கஹர்ம்-
யாங்கணகநகலதே நக்ஷணம் லக்ஷ்யமாஸ்ந ॥கக॥

ஆஹுர்வேதாநமாநம் ஶதிசந்ததிசா ராஜகம் விச்வமே
தத்ராஜந்வத்கேசிதீசம் குணினமபிகுணைஸ்தம் தரித்
ராணமந்யே— பிக்ஷாவந்யே ஸ்வாராஜம்பவதீதி ச
ஜடாஸ்தே தலாதல்யகார்ஷுர்யேதே ஸ்ரீரங்கஹர்ம்
யாங்கணகநகலதே ந க்ஷணம் லக்ஷ்யமாஸந் கங

[ப—உ]. ஸ்ரீரங்க, ஹர்ம்ய, அங்கண, கநகலதே - ஸ்ரீரங்கத்திலுள்ள, திவ்யவிமானத்தினுடைய, முன்ப்ரதேசத்திற்கு ஸ்வர்ணக்கொடிபோன்றவளே! யே - எவர்கள்; தே - உம்முடைய; லக்ஷ்யம் - கடாக்ஷத்திற்குவிஷயமாக; க்ஷணம் - க்ஷணகாலமும்; நாஸந் - ஆனார்களில்லையோ; ஜடா: - மூடர்களாகிய; தே - அந்த; கதிசந - சிலர்கள்; வேதாந் - வேதங்களை; அமானம் - அப்ரமாணமாகவும்; கதி ச - சிலர்கள்; ஏதத் - இந்த ; விச்வம் - ஜகத்தை; அராஜகம் - நாதனற்றதாகவும்; கேசித்; சிலர்கள்; ராஜந்வத் - நல்ல அரசனையுடையதாகவும்; அந்யே - மற்றும் சிலர்கள்; தம் - அந்த; ஈசம் - ஈச்வரனை; குணிநமபி - குணவானாயிருக்கச் செய்தேயும்; குணை: - குணங்களாலே; தரித்ராணம் - சூன்யனாகவும்; அந்யே - மற்றும் சிலர்கள்; பிக்ஷுள - பிச்சைகொள்பவனாகிய கபாலியினிடத்தில்; ஸுராஜம்பவம் - நல்ல ராஜாவாயிருக்கும் தன்மையையும்; ஆஹு: - சொன்னார்கள்; இதி ச - இந்த ப்ரகாரம்' தலாதலி - ஒருவர்க்கொருவர் அறைந்து கொண்டு செய்யும் யுத்தத்தை ; அகார்ஷு: - செய்தார்கள்.

[க—உ]. ஸ்ரீரங்கதிவ்யவிமானத்தின் முன்ப்ரதேசத்துக்கு ஸ்வர்ணக்கொடிபோன்றவளே! எவர்கள் உமது கடாக்ஷத்துக்கு க்ஷணகாலமும் இலக்காக ஆகவில்லையோ அந்த மூடர்களில் சிலர்கள் (ஸுகதாதிகள்) வேதங்களை அப்ரமாணமாகவும் சிலர்கள் (காபிலர்கள்) இந்த ஜகத்தை நாதனற்றதாகவும் சிலர்கள் (காணாதர்கள்) நல்ல அரசனையுடையதாகவும் சிலர்கள் (மாயாவாதிகள்) குணவானை அந்த ஈசுவரனை குணஹீநனாகவும் மற்றும் சிலர்கள் (சைவர்கள்) பிச்சைகொள்பவனை கபாலியை ஈசுவரனாகவும் சொல்லிக்கொண்டு ஒருவர்க்கொருவர் உள்ளங்கைகளால் அறைந்து செய்யும் யுத்தத்தைச் செய்தார்கள்.

𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌵𑌿𑌲𑌸𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌞𑍍𑌜𑌨𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌶𑌿-
𑌰𑌸𑌿 𑌨𑌿𑌗𑍂𑌢𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌿 𑌤𑍇 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾𑌃। 𑌨𑌿𑌧𑌿𑌮𑌿𑌵 𑌮𑌹𑌿-
𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑍇 𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌨𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌦𑍈-
𑌵𑍀𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌂 𑌤𑍇𑌽𑌭𑌿𑌜𑌾𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧௬ ॥

மநஸிவிலஸதாக்ஷ்ணா பக்திஸித்தாஞ்ஜநேந ச்ருதிசிரஸி
நிகூடம் லக்ஷ்மி தே வீக்ஷமாணா:— நிதிமிவ மஹிமா
நம் புஞ்ஜதே யேபி தந்யாநநு பகவதி தைவீம் ஸம்ப
தம் தேபிஜாதா:— ௧௬

[ப—உ]. பகவதி - ஸகல குணவதியான; நநு லக்ஷ்மி - ஏ லெக்ஷ்மியே! தந்யா: - உமது கடாக்ஷத்துக்கு விஷய மாகுகையாகிற பாக்யத்தையுடைய; யேபி - எவர்கள்! பக்தி ஸித்தாஞ்ஜநேந - ஸித்தாஞ்சனம் போன்றபக்தியையுடைய தும்; மநஸி - ஹ்ருதயத்தில்; விலஸதா பிரகாசிக்கிறது மான அக்ஷ்ணா - ஞானக்கண்ணினால்; ச்ருதிசிரஸி - வேதாந்தத்தில்; நிகூடம் - மறைந்திருக்கிற; தே - உம்முடைய மஹிமாநம் - மஹிமையை நிதிமிவ - நிதியைப்போல; வீக்ஷமாணாஸ்ஸந்த: - பார்க்கிறவர்களாய்க்கொண்டு; புஞ்ஜதே - அநுபவிக்கிறார்களோ; தே - அவர்கள் தைவீம், ஸம்பதம், அபி - தைவஸம்பத்தை அபிமுகமாகச்செய்து; ஜாதா:- பிறந்தவர்கள்.

[க—உ] ஸகலகல்யாணகுண ஸம்பந்நையான ஏ ஸ்ரீரங்க நாயகியே உமது கடாக்ஷத்துக்குபாத்ரமாகுகையாகிற பாக்யத்தையுடையதும் நெஞ்சில் விளங்குகிறதுமான ஞானக் கண்ணினால் வேதாந்தத்தில் மறைந்துகிடக்கிற நிதிபோன்ற உமது மஹிமையைக்கண்டநுபவிக்கிறார்களோ அவர்கள் தைவஸம்பத்தை அபிமுகமாகச்செய்து பிறந்தவர்கள்.

𑌅𑌸𑍍𑌯𑍇𑌶𑌾𑌨𑌾 𑌜𑌗𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌧𑍀𑌮𑌹𑍇 𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍-
𑌧𑌿𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌮𑍁𑌖𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌂 𑌚 𑌶𑌾𑌖𑌾-
𑌨𑍁𑌶𑌾𑌖𑌂 । 𑌈𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑌗𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌃 𑌪𑍌-
𑌰𑍁𑌷𑍇 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿𑌜𑌗𑌾-
𑌵𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌃 ॥ ௧௫ ॥

அஸ்யேசாநா ஜகத இதி தே தீமஹே யாம் ஸம்ருத்தி ம் ஸ்ரீ ஸ்ரீஸூக்தம் பஹுமுகயதே தாம் ச சாகாநு சாகம்— ஈஷ்டே கஸ்சிஜ்ஜகத இதி ய: பௌருஷே ஸூக்த உக்த: தம் ச த்வத்கம் பதிம இதிஜகாவுத்தராஸ் சாநுவாக:— ௧௫

[ப—உ]. ஹே ஸ்ரீ: - ஹேலக்ஷ்மியே !; அஸ்ய - இந்த ஜகத:-உலகத்துக்கு ; ஈசாநா- ஈச்வரி ; இதி-என்று; தே-உம் முடைய; யாம்-எந்த; ஸம்ருத்திம்-ஸம்ருத்தியை; அதீமஹே அத்யயநம் செய்கிறோமோ; தாஞ்ச - அந்தஸம்ருத்தியையும் அதற்கு மேலானதையும்; ஸ்ரீ ஸூக்தம்-ஸ்ரீ ஸூக்தமானது; சாகாநுசாகம்யதாததா - கிளைகளை அநுஸரித்த கிளைகளை உடைத்தாயிருக்கும்படி; அதாவது ஸகல்யேன என்றபடி பஹுமுகயதே-வெகுப்ரகாரமாகப்ரதிபாதிக்கிறது. பௌருஷே-புருஷனுடையதான; ஸூக்தே - ஸூக்தத்தில்; அதாவது புருஷஸூக்தத்தில்; கஸ்சித் -ஒரு; புருஷ: -புருஷன்; ஈஷ்டே-உலகங்களை நியமிக்கிறான்; இதி-என்று; ய:-எவன்; உக்த:- சொல்லப்பட்டானோ; தஞ்ச - அவனையும்; உத்தர: - உத்தரமான; அநுவாகஸ்ச - அநுவாகமும்; த்வத்கம்- உமது; பதிம்-பர்த்தாவாக; அதிஜகௌ-சொல்லிற்று.

[க—உ]. ஏ லெக்ஷ்மி தேவியே,'இவ்வுலகத்துக்கு ஈச்

வரி' என்று உமது எந்த ஸம்ருத்தியை அறிகிறோமோ அதை யும் அதற்கு மேலான ஸம்ருத்தியையும், ஸ்ரீஸூக்தம் என் பது ஒன்று குறையாமல் முழுக்க வெகுமுகமாய் ப்ரதிபாதி க்கிறது. புருஷஸூக்தத்தில் "ஒரு புருஷன் உலகங்களை நியமிக்கிறான்" என்று எவன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறானோ அவனே உமது பர்த்தா"வென்று உத்தரநாராயணநுவாகம் சொல்லிற்று. கந

[illegible] ॥ கச ॥

உத்பாஹுஸ்த்வாமுபநிஷதஸாவாஹ நைகாநியந்த்ரீம்
ஸ்ரீமத்ராமாயணமபி பரம் ப்ராணிதி த்வச்சரித்ரே—
ஸ்மர்தாரோஸ்மஜ்ஜநநி யதமே ஸேதிஹாஸை: புராணை
ர்நிந்யுர்வேதாநபி ச ததமே த்வந்மஹிம்நி ப்ரமாணம்.

[ப—உ]. ஹே அஸ்மத், ஜநநி - ஓ! எங்களுக்குத் தாயே!; அஸௌ-இந்த; உபநிஷதேகா-ஸ்ரீஸூக்தமென்கிற உபநிஷத்துமட்டில்; உத்பாஹுஸ்ஸதீ-உயரத்தூக்கிய கைக ளையுடையதாய்க்கொண்டு; த்வாம்-உம்மை; நியந்த்ரீம்-உலகத் துக்கு ஸ்வாமிநியாக; நாஹ-சொல்லிற்றில்லை; (கிந்து)-பின் னையோவென்றால்; ஸ்ரீமத்ராமாயணமபி-ஸ்ரீராமாயணமும்; த்வத், சரித்ரே-உமது சரித்ரத்தில்; பரம்-மிகவும்; ப்ராணிதி ஜீவிக்கிறது; யதமே-எந்த ரிஷிகள்; ஸ்மர்த்தார: - ஸ்ம்ருதி

களைச்செய்தார்களோ; ததமே -அவர்கள்; வேதாநபிச-வேதங்களையும்; ஸேதிஹாஸை: - இதிஹாஸங்களுடன் கூடிய; புராணை: -புராணங்களுடன்; த்வத்,மஹிம்நி-உமது விபவத்தில் (மஹிமையில்); ப்ரமாணம்-ப்ரமாணமாக; நிந்யு: -நயநம் பண்ணினார்கள் (ஆக்கினார்கள்).

[க—உ]. ஓ எங்கள் தாயே! இந்த ஸ்ரீஸூக்தமென்கிற உபநிஷத்து மட்டில்தானே உயர்த்தூக்கிய கைகளையுடையதாய்க்கொண்டு உம்மை உலகத்துக்கு ஸ்வாமிநியாகச்சொல்லவில்லை. ஸ்ரீராமாயணமும் உமது சரித்ரத்தில் மிகவும் ஜீவிக்கிறது. அதாவது ஸ்ரீராமாயணமும் உமது சரித்ரத்தைச் சொல்லுகிறது. எந்த ரிஷிகள் ஸ்ம்ருதிகளைச் செய்தார்களோ அவர்கள் வேதங்களை இதிஹாஸபுராணங்களுடன் உமது மஹிமையில் ப்ரமாணமாக்கினார்கள். கச

ஆக்ரம்யாமகாதபி விபோராஸர்வநிர்வா-
ஹகாதைச்வர்யம் யதிஹோத்தரோத்தரகுணம் ஸ்ரீ
ரங்கபர்த்து: ப்ரியே । துங்கம் மங்களமுஜ்ஜ்வலம் கரிம-
வத் புண்யம் புந: பாவநம் தந்யம் யத்ததஸ்ச வீ-
க்ஷணபுவஸ்தே பஞ்சஷா விப்ருஷ: ॥ கரு ॥

ஆகுக்ராமநியாமகாதபி விபோராஸர்வநிர்வாஹகாதைச்வர்யம் யதிஹோத்தரோத்தரகுணம் ஸ்ரீரங்கபர்த்து: ப்ரியே— துங்கம் மங்களமுஜ்ஜ்வலம் கரிமவத் புண்யம் புந: பாவநம் தந்யம் யத்ததஸ்ச வீக்ஷணபுவஸ்தே பஞ்சஷா விப்ருஷ:— க

[ப—உ]. ஹே ஸ்ரீரங்கபர்த்து:ப்ரியே - ஸ்ரீரங்கராஜனுக்கு வல்லபையே; இஹ-இவ்வுலகத்தில்; ஆகுக்ராமணியாமகாத்- குக்ராமாதிகாரிமுதல்; ஸர்வநிர்வாஹகாத் - ஸர்வலோகநியந்தாவான; ஆ விபோரபி-விபுவான ப்ரம்மபர்யந்தம்; உத்தரோத்தர குணம் - மென்மேலும் அதிசயிதமான; யத்-எந்த ஐச்வர்யம் (இருக்கிறதோ அதுவும்); துங்கம் - உயர்ந்த மேருமுதலியதும்; மங்களம்-சந்தனம் புஷ்பம் முதலிய மங்களத்திரவ்யமும்; உஜ்வலம்-மணி தீபம் முதலிய தேஜோத்ரவ்யமும்; கரிமவத்- இமயம் மந்தரம் முதலிய கனமுள்ளத்ரவ்யமும்; புண்யம் - பரலோகஸாதநமான யாகம் முதலியதும்; புந: -மறுபடியும்; பாவநம்-பரிசுத்தி பண்ணிவிக்கிற காவேரி முதலியதும்; தந்யம் - பாக்கியபலபூதமான நவநிதிரூபமுமான; யத்-எந்த ஐச்வர்யமுண்டோ; தத், அதஸ்ச- அந்த, இந்த ஐச்வர்யமும்; தே - உம்முடைய; வீக்ஷணபுவ: - கடாக்ஷத்திலுண்டாகிய; பஞ்சஷா: -ஐந்து ஆறு; விப்ருஷ: –திவிலைகள் (லேசங்கள்).

[க—உ]. ஹே ஸ்ரீரங்கராஜவல்லபையே! அல்பக்ராமாதிகாரிமுதல் ஸகலலோகநிர்வாஹகனான பரமாத்மா வரையில் மென்மேலும் உயர்ந்த எந்த ஐச்வர்யமுண்டோ அந்த ஐச்வர்யமும் மேருமுதலான உயர்ந்த த்ரவ்யங்களும் சந்தநபுஷ்பாதிகளான மங்களத்ரவ்யங்களும் மணி சூரியன் முதலான தேஜ:பதார்த்தங்களும் மந்தரம் இமயம் முதலிய கன பதார்த்தங்களும் பரலோகஸாதநமான புண்யக்ரியைகளும் காவேரி முதலிய பாவன பதார்த்தங்களுமான ஐச்வர்யமுண்டாதோ அதுவும் இதைப்போன்ற மற்ற ஐச்வர்யமும் உமது கடாக்ஷத்தின் ஐந்தாறு திவிலைகளினால் உண்டாகின்றன. கரு

𑌏𑌕𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌚𑌲𑌮𑌣𑌿𑌕𑌣𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌿𑌮𑍌𑌳𑌿-
𑌰𑍍𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍃𑌪𑍍𑌯𑌦𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑌲𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌨 𑌗𑌣𑌯𑌤𑌿
𑌨𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍋𑌣𑌿𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍 । 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈
𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌮𑌶𑌰𑌣𑍋 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍-
𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌜𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌿𑌨𑌿 𑌨𑌯𑌨𑍋𑌦𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌨𑍍𑌯-
𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥ ௧௭ ॥

ஏகோ முக்தாதபத்ரப்ரசலமணிகணத்காரிமௌளிர்ம நுஷ்ய: த்ருப்யத்தந்தாவளஸ்தோ ந கணயதி நதாந் யத்க்ஷணம் க்ஷோணிபாலாந்—யத்தஸ்மை திஶ்யதே ந்ய: க்ருபணமசரணோ தர்சயந் தந்தபங்க்திம் தத் தே ஸ்ரீரங்கராஜப்ரணயிநி நயநோதஞ்சிதந்யஞ்சிதாப்யாம்

[ப—உ]. ஹே ஸ்ரீரங்கராஜப்ரணயநி - ஹே ஸ்ரீரங்க ராஜனின் தயிதையே!; ஏக: - ஒரு; மநுஷ்ய:-மனிதன்; த்ருப்யத், தந்தாவள, ஸ்த:-மதித்த யானையின்மேல், இருந்து கொண்டும்; முக்தா, ஆதபத்ர, ப்ரசல, மணி, கணத்காரி மௌளி: - முத்துமயமான, குடையில், அசைசிற, மணி களால், சப்திக்கிற க்ரீடத்தை உடையவனுய்க்கொண்டும்; நதாந் - வணங்கின; க்ஷோணிபாலாந் - அரசர்களை; ந கண யதீதி யத் - மதிக்கிறுனில்லை என்கிறது யாதொன்றுண் டோ; அந்ய:-வேறுமனிதன்; அசரண:-புகலற்றவனுய்; க்ரு பணம் (யதா ததா) -தீனமாயிருக்கும்படி; தந்தபங்க்திம்-பற் களின் வரிசையை; தர்சயந் - காண்பிவித்துக்கொண்டு; தஸ் மை - அந்த யானையின்மேலிருக்கிற மனிதனின்பொருட்டு; திஷ்டதே- தனது அபிப்ராயத்தைத் தெரிவிக்கிறுன் (என் பது யாதொன்றுண்டோ) தத் - அந்த இரண்டும்; தே - உம்

முடைய; நயந, உதஞ்சித, ந்யஞ்சிதாப்யாம் - திருக்கண்களுடைய திறத்தல், மூடுதலிவைகளால் (பவதி) உண்டாகிறது,

[க—உ]. ஹே ஸ்ரீரங்கராஜதயிதையே! ஒரு மனிதன் மதித்த யானையின்மேலிருந்துகொண்டும் முத்துமயமான குடையில் அசைகிற மணிகளால் சப்திக்கிற கிரீடத்தையுடையவனுய்க்கொண்டும் தன்னை வணங்கின அரசர்களை மதிக்கிறுனில்லை என்பதும் மற்றொருவன் புகலற்றவனுய் தீனமாயிருக்கும்படி பல்வரிசைகளை அந்த யானையிலிருப்பவனுக்குக் காண்பிவித்துக்கொண்டு தனது அபிப்ராயம் தோற்ற நிற்பதென்பதும் உமது, திருக்கண்களின் கடாக்ஷத்தினுலும் திருக்கண்களின் மூடுதலாலும் அடைவே உண்டாகிறதுகள். கசு

𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌤𑌿𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌧𑍃𑌤𑌿𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌸𑍁𑌧𑌾-
𑌸𑌖𑌿 𑌯𑌤𑍋𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌚𑌿𑌚𑌲𑌿𑌷𑍇𑌤𑍍𑌤𑌵 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌲𑌤𑌾 । 𑌤-
𑌤𑍋𑌮𑍁𑌖𑌮𑌦𑍀𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑍇 𑌬𑌹𑍁𑌮𑍁𑌖𑍀𑌮𑌹𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌿-
𑌕𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌗𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌚 𑌵𑌶𑌂𑌵𑌦𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍂𑌲𑌙𑍍-
𑌕𑌷𑌾𑌃 ॥ கஎ ॥

ததிர்மதிஸரஸ்வதீத்ருதிஸம்ருத்திஸித்திச்ரியஸ்ஸுதா
ஸகி யதோமுகம் சிசலிஷேத்தவ ப்ரூலதா— ததோ
முகமதேந்திரே பஹுமுகீமஹம் பூர்விகாம் விகாஹ்ய
ச வசம்வதா: பரிவஹந்தி கூலங்கஷா:— கஎ

[ப—உ]. ஹே ஸுதாஸகி - ஏ அம்ருதஸஹோதரியான; இந்திரே - லெக்ஷ்மியே!; தவ - உம்முடைய; ப்ரூலதா - கொடிபோன்ற புருவமானது; யதோமுகம் - எந்த

புருஷனுக்கு நேராக; சிசலிஷேத் - அசையவிரும்புகிறதோ; ததோமுகம் - அந்த புருஷனுக்கு நேராக; ரதி: - ப்ரீதி; மதி, ஸரஸ்வதீ, த்ருதி, ஸம்ருத்தி, ஸித்தி, ச்ரிய: - ஞானம் வாக்கு, தைரியம், பூர்த்தி, இஷ்டப்ராப்தி, ஸம்பத்து இவை கள்; பஹுமுகீம் - வெகு ப்ரகாரமான; அஹம்பூர்விகாம் - நான்முன் நான்முன் என்கிற அஹங்காரத்தை; விகாஹ்ய - அடைந்து; வசம்வதா: - வசவர்த்திநிகளாயும்; கூலம்கஷா: - கரைபுரண்டதுகளாயும்; பரிவஹந்தி - (பிள்ளை பேரன் முத லிய ஜன்மஸந்தானத்திலும் சிஷ்யன் ப்ரசிஷ்யன் முதலிய ஞான ஸந்தானத்திலும்) பரம்புகிறதுகள். கஎ

[கூ—உ]. ஹே அம்ருத ஸஹோதரியான லக்ஷ்மியே! உமது கொடிபோன்ற புருவம் எந்த ஜனத்துக்கு நேராக அசையவிரும்புகிறதோ அந்த ஜனத்துக்கு நேராக ப்ரீதி, ஞானம், வாக்கு, தைரியம், பூர்த்தி, இஷ்டப்ராப்தி ஸம் பத் இவைகள் நான்தான் முன்னே ப்ரவேசிக்கிறேனென்று சொல்லுகையாகிற அஹங்காரத்தையடைந்து விதேயைகளா யும் கரைபுரண்டதுகளாயும் ஞானஸந்தானம் ஜன்மஸந்தான மென்கிற இரண்டு ஸந்தானங்களிலும் பரவுகிறதுகள். கஅ

ஸஹஸ்ரபரித்ரஸவ்ராஜவிரிஞ்சநாகிஞ்சநை-
ரநோகஹப்ருஹஸ்பதிப்ரபலவிக்லபப்ரக்ரியம் ।
இதம் ஸதஸதாத்மநா நிகிலமேவ நிர்ணாதிகம்
கடாக்ஷதரவேக்ஷயா ஸுவஹிதக்ஷிதித்ராணவத் ॥

ஸஹஸ்திரபரித்ரஸவ்ராஜவிரிஞ்சநாகிஞ்சனைரநோகஹ ப்ருஹஸ்பதிப்ரபலவிக்லபப்ரக்ரியம்— இதம் ஸதஸதா

த்மநா நிகிலமேவ நிம்னோந்நதம் கடாக்ஷிததுபேக்ஷ
யோஸ்தவ ஹி லக்ஷ்மி தத்தாண்டவம்— கஅ

[ப—உ]. ஹே லக்ஷ்மி ! - ஹே லக்ஷ்மியே ! ஸ்திர, பரித்ரஸ, வ்ரஜ, விரிஞ்சஈ, அகிஞ்சனைஸ்ஸஹ - ஸ்தாவரங்கள், ஜங்கமங்கள் இவைகளின் ஸமூஹங்கள், ப்ரம்மா, தரித்திரனிவர்களுடன் கூட; அநோகஹ, ப்ருஹஸ்பதி, ப்ரபல, விக்லப, ப்ரக்ரியம் - வ்ருக்ஷங்கள், தேவகுரு, பலமுள்ளவன், துர்ப்பலன் இவர்களுடைய ப்ரகாரத்தையுடையதான; இதம் - இந்த; நிகிலமேவ; ஸமஸ்தமும்; ஸதஸதாத்மநா - நல்லது கெட்டது என்கிற ரூபத்தினால் ; நிம்நோந்தம் - தாழ்ந்தும் உயர்ந்தும் இருக்கிறது (எதுவோ) தத் - அது; தவ - உம்முடைய ; கடாக்ஷததுபேக்ஷயோ: - கடாக்ஷித்தல், கடாக்ஷியாமை இவைகளின் ; தாண்டவம் ஹி - நடனமன்றோ !

[க—உ]. ஹே லக்ஷ்மியே ! ஸ்தாவரஜங்கமங்களின் ஸமூஹங்கள், ப்ரம்மா, தரித்திரன், மரங்கள், தேவகுரு, பலவான், பலஹீநன் இவர்களது ப்ரகாரத்தையுடைய இந்த ஸமஸ்தமும் நல்லது கெட்டது என்கிற ரூபத்தினால் உயர்ந்தும் தாழ்ந்துமிருக்கிறது என்பது எதுவோ அது உமது கடாக்ஷத்தினுடையவும் கடாக்ஷமில்லாமையினுடையவும் தாண்டவமல்லவா. கஅ

க்ஷேமே ஶம்ஸதி யோம்ருதாம் விஷவிதே தாரணே ந்யா-
ந்யூநாதிரிக்தோ ஹத்தாஹங்க்ருதிர்வேஷீவமதா-
ணீஶ்வராஞ்ஜல்யவ்யதீதம் ஶயம் । க்ஷணாநாவரணே-
ஸ்ஸஹஸ்ரகோடிநாதநுஹிலஸ்வேவ்வதம் ஸ்ரீரங்-

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑍇𑌶𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌹𑍃𑌤𑌯𑍇 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿-
𑌯𑌃 ॥ ௧௬ ॥

காலே சம்ஸதி யோக்யதாம் சிதசிதோரந்யோந்யமா விங்கதோர் பூதாஹங்க்ருதிபுத்திபஞ்சகரணீ ஸ்வாந்தப் ரவ்ருத்தீந்த்ரியை:— அண்டாநாவரணைஸ்ஸஹஸ்ரமக ரோத்தாந் பூர்புவஸ்வர்வத: ஸ்ரீரங்கேச்வர தேவி தே விஹ்ருதயே ஸங்கல்பமாந: ப்ரிய:— ௧௬

[ப—உ]. ஹே ஸ்ரீரங்கேச்வரதேவி - ஏ ஸ்ரீரங்கநாயக னின் மஹிஷியே!; காலே - ஸ்ருஷ்டிக்கு முந்திய காலமா னது; யோக்யதாம் - ஸ்ருஷ்டி யோக்யதையை; சம்ஸதி - (ஸதி) - சொல்லுகிறவளவில்; சிதசிதோ: - ஜீவப்ரகிருதி கள்; அந்யோந்யம்-ஒன்றோடொன்று ஆலிங்கதோ: (ஸதோ:) - சேர்ந்திருக்குமளவில்; ப்ரிய: - (உமது) ப்ரியனான ஸ்ரீரங் கராஜன்; ஸங்கல்பமாந: -(தானே வெகுவாக ஆகக்கடவேன் என்கிற வெகு பவந) ஸங்கல்பத்தைச்செய்துகொண்டு; தே - உம்முடைய; விஹ்ருதயே - விளையாட்டின் பொருட்டு; பூத, அஹங்க்ருதி, புத்தி, பஞ்சகரணீ, ஸ்வாந்த, ப்ரவ்ருத்தீந்திரி யை: ஸஹ - பஞ்சமஹாபூதங்கள், அஹங்காரதத்வம், மஹத் தத்வம், ஐந்து ஞானேந்திரியங்கள், மனம், கர்மேந்திரியங் கள், இவைகளுடன் கூடவும்; ஆவரணை: - ஆவரணங்களு டன்கூடவும்; தாந் - ப்ரஸித்தங்களான; பூர்புவஸ்வர்வத: - பூ: புவ: ஸுவ: என்கிற மூன்று உலகங்களையுடைய; ஸஹ ஸ்ரம் -அநேக; அண்டாந் - அண்டங்களை; அகரோத் - பண் ணினார் (ஸ்ருஷ்டித்தார்).

[க—உ]. ஹே ஸ்ரீரங்கநாயகனின் மஹிஷியே! ஸ்ருஷ் டிக்கு முற்காலமானது ஸ்ருஷ்டியோக்யதையைச் சொல்ல

வும் சேதநாசேதநங்களாகிய ஜீவப்ரக்ருதிகள் ஒன்ருேடொன்று சேரவுமாயிருக்க உமது ப்ரியஞன ஸ்ரீரங்கநாதன் தான் "பஹு ஸ்யாம்" என்று பஹுபவநஸங்கல்பம் செய்துகொண்டு உமது விளையாட்டுக்கு பஞ்சமகாபூதங்கள், அஹங்காரதத்வம், மஹத்தத்வம் ஞானேந்த்ரியங்கள் மனது கர்மேந்த்ரியங்கள் இவைகளுடன்கூடவும் ஸப்தாவரணங்களுடன் கூடவும் ப்ரஸித்தங்களான "பூ: புவ: ஸுவ:" என்கிற மூன்று உலகங்களையுடைய அநேக அண்டங்களை ஸ்ருஷ்டித்தார். ௧௯

ശബ്ദാദീൻ വിഷയാൻ പ്രദർശ്യ വിഭവം വിസ്മാര്യ-
ദാസ്യാത്മകം വൈഷ്ണവ്യാ ഗുണമായയാത്മനിവഹാ-
ൻവിപ്ലാവ്യ പൂർവഃ പുമാൻ । പുംസാ പണ്യ-
വധൂവിഡംബിവപുഷാ ധൂർത്താനിവായാസയൻ,
ശ്രീരംഗേശ്വരി കല്പതേ തവ പരീഹാസാത്മനേ
കേളയേ ॥ ௨௰ ॥

சப்தாதீந் விஷயாந் ப்ரதர்ச்ய விபவம் விஸ்மார்யதாஸ்யாத்மகம் வைஷ்ணவ்யா குணமாயயாத்மநிவஹாந் விப்லாவ்ய பூர்வ: புமாந்— பும்ஸா பண்யவதூவிடம்பிவபுஷா தூர்தாநிவாயாஸயந் ஸ்ரீரங்கேச்வரி கல்பதே தவ பரீஹாஸாத்மநே கேளயே— ௨௰

[ப—உ]. ஹே ஸ்ரீரங்கேச்வரி - ஏ ச்ரீரங்கராஜப்ரியையே!; பூர்வ: - புராண; புமான் - புருஷனுகிய; ஸ்ரீரங்கராஜன்; சப்தாதீன் - சப்தம் முதலிய; விஷயாந் - விஷயங்களை; ப்ரதர்ச்ய - காண்பிவித்து; தாஸ்யாத்மகம் - தாஸ்யரூப

மான; விபவம் - ஐச்வரியத்தை; விஸ்மார்ய - மறக்கும்படி செய்து; வைஷ்ணவ்யா -விஷ்ணுவினுடையதான (தனது); குணமாயயா - த்ரிகுணாத்மிகையான ப்ரக்ருதியினாலே; ஆத்மநிவஹாந் - ஜீவஸமூஹங்களை; விப்லாவ்ய - வஞ்சித்து; பண்யவதூ, விடம்பி, வபுஷா - வேசிகளை, அநுகரித்த, சரீரத்தையுடைய; பும்ஸா - புருஷனாலே; தூர்த்தாநிவ - த்ருஷ்டபுருஷர்களைப்போல; ஆயாஸயந் - பரவசர்களாகப்பண்ணிக்கொண்டு; தவ - உம்முடைய; பரீஹாஸாத்மநே - பரிஹாஸரூபமான; கேளயே - விளையாட்டின்பொருட்டு; கல்பதே - ஸமர்த்தராக ஆகிறார்.

[௧—௨]. ஹே ஸ்ரீரங்கராஜப்ரியையே! புராணபுருஷனாகிய ஸ்ரீரங்கராஜன் சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம், கந்தம் என்கிற விஷயங்களை காண்பிவித்து தாஸ்யரூபமான ஐச்வரியத்தை மறக்கும்படி செய்து தனது த்ரிகுணாத்மிகையான ப்ருக்ருதியினால் ஜீவஸமூஹங்களை வஞ்சித்து வேசி வேஷம்பூண்ட புருஷனாலே விடபுருஷர்களைப்போலப் பரவசர்களாகப்பண்ணிக்கொண்டு உமது பரிஹாஸரூபவிளையாட்டைச் செய்கிறார். ௨௦

𑌯𑌦𑍍𑌦𑍂𑌰𑍇 𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍇 𑌯𑌦𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍-
𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌾𑌦𑌪𑌚𑍇𑌲𑌿𑌮𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌪𑍁𑌰𑍀 𑌯𑌦𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛-
𑌤𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌤𑌿𑌃। 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍂𑌤𑌿𑌰𑌧𑍍𑌵𑌾
𑌯𑌦𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌤𑌵
𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌸𑌿𑌷𑍁𑌃 ॥ ௨௧ ॥

யத்தூரே மநஸோ யதேவ தமஸ: பாரே யதத்யத்புதம் யத்காலாதபசேளிமம் ஸுரபுரீ யத்கச்சதோ துர்

கதி:— ஸாயுஜ்யஸ்ய யதேவ ஸூதிரதவா யத்துர்க்ரஹம் மத்கிராம் தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் தவ க்ருதே மாதஸ்ஸமாம்நாஸிஷு:— உக

[ப—உ]. ஹே மாத:! - ஏ தாயே!; யத் - எந்த ஸ்தானமானது; மநஸ: - மனதுக்கு; தூரே - தூரத்திலோ; யதேவ - எந்த ஸ்தானமே; தமஸ: - ப்ரகிருதிமண்டலத்துக்கு; பாரே - அக்கரையிலேயோ; யத் எத்தஸ்தானமானது; அத்யத்புதம் - மிகவும் ஆச்சர்யாவஹமோ; யத்-எந்த ஸ்தானமானது; காலாத் - காலத்தினால்; அபசேளிமம் - பரிபாகத்தையடையாததோ; யத் - எந்த ஸ்தானத்தை; கச்சத: - அடைகிறவனுக்கு; ஸுரபுரீ — தேவலோகமானது; துர்கதி: - நரகரூபமோ; யதேவ - எந்த ஸ்தானமே; ஸாயுஜ்யஸ்ய -பரமஸாம்யாபத்திக்கு; ஸூதி: - உத்பாதகமோ; அதவா - மேலும்; மத்கிராம் - எனது வாக்குகளுக்கு; யத் - எந்த ஸ்தானமானது; துர்க்ரஹம் - விஷயமாகாததோ; விஷ்ணோ: - பரவாஸுதேவனுடைய; தத் - அந்த; பரமம் - ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான; பதம் - ஸ்தானத்தை; தவ - உம்முடைய; க்ருதே - நிமித்தம்; ஸமாம்நாஸிஷு: - (வேதங்கள்) அப்யஸித்ததுகள்.

[க—உ]. ஹே தாயே! எந்த ஸ்தானம் மனதுக்கு எட்டாததாயும் ப்ரகிருதிமண்டலத்துக்கு அக்கரையிலுள்ளதாயும் மிக ஆச்சரியகரமாயும் காலபரிணாமமற்றதாயும் தன்னை அடைபவனுக்கு தேவலோகத்தைக்கூட நரகமாக நினைக்கும்படி பண்ணுவதாயும், பரமஸாம்யாபத்தியை உண்டாக்குவதாயும், எனது வாக்குக்கு விஷயமாகாததாயுமிருக்கிறதோ பரவாஸுதேவனுடைய "அந்த ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான பரமபதமென்கிற ஸ்தானவிசேஷத்தை உமது நித்யவாஸத்துக்கு" என்று வேதங்கள் சொல்லிற்றுக்கள். உக

𑌹𑍇𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑌖𑌿𑌲𑌂𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌭𑍋𑌗𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃
𑌪𑌰𑌾 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌾𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌸𑌦𑌾 𑌪-
𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌸𑍂𑌰𑌯𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲-
𑌕𑍃𑌪𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌵𑌯𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌃
𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌪𑌰𑌿𑌕𑌰𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌤𑌵 𑌸𑍍𑌫𑌾𑌰𑌣𑍇 ॥ ௨௨ ॥

ஹேலாயாமகிலம் சராசரமிதம் போகே விபூதி: பரா புண்யாஸ்தே பரிசாரகர்மணி ஸதா பச்யந்தி யே ஸூரய:— ஸ்ரீரங்கேச்வர தேவி கேவலக்ருபாநிர்வாஹ்ய வர்கே வயம் சேஷித்வே பரம: புமாந் பரிகரா ஹ்யேதே தவ ஸ்பாரணே— ௨௨

[ப—உ]. ஹே ஸ்ரீரங்கேச்வரதேவி! - ஹே ச்ரீரங்க ராஜனின் ப்ரியையே!; அகிலம் - ஸமஸ்தமாகிய; சராசரம் - ஜங்கமஸ்தாவராத்மகமான; இதம் - இந்த ஜகத்து; தவ - உம்முடைய; ஹேலாயாம் - க்ரீடையில்; (விநியோகிக்கப்பட்டது; பரா — உயர்ந்த; விபூதி :— சுத்தஸத்வமயமான நித்ய விபூதி; போகே (உமது) போகத்தில் (விநியோகிக்கப்பட்டது) யே - எவர்கள்; ஸதா - எப்பொழுதும்; பச்யந்தி - (உம்மையும் உமது பர்த்தாவையும்) பார்க்கிறார்களோ : புண்யா: - ஸுக்ருதசாலிகளான; தே- அந்த; ஸூரய: -நித்யஸூரிகள்; தே - உம்முடைய; பரிசாரகர்மணி - பரிசரணக்ரியையில்; (விநியோகிக்கப்பட்டார்கள்); வயம் - நாங்கள்; கேவலக்ருபாநிர்வாஹ்யவர்க்கே - (உமது) நிர்ஹேதுக்ருபையினால் நிர்வஹிக்கத்தக்கவர்களின் கூட்டத்தில் (விநியோகிக்கப்பட்டோம்); பரம: புமாந் - பரமபுருஷன்; சேஷித்வே - உமது சேஷித்வத்தில் (விநியோகிக்கப்பட்டான்) ஏதே - இவர்கள்

எல்லாரும்; தவ - உம்முடைய; ஸ்பாரணே - விபவத்தில்; பரிகரா ஹி - உபகரணபூதர்களன்றோ !

[க—உ]. ஹே ஸ்ரீரங்கராஜனின் ப்ரியையே! ஜங்கம ஸ்தாவராத்மகமான இந்த ஸமஸ்த ஜகத்து உமது க்ரீடையி லும், உத்க்ருஷ்டமான பரமபதம் உமது போகத்திலும், அநந் தகருடாதிநித்யஸூரிகள் உமது பரிசரணக்ரியையிலும், நாங் கள் உமது நிர்ஹேதுகக்ருபாநிர்வாஹ்யவர்க்கத்திலும், பரமபு ருஷன் உமக்கு சேஷியாயிருக்குகையிலும், விநியோகப்பட்டு உமது விபவத்தில் உபகரணபூதர்களாகிறார்கள். உஉ

ஆஜ்ஞாநுக்ரஹபீமகோமலபுரீபாலாபலம் பேஜுஷாம் யா யோத்யேத்ய பராஜிதேதி விதிதா நாகம் பரேண ஸ்திதா। பாவைரத்புதபோகபூமகஹநைஸ் ஸாந்த்ராஸுதாஸ்யந்திபி: ஸ்ரீரங்கேச்வரகேஹலக்ஷ்மி யுவயோஸ்தாம் ராஜதாநீம் விது:॥

ஆஜ்ஞாநுக்ரஹபீமகோமலபுரீபாலாபலம் பேஜுஷாம் யா யோத்யேத்ய பராஜிதேதி விதிதா நாகம் பரேண ஸ்திதா— பாவைரத்புதபோகபூமகஹநைஸ் ஸாந்த்ரா ஸுதாஸ்யந்திபி: ஸ்ரீரங்கேச்வரகேஹலக்ஷ்மி யுவயோ ஸ்தாம் ராஜதாநீம் விது:— உந

[ப—உ]. ஹே ஸ்ரீரங்கேச்வரகேஹலக்ஷ்மி! - ஸ்ரீரங்க ராஜதிவ்யவிமானத்துக்கு அலங்காரமானவளே !; யா - எந்த பட்டணமானது ; ஆஜ்ஞா, அநுக்ரஹ, பீம, கோமள, புரீ பாலா - உத்தரவினாலும், அநுக்ரஹத்தாலும், பயங்கரர்க ளும், ஸௌம்யர்களுமான, நகரரக்ஷகர்களையுடையதாயும் ; பேஜுஷாம்- பக்தர்களுக்கு; பலம்-பரமபுருஷார்த்தமாயும் ;

அயோத்யேதி - அயோத்யை என்றும்; அபராஜிதேதி - அபராஜிதை என்றும்; விதிதா - ப்ரஸித்தையாயும்; நாகம், பரேண - பரமாகாசத்துக்கு மேலாக; ஸ்திதா - இருப்பதாயும்; ஸுதாஸ்யந்திபி: - அம்ருதத்தைப் பெருக்குகிறதுகளும்; அத்புத, போக, பூம, கஹனை: - ஆச்சரியாவஹங்களான, அநுபவங்களின், ஆதிக்யத்தினல், ஸம்பூர்ணங்களுமான; பாவை: - பதார்த்தங்களினல்; ஸாந்த்ரா - நிறைந்ததாயும் இருக்கிறதோ; தாம் - அந்தப் பட்டணத்தை யுவயோ: - உங்களுக்கு; ராஜதானீம் - ப்ரதானநகரியாக; விது: - (வேதங்கள், ருஷிகள்) அறிகிருர்கள்.

[க—உ], ஹே ஸ்ரீரங்கராஜனது திவ்யவிமானத்துக்கு அலங்காரபூதையே! எந்தப் பட்டணம் ஆஜ்ஞையினல் பயங்கரர்களும் அநுக்ரஹத்தினல் ஸௌம்யர்களுமான நகராக்ஷகர்களையுடையதாயும், பக்தர்களுக்குப் பரமபுருஷார்த்தமாயும், அயோத்யை என்றும் அபராஜிதை என்றும் பிரஸித்தமாயும், பரமாகாசத்துக்கு மேலிருப்பதாயும், அம்ருதத்தைப் பெருக்குகிறதுகளும் ஆச்சர்யாவஹங்களான அநுபவங்களின் ஆதிக்யத்தினல் ஸம்பூர்ணங்களுமான பதார்த்தங்களினல் நிறைந்ததாயுமிருக்கிறதோ அந்தப்பட்டணத்தை உங்களுக்கு ப்ரதான நகரியாக வேதவித்துக்கள் அறிகிருர்கள். உங

[illegible] ॥ உச ॥

தஸ்யாஞ்ச த்வத்க்ருபாவந்நிரவதிஜநதாவிச்ரமார்ஹா வகாசம் ஸம்கீர்ணம் தாஸ்யத்ருஷ்ண கலிதபரிகரை: பும்பிராநந்தநிக்நை:—ஸ்நேஹாதஸ்தாநரக்ஷா வ்யஸ நிபிரபயம் சார்ங்கசக்ராஸிமுக்யைராநந்தைகார்ணவம் ஸ்ரீர்பகவதி யுவயோராஹுராஸ்தாநரத்நம்— உச

[ப—உ]. பகவதி - ஞானதிஷட்குணபரிபூர்ணையான ஹே ஸ்ரீ: - ஏ ஸ்ரீதேவியே! தஸ்யாம் - அந்தப்பட்டணத்தில்; த்வத், க்ருபாவத், நிரவதி, ஜநதா, விச்ரம, அர்ஹ, அவகாசம் - உம்முடைய, தயைபோல, எல்லையற்ற, ஜநஸமூகத்தின், விச்ராந்திக்கு, யோக்யமான, இடைவெளியை புடையதும்; தாஸ்ய, த்ருஷ்ண, கலித, பரிகரை: - கைங்கர்யம் செய்வதில், ஆசையினால், க்ரஹிக்கப்பட்ட, குடை முதலிய பரிகரங்களையுடையவர்களாயும், ஆநந்தநிக்நை: - ஆநந்தபரவசர்களாயுமிருக்கிற; பும்பி: -முக்தபுருஷர்களாலே; ஸங்கீர்ணம் - ஸம்பூர்ணமும்; ஸ்நேஹாத் - பகவத்திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தில் ப்ரீதியினால்; அஸ்தாந, ரக்ஷா, வ்யஸநிபி: - பயஸ்தாநமல்லாதவிடத்திலும், ரக்ஷணத்தில், வ்யாகுலர்களான; சார்ங்க, சக்ர, அஸி, முக்யை: - சார்ங்கம், சக்ரம், கத்தி, (இவைகளை) முதலாகவுடைய (ஆயுதபுருஷர்களால்) அபயம்-பயமற்றதும்; ஆநந்த, ஏகார்ணவம் - ஆநந்தத்துக்கு ஒப்பற்ற சமுத்ரமுமாக; யுவயோ: - உங்களிருவர்களுடைய; ஆஸ்தாநரத்நம் ச - இருப்பிடமாகிய திருமாமணிமண்டபத்தையும்; ஆஹு: (வேதாந்தங்கள்) சொல்லுகிறதுகள்.

[க—உ]. ஞான, சக்தி, பல, ஐச்வர்ய, வீர்ய, சக்தி ஸம்பூர்ணையான ஹே ஸ்ரீதேவியே! அந்த அயோத்யாபட்டணத்தில், உமது தயைபோல எல்லையற்ற ஜநஸமூஹவிச்

ராந்திக்கு யோக்யமான அவகாசமுடையதும், கைங்கர்யம் செய்வதில் ஆசையினால் குடைமுதலிய பரிகரங்களை க்ர ஹித்து ஆநந்தபாவசர்களான முக்தபுருஷர்களால் ஸம்பூர்ண மும், பகவத் திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தில் ப்ரீதியினால் அஸ்த்ர ரக்ஷாவ்யஸநிகளான சார்ங்கசக்ராஸிகதாதிகளான ஆயுத புருஷர்களால் பயமற்றதும் ஆநந்தத்துக்கு ஒப்பற்ற ஸமுத்ர முமாக உங்களிருவர்களுடைய இருப்பிடமான திருமாமணி மண்டபத்தை வேதாந்தங்கள் சொல்லுகிறதுகள்,

தத்ர ஸ்ரக்ஸ்பர்ஶகந்தம் ஸ்புரதுபரிபணாரத்நரோ-
சிர்விதாநம் விஸ்தீர்யாநந்தபோகம் ததுபரி நய-
தா விஶ்வமேகாதபத்ரம் । தைஸ்தை: காந்தேந
ஶாந்தோதிதகுணவிபவைரர்ஹதா த்வாமஸம்-
க்யைரந்யோந்யாத்வைதநிஷ்டாகநரஸகஹநா-
ந்தேவி பத்நாஸி போகாந் ॥ ௨௫ ॥

தத்ர ஸ்ரக்ஸ்பர்சகந்தம் ஸ்புரதுபரிபணாரத்நரோசிர்வி தாநம் விஸ்தீர்யாநந்தபோகம் ததுபரி நயதா விச்வ மேகாதபத்ரம் — தைஸ்தை: காந்தேந சாந்தோதித குணவிபவைரர்ஹதா த்வாமஸங்க்யைரந்யோந்யாத் வைதநிஷ்டாகநரஸகஹநாந் தேவி பத்நாஸி போகாந்.

[ப—உ]. ஹே தேவி-ஏ தேவியே!; தத்ர-அந்த திரு மாமணிமண்டபத்தில்; ஸ்ரக், ஸ்பர்ச, கந்தம் - புஷ்பமாலையி னுடைய; ஸ்பர்சம்போன்ற ஸ்பர்சத்தையும், வாசனைபோன்ற வாசனையையுமுடையதாயும்; ஸ்புரத், உபரி, பணா, ரத்ந,

ரோசி:, விதாநம் - ப்ரகாசிக்கிறதுகளான, மேலுள்ள, படங்களின், ரத்நங்களுடைய, காந்திகளாகிற, மேல்கட்டியையுடையதாயும் இருக்கிற; அநந்த, போகம் - ஆதிசேஷனுடைய, உடலை; விஸ்தீர்ய - விரித்து; ததுபரி - அந்த ஆதிசேஷனுடைய உடலின்மேல்; (நிவிச்ய) - எழுந்தருளியிருந்து; விச்வம் - இரண்டு விபூதியையும்; ஏகாதிபத்யம் - ஏகசக்ராதிபத்யத்தை; நயதா - நயிப்பிவிக்கிறவருப; அஸங்க்யை: - எண்ணிறந்தவைகளும்; தைஸ்தை: - அவாங்மநஸகோசரங்களென்று ப்ரஸித்தங்களுமான; சாந்த்ரோதகுணவிபவை: - சாந்த்ரோதாவஸ்தையின் குணாதிசயங்களினால்; த்வாம்-உம்மைக் குறித்து; அர்ஹதா - அநுரூபருமான; காந்தேந ஸஹ-ப்ரியனை பகவானுடன் கூட; அந்யோந்ய, அத்வைதநிஷ்டா, கந, ரஸ, கஹநாந்- அந்யோந்யம், ஏகீபாவத்தினால், மிகுந்த, ரஸத்தினால், ஸம்பூர்ணங்களான; போகாந் - அநுபவங்களை; பத்நாஸி - சேர்ப்பிவிக்கிறீர்.

[க—உ] ஹே தேவியே! அந்தத்திருமாமணிமண்டபத்தில், புஷ்பமாலையின் ஸ்பர்சபரிமளம் போன்ற ஸ்பர்சபரிமளங்களையுடையதாயும் ப்ரகாசிக்கிறதுகளான மேலுள்ள படங்களின் ரத்னங்களுடைய காந்திகளாகிற மேல்கட்டியையுடையதாயும் இருக்கிற ஆதிசேஷனது உடலை விரித்து அதின்மேல் எழுந்தருளியிருந்து உபயவிபூதிக்கும் ஏகசக்ராதிபத்யத்தை வஹிப்பவரும், எண்ணிறந்ததுகளும் ப்ரஸித்தங்களுமான சாந்த்ரோதிதாவஸ்தையின் குணாதிசயங்களினால் உமக்கு அநுரூபருமான ப்ரியனான பகவானுடன் கூட அந்யோந்யம ஏகீபாவத்தினால் மிகுந்த ரஸத்தினால் ஸம்பூர்ணங்களான அநுபவங்களைச் சேர்ப்பிவிக்கிறீர்.

𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌦𑍀𑌕𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌗𑍈𑌃 𑌸-
𑌮𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌾𑌤𑌿𑌵𑌾𑌹𑌨𑌵𑌿𑌧𑍌 𑌨𑍀-
𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌰𑍀𑌵𑌾𑌹𑌤𑌾𑌂 । 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌨𑍁𑌨𑍀𑌳𑌯𑌾 𑌸𑌹
𑌮𑌹𑍀 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌯𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌬𑌾𑌹𑍁-
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌭𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑌸𑍇 ॥ ௨௬ ॥

போக்யா வாமபி நாந்தீகதயா புஷ்பாங்கராகை: ஸமம் நிர்வ் ருத்தப்ராணயா திவா ஹநவிதௌ நீதா: பரீவா ஹதாம்— தேவி த்வா மநுநீளயா ஸஹ மஹீ தேவ்ய: ஸஹஸ்ரம் ததா யாபிஸ்த்வம் ஸ்தநபாஹு த்ருஷ்டிபிரிவ ஸ்வாபி: ப்ரியம் ச்லாகஸே— ௨௬

[ப—உ]. ஹே தேவி-ஏ தேவியே!; வாமபி-உங்களுக்கும்; புஷ்ப, அங்கராகைஸ்ஸமம்-புஷ்பம், சந்தனம் இவைகள்போல நாந்தரீயகதயா - தனது போக்யதோபயோகத்திலுல்; போக்யா: - போக்யர்களும்; நிர்வ்ருத்த, ப்ரணய, அதிவாஹநவிதௌ - பரிபூர்ணமான, ப்ரேமரஸத்தின், அதிப்ரவாஹநவிதியில்; பரீவாஹதாம் - மறுகாலாயிருக்குந் தன்மையை; நீதா: - அடைவிக்கப்பட்டவர்களுமான; நீளயா ஸஹ - நீளையுடன் கூட; மஹீ - பூமிதேவியும்; த்வாமநு - உம்மை அநுஸரித்து; ததா - அப்படியே; ஸஹஸ்ரம் - ஆயிரம் - தேவ்ய: - தேவிகளும்; (ஸந்தி) - இருக்கிறார்கள்; யாபி: - எந்த தேவிகளினுலே; ஸ்வாபி: -உடது; ஸ்தந, பாஹு, த்ருஷ்டிபிரிவ -குசங்கள், புஜங்கள், திருக்கண்கள் இவைகளினுலேபோல; ப்ரியம் - பர்த்தாவான நாராயணனே; ச்லாகஸே - ஸந்தோஷிப்பிவிக்கிறீரோ.

[க—உ]. ஹே தேவியே! உமக்கும் உமது பர்த்தாவுக்கும், புஷ்பம் சந்தனம் முதலியதுகள்போல தனது போக்யதோபயோகத்தினுல் போக்யர்களும், பரிபூர்ணமான ப்ரேமாஸத்தின் அதிப்ரவாஹநவிதியில் மறுகாலாயிருக்கும் தன்மையை அடைவிப்பிக்கப்பட்டவர்களுமான நீளாதேவி பூமிதேவீ முதலான, உம்மை அநுஸரித்த அநேகமாயிரம் தேவிகளும உமது திருமுலைகள் திருப்புஜங்கள் திருக்கண்கள் போலிருப்பதால் அவர்களைக்கொண்டு ஸபத்நீபாவமில்லாமல் உமது பர்த்தாவை நீர் ஸந்தோஷிப்பிவிக்கிறீர். ௨௬

தே ஸாத்யாஸ் ஸந்தி தேவா ஜநநி குணவபு-
ர்வேஷவ்ருத்தஸ்வரூபைர் போகைர்வா நிர்வி-
ஶேஷாஸ் ஸவயஸ இவ யே நித்யநிர்தோஷகந்தா: ।
ஹே ஸ்ரீ: ஸ்ரீரங்கபர்துஸ் தவ ச பதபரீசாரவ்ரு-
த்த்யை ஸதாபி ப்ரேமப்ரத்ராணபாவாவிலஹ்ரு-
தயஹடாத்காரகைங்கர்யபோகா: ॥ ௨௭ ॥

தே ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவா ஜநநி குணவபுர்வேஷவ்ருத்தஸ்வரூபைர்போகைர்வா நிர்விசேஷாஸ்ஸவயஸஇவயே நித்யநிர்தோஷகந்தா:— ஹே ஸ்ரீ: ஸ்ரீரங்கபர்துஸ்தவ ச பதபரீசாரவ்ருத்யை ஸதாபி ப்ரேமப்ரத்ராணபாவாவிலஹ்ருதயஹடாத்காரகைங்கர்யபோகா:.

[ப—உ]. ஹே ஜநநி - எ தாயாரெ; ஸ்ரீ: - லக்ஷ்மியே!; ஸாத்யா: - ஸாத்யர்கள் என்கிற பெயருள்ளவர்களும்; தேவா:-ப்ரகாசிப்பவர்களும்; நித்ய, நிர்தோஷகந்தா: காலத்ரயத்திலும், தோஷலேசமுமில்லாதவர்களும்; குண, வபு

வேஷ, வ்ருத்த, ஸ்வரூபை:-ஞானசக்த்யாதிகுணங்கள், திவ்யமங்களவிக்ரஹங்கள், அலங்காரங்கள், நிரங்குசவ்யாபாரங்கள், ஞானாநந்தாமலத்வஸ்வரூபம் இவைகளினாலும்; போகைர்வா - ஸவிபூதிகபகவத்கல்யாணகுணாநுபவங்களினாலும்; நிர்விசேஷா: - (உங்களுடனும் ஒருவர்க்கொருவரும்); பேதமற்றவர்களும் (அத ஏவ) - அப்படியிருப்பதினால்; ஸவயஸ இவ - ஸமான வயதுள்ள தோழர்கள் போன்றவர்களுமாய்; யே - எவர்கள்; ஸந்தி - இருக்கிறார்களோ; தே - அந்த நித்யஸூரிகள்; ஸ்ரீரங்கபர்து: - ஸ்ரீரங்கநாதனுடையவும்; தவ ச - உம்முடையவும்; பதபரீசாரவ்ருத்யை - ஶ்ரீபாதகைங்கர்யம் செய்தலின்பொருட்டு; ஸதாபி - ஸர்வதேசஸர்வகாலஸர்வாவஸ்தைகளிலும்; ப்ரேம, ப்ரத்ராண, பாவ, ஆவில, ஹ்ருதய, ஹடாத்கார, கைங்கர்ய, போகா: -ப்ரீதியினால், உருகிய, அபிப்ராயத்தினால், கலங்கின; மனதினால், சீக்கிரம் அநுஷ்டித்தலையுடைய, கைங்கர்யமாகிற, ஸுகத்தையுடையவர்களாக; (பவந்தி) - ஆகிறார்கள்.

[க—உ]. தாயாகிய ஹே லக்ஷ்மியே! ஸூத்யர்களென்கிற தேவர்களும், ப்ரகாசிப்பவர்களும், காலத்ரயத்திலும் தோஷலேசமுமில்லாதவர்களும், குணவிக்ரஹாலங்காரவ்யாபாரஸ்வரூபங்களினாலும், ஸவிபூதிகபகவத்கல்யாணகுணாநுபவங்களினாலும், பேதமற்றவர்களுமாயிருப்பதினால் ஸமானவயதுள்ள சிநேகிதர்கள் போன்றவர்களுமாயிருக்கிற அங்குள்ள நித்யஸூரிகள் ஸ்ரீரங்கநாதனுடையவும் உம்முடையவும் திருவடியின்கீழ் கைங்கர்யம் செய்தலின்பொருட்டு ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ப்ரீதியினால் உருகிய அபிப்ராயத்தினால் கலங்கின மனதினால் சீக்கிராநுஷ்டானத்தையுடைய கைங்கர்யமாகிற ஸுகத்தையுடையவர்களாக ஆகிறார்கள். உக

𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤 𑌇𑌦𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌦𑌨𑍇
𑌤𑍍𑌵𑌦𑌾𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌖𑌲𑍁 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌸𑌮-
𑌯𑍇 । 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌸𑍀𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌕𑌮𑌿𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌭𑌵-
𑌸𑍍𑌤𑌤𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌨 𑌪𑍃𑌥𑌗𑌭𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿-
𑌰𑌪𑌿 ॥ ௨௮ ॥

ஸ்வரூபம் ஸ்வாதந்த்ர்யம் பகவத இதம் சந்த்ரவதநே த்வதாச்லேஷோத்கர்ஷாத் பவதி கலு நிஷ்கர்ஷஸமயே— த்வமாஸீர்மாத: ஸ்ரீ: கமிதுரிதமித்தம்த்வவிபவஸ்ததந்தர்பாவாத்த்வாம் ந ப்ருதகபிதத்தே ச்ருதிரபி— ௨௮

[ப—உ]. **சந்த்ரவதநே** - சந்திரன்போன்ற திருமுகத்தையுடைய; **மாத:** - தாயாகிய; **ஹே ஸ்ரீ:** - ஹே லக்ஷ்மியே! **நிஷ்கர்ஷஸமயே** - நிச்சயித்துப்பார்க்கும் தருணத்தில்; **பகவத:** - ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய; **இதம்** - இந்த; **ஸ்வரூபம்** - ஸ்வரூபமும்; **ஸ்வாதந்த்ர்யம்** - ஸ்வாதந்த்ர்யமும்; **த்வதாச்லேஷோத்கர்ஷாத்** - உமது ஆலிங்கநாதிசயத்தினால்; **பவதி கலு** - உண்டாகிறதன்றோ; **கமிது:** - ப்ரியனான ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு; **த்வம்** - நீர்; **இதமித்தந்த்வவிபவ:** - "இவனீச்வரன்" என்கிற இதந்த்வவிபவமும், "இப்படிப்பட்டவன் ஈச்வரன்" என்கிற இத்தந்த்வவிபவமுமாக; **ஆஸீ:** - ஆனீர்; (ஆகையினால்) **ச்ருதி:** - வேதமானது; **த்வாமபி** - உம்மையும்; **ததந்தர்பாவாத்** - அந்த பகவத் ஸ்வரூபநிரூபககோடியில் அந்தர்ப்பாவத்தினால்; **ப்ருதக்** - பகவானைக்காட்டிலும் வேறாகப்பிரித்து; **நாபிதத்தே** - சொல்லுகிறதில்லை.

[க—உ] சந்திரன்போன்ற திருமுகத்தையுடைய தா யாகிய ஹே லக்ஷ்மியே! நிச்சயித்துப்பார்க்கும் தருணம் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய இந்த ஸ்வரூபமும் ஸ்வாதந்த்ரிய மும் உமது ஆலிங்கனுதிசயத்தினுல் உண்டாகிறதன்றோ. இப்படிககு ப்ரியனுண ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு நீர் "இவனீச் வரன்" என்கிற இதந்த்வவிபவமும் "இப்படிப்பட்டவன் ஈச்வரன்" என்கிற இத்தந்த்வவிபவமுமாக ஆனீர் (ஆகையி னுல்) வேதமானது உம்மையும் அந்த பகவத் ஸ்வரூபநிரூப கோடியில் அந்தர்ப்பவித்தலால் பகவானைக்காட்டிலும் வேறு கப்பிரித்துச் சொல்லுகிறதில்லை. உ அ

தவ ஸ்பர்சாதீசம் ஸ்ப்ருசதி கமலே மங்களபதம் தவேதம் நோபாயைருபநிபதிதம் ஸ்ரீரஸி யத:। ப்ரஸூநம் புஷ்யந்தீமபி பரிமளர்த்திம் ஜிகதிஷூர்நசைவம் த்வாதேவம் ஸ்வதத இதி கஸ்சித்கவயதே ॥ உக ॥

தவ ஸ்பர்சாதீசம் ஸ்ப்ருசதி கமலே மங்களபதம் தவேதம் நோபாதேருபநிபதிதம் ஸ்ரீரஸி யத:— ப்ர ஸூநம் புஷ்யந்தீமபி பரிமளர்திம் ஜிகதிஷூர்நசைவம் த்வாதேவம் ஸ்வதத இதி கஸ்சித்கவயதே — உக

[ப—உ]. ஹே கமலே - ஹே லக்ஷ்மியே!; ஈசம் - ஸர்வஸ்வாமியான பகவானை; தவ - உம்முடைய; ஸ்பர்சாத் - சம்பந்தத்தினுல்; மங்களபதம் - மங்களசப்தமானது; ஸ்ப் ருசதி - போதிப்பிவிக்கிறது - இதம் - இந்த மங்களசப்தமா னது; உபாயை: - காரணுந்தரத்தினுல்; தவ - உமக்கு

நோபநிபதிதம் - வாசமாக ஆகிறதில்லை. யத: - எந்தக்கார ணத்தினால்; த்வம் - நீர்; ஸ்ரீ: மங்களமாக; அஸி - இருக்கி றீரோ; ப்ரஸூநம் - புஷ்பத்தை; புஷ்யந்தீம் - உத்கர்ஷத் தையுடையதாகச் செய்கிற; பரிமளர்த்திம், அபி - கந்தஸம் பத்தையும்; ஜிகதிஷு: - ப்ரீதிவிஷயமாய்ச் சொல்ல விரும் புகிற; கஸ்சித் - எவரும்; ஏவந்த்வாத் - இவ்விதகுணமிருப்ப தால்; ஏவம் - இவ்விதம்; ஸ்வததே; ப்ரீதிவிஷயமாகிறது; இதி - என்று; ந ச கவயதே - சொல்லுகிறதுமில்லை.

[க—உ]. ஹே லக்ஷ்மியே! ஸர்வஸ்வாமியான பக வானை உம்முடைய ஸம்பந்தத்தினால் மங்களசப்தமானது போதிப்பிவிக்கிறது. இந்த மங்களபதம் காரணாந்தரத்தினால் உமக்குப் போதகமாகிறதில்லை. ஏனெனில் எந்தக்காரணத் தினால் நீரே மங்களமாகவிருக்கிறீரோ அந்தக்காரணத்தினால் தான் புஷ்பத்தை உத்க்ருஷ்டமாகச் செய்கிற கந்தஸம்பத்தை யும் ப்ரீதிவிஷயமாகச் சொல்லவிரும்புகிற எவரும் இவ் விதகுணமிருப்பதால் "இவ்விதம் ப்ரீதிக்கு விஷயமாகிறது" என்று சொல்லுகிறதில்லை. உக

𑌅𑌪𑌾𑌂𑌗𑌾 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌂𑌸𑍋 𑌯𑌦𑍁𑌪𑌰𑌿 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮
𑌤𑌦𑌭𑍂𑌦𑌮𑍀 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌚 𑌶𑌤𑌮𑌖𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑌭𑌵𑌂-
𑌰𑌾𑌸𑌃 । 𑌅𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁𑌦𑌯𑌗𑌿𑌰𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰-
𑌣𑌿𑌜𑌗𑌳 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌯𑌦𑌪𑌿 𑌚 𑌪𑍁𑌰𑍀-
𑌕𑍋𑌶𑌕𑌥𑌨𑌂 ॥ ௨ ॥

அபாங்காபூயாம்ஸோ யதுபரி பரம் ப்ரஹ்ம ததபூதமீ
யத்ர த்வித்ராஸ்ஸச சதமகாதிஸ்ததராத்— அத: ஸ்ரீ

ஸாம்நாயஸ்ததுபயமுசந்ஸ்த்வாம் ப்ராணிஜகள ப்ரசஸ்
திஸ்ஸா ராஜ்ஞோ யதபி ச புரீகோசகதநம் ௩௦

[ப—உ]. ஹே ஶ்ரீ: - ஹே லக்ஷ்மியே! தவ - உம்முடைய; பூயாம்ஸ: - அனேகங்களான; அபாங்கா: - கடாக்ஷங்கள்; யதுபரி - எந்த வஸ்துவின்பேரில்; (ப்ரஸ்ருதா:) - பரம்பிற்றுக்களோ; தத் - அந்த வஸ்துவானது; பரம் ப்ரஹ்ம - பரப்ரஹ்மமாக; அபூத் - ஆகிற்று; அமீ - இந்தக் கடாக்ஷங்கள்; யத்ர - எந்த வஸ்துவில்; த்வித்ரா: - இரண்டு மூன்று என்கிற அளவுள்ளதுகளாக; (ப்ரஸ்ருதா:) - பரம்பிற்றுக்களோ; ஸச - அந்த பதார்த்தம்; ததராத் - அந்தப்பரப்பிரம்மத்துக்குத் தாழ்ந்த; சதமகாதி: - இந்த்ரனை முதலாகவுடையதாக; அபூத் - ஆகிற்று; அத: - ஆகையாலே; ததுபயம் - அந்தப்ரம்மரூபம் இந்த்ராதிரூபம் இரண்டையும்; உசந் - சொல்லுகிற; ஆம்நாய: - வேதமானது; த்வாம் - உம்மை; ப்ராணிஜகள -மிகவும் ஸ்பஷ்டமாய்ச் சொல்லுற்று; (ததாஹி) அது யுக்தமே. புரீ, கோச, கதநம் - பட்டணம், பொக்கிஷம் இவைகளை வர்ணித்தல் (என்பது); யத் - யாதுண்டோ; ஸா - அது; ராஜ்ஞ: - (அந்தப்பட்டணம் முதலியவைகளைக் காற்கிற) அரசனுடைய; ப்ரசஸ்தி: - பிரஸித்தி.

[க—உ]. ஹே லக்ஷ்மியே! உமது கடாக்ஷங்கள் மிகவும் அனேகங்களாக எவர்பேரில் விழுந்ததுகளோ அவர் பரப்ரம்மமானுர். எவர்கள்பேரில் இரண்டு மூன்று திவலைகள் என்றுப்போல் அளவுபட்டதுகளாக விழுந்ததுகளோ அவர்கள் இந்த்ரன்முதல் சதுர்முகன்வரை ஆகிறுர்கள். இப்படிக்கு இந்த ப்ரம்மரூபம் இந்த்ராதிரூபமாகிற இரண்டையும் சொல்லுகிற வேதம் உம்மையே மிகவும் ப்ரசம்ஸிக்கிறது என்

று கொள்ளவேணும். ஏனெனில் பட்டணம் பொக்கிஷம் முதலியவைகளை வர்ணித்தல் அவைகளை ரக்ஷிக்கிற அரசனை ப்ரசம்ஸித்தலன்றோ "அதுபோலவென்று கருத்து." ௧௦

𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌤𑌤 𑌏𑌵𑍈𑌷 𑌭𑌗-
𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌰𑍍𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌭𑌵𑌦𑌪𑌰𑌾𑌧𑍀𑌨𑌵𑌿𑌭𑌵𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌦𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂
𑌨 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌚 𑌨 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿𑌤-
𑌗𑍁𑌣𑌮𑍍 ॥ ௧௧ ॥

ஸ்வத: ஸ்ரீஸ்த்வம் விஷ்ணோ: ஸ்வமஸி தத ஏவைஷ
பகவாந் த்வதாயத்தர்திதவேப்யபவதபராதீனவிபவ:—
ஸ்வயா தீப்த்யா ரத்நம் பவதபி மஹார்கம் ந விகுணம்
ந குண்டஸ்வாதந்த்ர்யம் பவதி ச ந சாந்யாஹிதகுணம்

[ப—உ]. ஹே ஸ்ரீ:-ஹே லக்ஷ்மியே; த்வம்-நீர், விஷ்ணோ:-எம்பெருமானுக்கு, ஸ்வத:-ஸ்வபாவத்தினால்; ஸ்வம் -சொத்தாக, (சேஷபூதையாக) அஸி - இருக்கிறீர், தத ஏவ - அப்படி இருப்பதினாலேயே; ஏஷ: - இந்த; பகவாந் - ஸ்ரீரங்கராஜன்; த்வதாயத்தர்த்தித்வேபி - உமது அதீநமான ஸம்ருத்தியையுடையராயிருக்கச்செய்தேயும்; அபராதீநவிபவ: - பராதீனமான சம்பத்தை உடைத்தாகாதவராக (அதாவது) ஸ்வாதீந ஸம்பத்துள்ளவராக; அபவத் - இருக்கிறார் (ததாஹி) அது யுக்தமே; ரத்நம் - மாணிக்கமானது; ஸ்வயா - தனது; காந்த்யா - காந்தியினால்; மஹார்க்கம் - விலையுயர்ந்ததாக; பவதபி - ஆனாலும்; விகுணம் - (தான்) குண

ஹீநமாயும்; குண்டஸ்வாதந்த்ர்யம் - குறைந்தஸ்வோத் கர்ஷத்தையுடையதாயும்; ந - ஆகிறதில்லை; அந்யாஹிதகுணம் - வேறென்றால் உண்டாகிய குணத்தையுடையதாகவும்; நப வதி - ஆகிறதில்லை

[க—உ]. ஹே லக்ஷ்மியே! நீர் எம்பெருமானுக்கு ஸ்வபாவத்தினால் சொத்தாக அதாவது சேஷபூதையாக இருக்கிறீர், ஆகையாலே இந்த ரங்கராஜன் உமது அதீநமான ஸம்ருத்தியையுடையவராகவிருந்தாலும் பராதீந ஸம்பத்தையுடையவரல்லர். அது யுக்தமே, மாணிக்கம் தனது காந்தியினால் விலையுயர்ந்ததானாலும் தான் குணஹீநமாகவும் குறைந்த தனது உத்கர்ஷத்தையுடையதாகவும், வேறென்றால் உண்டாகிய குணத்தையுடையதாகவும் ஆகிறதில்லையன்றோ. நக

ப்ரஶக நப³லஜ்யோதிர்ஜ்ஞாநைஶ்வர்யவிஜயப்ரதா-
ப்ரணதவரணப்ரேமக்ஷேமங்கரத்வபுரஸ்ஸரா: ।
அபி பரிமள: காந்திர்லாவண்யமர்ச்சிரிதீந்த்³ரே தவ
ப⁴க³வதஸ்ஸைத்தே ஸாதா⁴ரணா கு³ணராஶய: ॥

ப்ரசகநபலஜ்யோதிர்ஜ்ஞாநைச்வர்யவிஜயப்ரதாப்ரணதவரணப்ரேமக்ஷேமங்கரத்வபுரஸ்ஸரா:— அபி பரிமள: காந்திர்லாவண்யமர்ச்சிரிதீந்திரே தவ பகவதஸ்ஸைத்தே ஸாதாரணாகுணராசய:— நஉ

[ப—உ]. ஹே இந்திரே - ஹே லக்ஷ்மியே; ப்ரசக்ந, பல, ஜ்யோதி:, - ஞாந, ஐச்வர்ய, விஜயப்ரதா, ப்ரணதவரண, ப்ரேம, க்ஷேமங்கரத்வ, புரஸ்ஸரா: - உயர்ந்த சக்தி,

ஸர்வஜகத்பரணஸாமர்த்தியம், தேஜஸ், எப்பொழுதும் எல்லா வஸ்துக்களையும் ஸாக்ஷாத் கரித்தல், ஈச்வரத்வம், ஜயசீலத்வப்ரஸித்தி, ஆச்ரிதவசீகாரம், ஆச்ரிதப்ரீதி, ஆச்ரிதர்களுக்கு இஷ்டம் செய்தல், அநிஷ்டம் விலக்குதல், முதலான திவ்யாத்மஸ்வரூபகுணங்களும். பரிமள: - வாசனை ; காந்தி : - அழகு; லாவண்யம் - ஸமுதாயசோபை ; அர்சி : - ப்ரப்ரகாசகத்வம் (என்கிற) ஏதே - இந்த ; குணராசயஸ்சாபி - திவ்யமங்கள விக்ரஹகுணங்களின் கூட்டமும் தே - உமக்கும் ; பகவதஸ்ச - எம்பெருமானுக்கும் ; ஸாதாரணா : - பொதுவாயுள்ளதுகள்.

[௧—௨]. ஹே லக்ஷ்மியே! உயர்ந்த சக்தி, ஸர்வஜகத்பரண ஸாமர்த்தியம், தேஜஸ் எப்பொழுதும் எல்லா வஸ்துக்களையும் ஸாக்ஷாத்கரித்தல், ஈசுவரத்வம், ஜயசீலத்வப்ரஸித்தி, ஆச்ரிதவசீகரணம் ஆச்ரிதப்ரிதி, ஆச்ரிதர்களுக்கு இஷ்டம் செய்தல், அநிஷ்டம் விலக்குதல், முதலான ஆத்மகுணங்களும் கந்தம் அழகு ஸமுதாயசோபை விளங்கச்செய்தல் முதலான திவ்ய மங்கள விக்ரஹ குணங்களும் உமக்கும் எம்பெருமானுக்கும் பொதுவானதுகள். ௩௨

அந்யேபி யௌவநமுகா யுவயோஸ்ஸமாநா: ஸ்ரீ-
ரங்கமங்கலவிஜ்ரும்பணவைஜயந்தி । தஸ்மிம்ஸ்தவ த்வயி
ச தஸ்ய வபுஷ்யசேஷே விதீயந்தே உபயேண ஜவ-
ப்ரவாஹம் ஸ்வதந்தே ॥ ௩௩ ॥

அந்யேபி யௌவநமுகா யுவயோஸ்ஸமாநா: ஸ்ரீரங்கமங்களவிஜ்ரும்பணவைஜயந்தி— தஸ்மிந்ஸ்தவ த்வயி

ச தஸ்ய பரஸ்பரேண விஸ்தீர்ய தர்பண இவ ப்ரசுரம் ஸ்வதந்தே— ஙரு

[ப—உ]. ஸ்ரீரங்க, மங்கள, விஜ்ரும்பண, லைஜயந்தி!- ஸ்ரீரங்கோத்ஸவப்ரகாசக த்வஜபூதையே! (ஸ்ரீரங்கோத்ஸவத்தை வ்ருத்தி அடையச் செய்பவளே)! என்று பொருள் அந்யே - இதுவரை சொல்லப்படாத; யௌவநமுகா அபி - யௌவநம் முதலிய குணங்களும்; யுவயோ: - உமக்கும் உமது பர்த்தாவுக்கும்! ஸமாநா: பொதுவானதுகள்; தவ - உம்முடைய குணங்கள்; தஸ்மிக் - அந்த உமது பர்த்தாவிடத்திலும்; தஸ்ய -அந்த உமது பர்த்தாவினுடைய குணங்கள்; த்வயிச - உம்மிடத்திலும்; தர்ப்பண இவ - கண்ணாடியிலே போல; ஸம்ஸ்தீர்ய - அபிவ்யாபித்து; பரஸ்பரேண - ஒவ்வொருவர்க்கும்; ப்ரசுரம் - மிகவும்; ஸவதந்தே - ரஸிக்கத் தக்கவைகளாகின்றன

[க—உ]. ஹே லக்ஷ்மியே! மற்ற யௌவநம் முதலான குணங்களும் உங்களுக்கு பொதுவானதுகள். உமது பர்த்தா உம்மிடத்திலுள்ள ப்ரசகநாதி குணங்களைப்பார்த்து தன் குணங்கள்தான் கண்ணாடியில் பிரதி பிம்பிப்பதுபோல் உம்மிடத்தில் பிரதிபிம்பித்திருக்கிறதுகளென்றும் நீர் உமது பர்த்தாவினிடத்தில் உள்ள ப்ரசகநாதி குணங்களைப்பார்த்து உம்முடைய குணங்கள்தான் கண்ணாடியில் ப்ரதி பிம்பிப்பது போல் அவரிடத்தில் ப்ரதி பிம்பித்திருக்கிறதுகளென்றும் நீங்களிருவர்களும் ஒருவர்க்கொருவர் ரஸிக்கிறீர்கள் ஙக

[illegible]

𑌭𑌾𑌨𑍍 । 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌵𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌮𑍃𑌦𑌿𑌮𑌪𑌤𑌿𑌪𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌕𑌰𑍁-
𑌣𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑍁𑌵𑌯𑍋-
𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌭𑌿𑌦𑌾 ॥ ௪௬ ॥

யுவத்வாதௌ துல்யேப்யபரவசதாசத்ருசமநஸ்திரத்வாதீந் க்ருத்வா பகவதி குணாந் பும்ஸ்த்வஸுலபாந்—த்வயி ஸ்த்ரீத்வைகாந்தாந் ம்ருதிமபதிபாரார்த்யகருணா க்ஷமாதீந் வா போக்தும் பவதி யுவயோராத்மநி பிதா

[ப—உ]. (ஹே ஸ்ரீ:) - ஹே லக்ஷ்மியே! யுவத்வா தௌ - யௌவநம் முதலிய குணங்கள் (யுவயோ:) உங்களிருவர்க்கும் துல்யேபி - ஸமாந்யநகளாயிருக்கச் செய்தேயும்; பகவதி - எம்பெருமானிடத்தில்; பும்ஸ்த்வஸுலபாந் - புருஷனிடத்தில் மட்டில் இருக்கிறதுகளும்; அபரவசதா, சத்ருசமன, ஸ்திரவாதீந் - ஸ்வாதந்த்ர்யம், விரோதிநிவர்தநம், கடுங்காமை, முதலியதுகளுமான; குணாந் - குணங்களையும்; த்வயி - உம்மிடத்தில்; ஸ்த்ரீத்வைகாந்தாந் - ஸ்த்ரீஸ்வபாவத்துக்கு அந்தரங்கங்களான; ம்ருதிம, பதிபாரார்த்ய, கருணா, க்ஷமாதீந்வா - ம்ருதுவான ஹ்ருதயம், பர்த்ருபாரதந்த்ர்யம், பாதுக்கம்பொருமை, அபராதங்களை ஸஹிக்கை, முதலிய குணங்களையும், க்ருத்வா -(பேதகங்களாக)ப்பண்ணி; போக்தும் -அனுபவிப்பதற்கு; யுவயோ: - உங்களிருவர்களுடையவும்; ஆத்மநி - ஸ்வரூபத்திலும் விக்ரஹத்திலும்; பிதா - பேதமானது; பவதி - [அனுபவிப்பர்களுக்கு] ஸித்திக்கிறது,

[க—உ]. ஹே லக்ஷ்மியே! உமக்கும் உமது பர்த்தாவுக்கும் யௌவநம் முதலிய குணங்கள் பொதுவாயிருந்தா

லும் புருஷர்களிடத்தில் மட்டில் இருக்கக்கூடிய ஸ்வாதந்த்ர்யம், விரோதி நிரஸநம், அப்ரகம்ப்யத்வம் முதலிய குணங்களை பகவானிடத்திலும். ஸ்வாதந்த்ர்யாதி மேற்கண்ட குணங்கள் கலசாத மார்தவம், பார்த்ருபாரதந்த்ர்யம், பரதுக்க தக்கித்வம், அபராதஸஹத்வம் முதலிய குணங்களை உம்மிடத்திலும் பேதகங்களாக அநுஸந்தித்து உங்களிருவர்களுடையவும் ஸ்வரூபத்திலும் விக்ரஹத்திலும் அநுபவிக்கிறவர்களுக்கு பேதம் ஸித்திக்கிறது ௫௪

𑌕𑌨𑌕𑌕𑌨𑌕𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍀 𑌯𑍌𑌵𑌤𑌦𑌶𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌮𑍁𑌗𑍍𑌧𑌤𑌦𑌶𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌵𑌤-
𑌰𑍁𑌣𑌤𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍁𑌚𑌿𑌤𑌮𑌾𑌭𑌰𑌣𑌨𑌿𑌭𑌰𑌂 । 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌸-
𑌸𑌮𑌾𑌨𑌦𑍇𑌶𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌿 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 𑌹𑌰𑍌 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌚 𑌕𑍁𑌶𑍇-
𑌶𑌯𑍋𑌦𑌰𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌿𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑌸𑌿 ॥ ௫௫ ॥

கநகநகத்யுதீயுவதசாமபி முக்ததசாம் யுவதருணத்வயோருசிதமாபரணநிபரம்— த்ருமஸமாநதேசவிநிவேசி விபஜ்ய ஹரௌ த்வயிச குசேசயோதரவிஹாரிணி நிர்விசஸி— ௫௫

[ப—உ]. குசேசய, உதர, விஹாரிணி - தாமரை புஷ்பத்தின், மத்தியில் விளையாடுபவளே !; கந, கநக, த்யுதீ- மேகத்தினுடையவும், ஸ்வர்ணத்தினுடையவும், காந்திகள் போன்ற காந்திகளையும் ; யுவதிசாம் - யௌவநதசையையும் முக்ததசாமபி - தாருண்யத்தையும் ; யுவதருணத்வயோ : - யௌவநதாருண்யங்களுக்கு ; உசிதம் - யோக்யமாயும் ; பரம் - உயர்ந்ததாயும் ; அல்லது ஒன்றுக்கொன்று விலக்ஷணமாயும் அதஏவ - அப்படியிருப்பதினால் ; அஸமாந, தேச-

விநிவேசி - வெவ்வேறு, தேசத்தில், இருப்பையுடையதாயு மிருக்கிற ; ஆபரணுதி - பூஷணம் முதலியதை ; ஹரௌ - விஷ்ணுவினிடத்திலும் ; த்வயிச - உம்மிடத்திலும் ; விபஜ்ய - பிரித்தறிவதற்கு அடையாளமாகப்பண்ணி ; நிர்விசஸி- (பெருமாளேயும் உம்மையும) அநுபவிக்கிறீர் ; த்ருவம் - நிச்சயம்.

[க—உ]. ஹே தாமரைப்பூவின் மத்தியில் வஸிப்பவளே ! நீர் உமது பர்த்தாவான பெருமாளிடத்தில் மேகம் போன்ற காந்தியையும், யௌவநதசையையும், அந்த யௌவநதசைக்கு அநுகுணமாயும், உயர்ந்ததாயும், வெவ்வேறு இடத்திலிருக்கக்கூடியதாயுமிருக்கிற பீதாம்பரம் ஊர்த்தவ புண்ட்ரம் யஞ்ஞோபவீதம் முதலியதையும் உம்மிடத்தில் ஸ்வர்ணம் போன்ற காந்தியையும், தாருண்யதசையையும், அந்த தாருண்ய தசைக்கு அநுகுணமாயும், உயர்ந்ததாயும் வெவ்வேறு இடத்திலிருக்கக்கூடியதாயுமிருக்கிற ரவிக்கை, மஞ்சள், குங்குமம், மகரிகாபத்ரம் முதலியதையும் பிரித்தறிவதற்கு அடையாளமாகச்செய்துகொண்டு உமது பர்த்தாவையும் உம்மையும் அநுபவிக்கிறீர் நிச்சயம். (இவ்விதம் அடையாளங்கள் இல்லாமல்போனுல் உங்களுடைய பேதக்ரஹணம் உங்களிருவர்க்குமே உண்டாவது அரிது) என்று தாத்பர்யம் [illegible]

ஸூக்ஷ்மே ஶ்ருதீநாம் [illegible] மணீநாம்-
மேணீமயீ ... க்ஷீராப்தேः ஸ்ரஜிஷ்டா ... வம-
தாமேந்த்ர ஹோவஹாஸதः | ஐந்தக ஸ்தவ தாஸ-
யாமயவா ஜகத்ராவிதாம் வணிஜாம் ஶ்ரீரங்க-

[illegible]

அங்கந்தே ம்ருதுசீதமுக்தமதுரோதாரைர்குணைர்கும்
பத: க்ஷீராப்தே: கிம்ருஜீஷதாமுபகதா மந்யே! மஹார்
காஸ்தத:— இந்து: கல்பலதாஸுதாமதுமுகா இத்யா
விலாம் வர்ணநாம் ஸ்ரீரங்கேச்வரி சாந்தக்ருத்ரிமகதம்
திவ்யம் வபுர்நார்ஹதி— ௫௬

[ப—உ]. ஹே ஸ்ரீரங்கேச்வரி - ஹே ஸ்ரீரங்கநாயிகையே! தே - உம்முடைய; அங்கம் - திருமேனியை; ம்ருது, சீத, முக்த, மதுர, உதாரை: - மென்மை, குளிர்த்தி மனோஜ்ஞதை, இனிமை, ஔதார்யம் என்கிற; குணை: - (ஸாரபூதங்களான திருமேனி) குணங்களோடு; கும்பத: - சேர்க்கிற; க்ஷீராப்தே: - (உமது தகப்பனை) திருப்பாற்கடலுக்கு; இந்து: - சந்திரன்; கல்பலதா, ஸுதா, மது, முகா: - கற்பகக்கொடி அம்ருதம் ஸுரை முதலியதுகள்; ருஜீஷதாம் - அஸாரமாயிருக்கும் தன்மையை; உபகதா: கிம் - அடைந்ததுகளா? என்ன; தத: - உம்முடைய அவயவங்களின் அடிமண்டியாயிருப்பதினாலே; மஹார்கா: - விலையுயர்ந்ததுகளாக; [பவந்தீதி] - ஆகிறதுகளென்று; மந்யே - எண்ணுகிறேன்; இதி - இந்தப்ரகாரம்; ஆவிலாம் - அழுக்கடைந்த; வர்ணநாம் - உத்ப்ரேக்ஷையைக்குறித்து; சாந்த, க்ருத்ரிம, கதம் - இல்லாத, க்ருத்ரிம, ப்ரசம்ஸையையுடையதும், திவ்யம் - அப்ராக்ருதமுமான; வபு: [உமது] திருமேனி நார்ஹதி - உசிதமாக ஆகிறதில்லை.

[க—உ]. ஹே ஸ்ரீரங்க நாயகியே! உம்முடைய திருமேனியை மென்மை, குளிர்த்தி, அழகு, இனிமை, ஔதார்

யம் என்கிற தன்னிடத்திலிருந்த குணங்களின் ஸாராம்சங்களால் உண்டாக்கின திருப்பாற்கடல் தன்னிடமுள்ள மேத்கண்ட குணங்களின் அஸாராமசங்களால் சந்திரன், கற்பகக்கொடி, ஸுரை, அம்ருதம் முதலியவைகளை உண்டாக்கிற்றென்றும் இப்படி அவைகள் உமது அவயவோபாதானத்யஸாராம் சத்தால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டதால் ச்லாகிக்கத்தக்கதுகளாகிறதுகள் என்றும் நினைக்கிறேனென்கிற இந்த உத்ப்ரேக்ஷயே க்ருத்ரிமப்ரசம்ஸையற்ற உமது திருமேனிக்கு உசிதமாக ஆகிறதல்லை. (லக்ஷ்மியின் அக்ருத்ரிமமான திருமேனிக்கு க்ரித்ரிமவஸ்து ஸாரத்வோத்ப்ரேக்ஷணமே உசிதமாகாதென்று) கருத்து ௩௬

ப்ரணமத நுவிவிதிஸ்ஸா வாஸநா நம்ரமக்ரே ப்ரணயி பரிசிசீஷாகுஞ்சிதம் பார்ச்வகே ச । கநகநிகஷஸஞ்சச் சம்பகஸ்ரக்ஸமாநப்ரவரமிதமுதாரம் வர்ஷ்ம வாசாமபூமி: ॥ ௩௭ ॥

ப்ரணமதநுவிதித்ஸா வாஸநா நம்ரமக்ரே ப்ரணயி பரிசிசீஷாகுஞ்சிதம் பார்ச்வகே ச— கநகநிகஷசஞ்சச் சம்பகஸ்ரக்ஸமாநப்ரவரமிதமுதாரம் வர்ஷ்ம வாசாமபூமி: — ௩௭

[ப—உ]. ஹே ஸ்ரீ: - ஹே லக்ஷ்மியே; அக்ரே - உத்தமாங்கத்தில்; ப்ரணமத், அநுவிதித்ஸா, வாஸநா, நம்ரம் - நமஸ்கரிக்கின்றவர்களுக்கு, அநுவிதானம் செய்வதிலிச்சையின், பரிசயத்தினுல், கொஞ்சம வணங்கினதும; பார்ச்வகே - பார்ச்வபாகத்தினுல்; ப்ரணயி, பரிசிசீஷா, ஆகுஞ்சிதம் - ப்ரியனுடைய, பரிசயேச்சையினுல், (பயபக்திகளால்)

கொஞ்சம் ஸங்கோசிக்கப்பட்டதும், கநக, நிகஷ, லஸத், சம்பகஸ்ரக், ஸமாந, ப்ரவரம் - தங்கத்தின், ரேகையோடும், சலிக்கிற, சண்பகமாலையோடும், ஒப்பான, கோத்ரத்தையுடையதும்; உதாரம் -ஸர்வாபீஷ்டப்ரதமுமான; இதம்-இந்த; (தவ) - உம்முடைய; வர்ஷ்ம - திருமேனி; வாசாம் - வாக்குக்களுக்கு; அபூமி: - நிலமல்ல.

[௧—௨]. ஏ லக்ஷ்மியே! உம்மை ஸேவிக்கிறவர்களுக்கு அநுவிதாநம் செய்ய விரும்பி தலையில் வணக்கத்தையுடையதும், பர்த்தாவின் பரிசயத்தை விரும்பி பயபக்தியினால் பார்ச்வத்தில் கொஞ்சம் ஒடுக்கப்பட்டதும் (சாயையினால்) ஸ்வர்ணரேகையோடும் சலிக்கிற சண்பகமாலையோடும் ஒப்பானதும் ஸர்வாபீஷ்டங்களைத் தருவதுமான இந்த உமது அப்ராக்ருததிருமேனி வாக்குக்களுக்கு நிலமாகாது. (அதாவது வாசாமகோசரம்) என்று கருத்து. ௧௭

𑌏𑌕𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑍍𑌯 𑌨𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌮𑌂 𑌮𑌮 𑌪𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑍍𑌯 𑌪𑌾-
𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌰𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌮𑌭𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯-
𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌂 । 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌮 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌦𑍁-
𑌷𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌲𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍂𑌲𑌂𑌕𑌷𑌸𑍍𑌫𑌾𑌰𑌾𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗
𑌤𑌰𑌙𑍍𑌗𑌮𑌮𑍍𑌬 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍀𑌮𑍍 ॥

ஏகம் ந்யஞ்ச்ய நதிக்ஷமம் மம பரம் சாகுஞ்ச்ய பாதாம்புஜம் மத்யேவிஷ்டரபுண்டரீகமபயம் விந்யஸ்ய ஹஸ்தாம்புஜம்— த்வாம் பச்யேம நிஷேதுஷீம் ப்ரதிகலம் காருண்யகூலம்கஷஸ்பாராபாங்கதரங்கமம்ப மதுரம் முக்தம் முகம் பிப்ரதீம்— ௧௮

[ப—உ]. அம்ப - தாயே!; மம - என்னுடைய; நதி, க்ஷமம்-ப்ரணாமத்துக்கு, யோக்யமாக, ஏகம் - ஒரு; (பாதாம்புஜம்) - திருவடித்தாமரையை; ந்யஞ்ச்ய - ஸிம்ஹாஸநத்துக்குக்கீழ்தொங்கவிட்டும்; அபரம் - மற்றொரு; பாதாம்புஜம் - திருவடித்தாமரையை; ஆகுஞ்ச்ய ச - (குருக்காக) மடக்கிக்கொண்டும்; ஹஸ்தாம்புஜம் - திருக்கைத்தாமரையை, அபயம் - அபயஸூசகமாக; விந்யஸ்ய - வைத்துக்கொண்டும்; மத்யே விஷ்டரபுண்டரீகம் - ஆஸநபத்மத்தின் மத்தியில், நிஷேதுஷீம் - வீற்றிருப்பவளும்; காருண்ய, கூலங்கஷ, ஸ்பார, அபாங்க, தரங்கம் - தயையினால், கரைபுரண்டதுகளும், விசாலங்களுமான அலைகள்போன்ற கடாக்ஷங்களையுடையதும்; மதுரம் - போக்யமும்; முக்தம் - ஸுந்தரமுமாயிருக்கிற; முகம் - திருமுகத்தை; பிப்ரதீம் -தரிக்கிறவளுமான; த்வாம் - உம்மை; ப்ரதிகலம் - எப்பொழுதும்; பச்யேம - தர்சிக்கக்கடவோம். ந௩

[கூ—உ]. தாயே! தாஸபூதனாகிய அடியேன் பிடித்துக்கொண்டு ப்ரணாமம் செய்வதற்கு உசிதமாய் ஒரு திருவடியைத் தொங்கவிட்டும் மற்றொரு திருவடியை குறுக்காக மடக்கியும் திருக்கையை அபயஸூசகமாக வைத்துக்கொண்டும் ஆஸநபத்மத்தில் வீற்றிருப்பவளும் தயை கரைபுரண்டு விசாலங்களான அலைகள்போன்ற கடாக்ஷங்களையுடையதும் போக்யமும் ஸுந்தரமுமாயிருக்கிற திருமுகத்தைத் தரிக்கிறவளுமான உம்மை எப்பொழுதும் ஸேவிக்கக்கடவோம்.

[illegible]

[illegible]

வைஜயந்தீ ஹிமாம்ப:ப்லுதிபிரிவ நவ-
த்வம் காந்த பாஹாந்தராளே ॥ ந௯ ॥

ஸௌரபிதநிகமாந்தம் வந்திஷீயேந்திராயாஸ்தவ கமலபலாசப்ரக்ரியம் பாதயுக்மம்— வஹதி யதுபமர்தைர் வைஜயந்தீ ஹிமாம்ப:ப்லுதிபிரிவ நவத்வம் காந்த பாஹாந்தராளே— ந௯

[ப—உ]. (ஹே ஸ்ரீ:) - ஹே லக்ஷ்மியே! இந்திராயா: - பரமைச்வர்யப்ரதையான; தவ - உம்முடைய; காந்த, பாஹாந்தராளே - ப்ரியனான ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவினுடைய, திருமார்பில்; வைஜயந்தீ - வநமாலையானது; யதுபமர்தை: - எந்தத் திருவடிகளின் ஸங்கர்ஷத்தினால்; ஹிம, அம்ப: ப்லுதிபிரிவ - குளிர்ந்த, ஜல, ஸேசநங்களினாலே போல; நவத்வம் - புதிதாயிருக்கும் தன்மையை; வஹதி - வஹிக்கிறதோ; (தத்) - அந்த; கமல, பலாச, ப்ரக்ரியம் - தாமரைப்பூக்களின் தளங்களின், ப்ரகாரத்தையுடையதும்; ஸௌரபித, நிகமாந்தம் - வாஸனையையுடையதாகச் செய்யப்பட்ட, வேதாந்தத்தையுடையதுமான; பாதயுக்மம் - திருவடிகளின் இரண்டை; வந்திஷீய - ஸேவிக்கக்கடவேன் அல்லது ஸ்தோத்ரம செய்யக்கடவேன். ந௯

[க—உ] ஏ லெக்ஷ்மியே! உமது பர்த்தாவின் திருமார்பிலிருக்கிற வநமாலை, எந்தத் திருவடிகளின் ஸ்பர்சத்தால் குளிர்ந்த ஜலத்தைக்கொண்டு நனைத்தால்போல் புதிதாயிருக்கும் தன்மையை அடைகிறதோ; தாமரைப்பூக்களின் தளங்களின் ப்ரகாரத்தையுடையதும் வேதாந்தவேத்யமுமான பரமைச்வர்யப்ரதையான உமது அந்தத் திருவடிகளின் இர

ண்டையும் ஸேவிக்கக்கடவேன் அல்லது ஸ்துதிக்கக்கடவேன்

𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑌾𑌰𑌕𑌲𑌾𑌵𑌲𑍇𑌪𑌕𑌲𑍁𑌷𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍋-
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌶𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌧𑍁𑌪𑌾𑌨𑌮𑌤𑍍𑌤𑌮𑌧𑍁𑌪𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭-
𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌂 । 𑌦𑍃𑌗𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌿 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕-
𑌨𑌯𑌨𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍋 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌿 𑌤𑌵𑌾-
𑌵𑌲𑍋𑌕𑌵𑌿𑌭𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌕𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌯𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௪௰ ॥

த்வத்ஸ்வீகாரகலாவலேபகலுஷா ராஜ்ஞாம் த்ருசோ
துர்வசாநித்யம் த்வந்மதுபாநமத்தமதுபஸ்ரீநிர்பராப்
யாம் பதிம்— த்ருக்ப்யாமேவ ஹி புண்டரீகநயநம்
வேதோவிதாமாஸ தே ஸாக்ஷால்லக்ஷ்மி தவாவலோ
கவிபவ: காக்வா கயா வர்ண்யதே— ௪௰

[ப—உ]. ஹே லக்ஷ்மி - ஏ லெக்ஷ்மியே!; ராஜ்ஞாம் - லோகபாலகர்கள்முதல் இப்போதுள்ளவர்கள பர்யந்தமான அரசர்களுடைய; த்ருச: - த்ருஷ்டிகள்; த்வத், ஸ்வீகார, கலா, அவலேப, கலுஷாஸ்ஸத்ய: - உமது, கடாக்ஷஸவீகாரத்தின், லேசத்தினுல் (உண்டான) கர்வத்தினுல், கலங்கினதுகளாய்க் கொண்டு; கவீநாம் - கவிகளுக்கு; துர்வசா: - வர்ணிக்கமுடியாததுகளாகிறதுகள். நித்யம் - ஸர்வகாலமும்; த்வத், மது, பாந, மத்த, மதுப, ஸ்ரீ, நிர்பராப்யாம் - தேவரீராகிற, மதுவின், பாநத்தினுல், மதித்த, வண்டுகளின், சோபைபோன்ற சோபையினுல், பரிபூர்ணங்களான; த்ருக்ப்யாமேவ - திருக்கண்களினுலேயே; தே- உம்முடைய; பதிம் - ப்ரியனுன ஸ்ரீமந்நாராயணனை; வேத: வேதமானது; புண்டரீகநயநம் செந்தாமரைக்கண்ணனுக; விதாமாஸஹி - அறிந்ததல்லவா;

தவ - உம்முடைய: ஸாக்ஷாத் - நேரான; அவலோகவிப்ரவ: - கடாக்ஷ ஸௌந்தர்யமானது; கயா - எந்த; காக்வா - ரீதியினால்; வர்ண்யதே - வர்ணிக்கப்படுகிறது. ௪௦

[௧—௨]. ஹே லக்ஷ்மியே! லோகபாலகர்கள் துடங்கி கடப்பிலிருக்கிற ராஜாக்கள் வரையுள்ள ப்ரபுக்களின் திருமுடிகள் உமது கடாக்ஷத்தின் விலாஸங்களின் ப்ரஸரணத்தினாலுண்டான கர்வத்தினால் சோபையை அடைந்தவைகளாய்க்கொண்டு கவிகளால் வர்ணிக்கமுடியாதவைகளாகிறதுகள். சர்வகாலமும் உம்மைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதினால் மதுபானத்தினால் மதித்தவண்டுகளின் சோபைபோன்ற சோபையையுடைய திருக்கண்களை யுடையவராயிருப்பதினாலேயே உமது பர்த்தாவான ஸ்ரீமந்நாராயணனை வேதபுருஷன் "தஸ்ய யதாகப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ" என்கிறபடியே செந்தாமரைக்கண்ணனாக அறிந்தான். அப்படிக்கிருக்க உமது சொந்தமான கடாக்ஷ ஸௌந்தர்யத்தை எந்த ரீதியாய் வர்ணிக்கிறது ஒரு ரீதியாலும் வர்ணிக்கமுடியாதென்று கருத்து. ௪௦

ஆநந்தாத்மபிரீஶமஜ்ஜநமதக்ஷீபாலஸௌராகுலப்ரே
மார்த்ரைரபி கூலமுத்வஹத்க்ருபாஸம்ப்லாவிதா-
ஸ்மாத்ருஶை: । பத்மே தே ப்ரதிபிந்துபத்தகலிக-
ப்ரஹ்மாதிவிஷ்ணுஸம்ஸக்தகோபரஸ்ப்ருஹாயதாம்க்ருஹ்ணாதி
ர்ணாம் ஸதாம் பாதயாமோதிநே: ॥ ௪௧ ॥

ஆநந்தாத்மபிரீசமஜ்ஜநமதக்ஷீபாலஸைராகளப்ரேமார்த்ரைரபி கூலமுத்வஹக்ருபாஸம்ப்லாவிதாஸ்மாத்ருசை:— பத்மே தே ப்ரதிபிந்துபத்தகலிகப்ரஹ்மாதி

விஷ்கம்பகைரைச்வர்யோத்கமகத்கதைரசரணம் மாம் பாலயாலோகிதை: — சக

[ப—உ]. ஹே பத்மே! - ஹே லக்ஷ்மியே !; தே -உம்முடைய; ஆநந்த, ஆத்மபி: - ஆநந்தமயமான, ஸ்வரூபத்தையுடையதுகளும்; ஈச, மஜ்ஜந, மத, க்ஷீப, அலஸை:-ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவினுடைய, அமிழ்த்தலால், (உண்டான) மதத்தினுல் மதித்ததுகளும்; மனோஹரங்களும்; ஆகள, ப்ரேம, ஆர்த்ரை: - ஆகண்டம், ப்ரீதியினுல், குளிர்ந்ததுகளும்; கூலமுத்வஹ, க்ருபா, ஸம்ப்லாவித, அஸ்மாத்ருசை: - கரைபுரண்ட, க்ருபையினுல், நன்ருய் ஸ்நாநம் செய்விக்கப்பட்ட, எங்களைப் போன்ற அகிஞ்சநர்களை யுடையதுகளும்; ப்ரதிபிந்து, பத்த கலிக, ப்ரம்மாதி, விஷ்கம்பகை: - கடாக்ஷலேசந்தோறும், "இந்த கடாக்ஷலேசம் எனக்கு உண்டாகட்டும் எனக்கு உண்டாகட்டுமென்று'': சண்டையிட்டுக்கொண்டிருக்கிற, ப்ரம்மா முதலான, நிர்வாஹகர்களை யுடையதுகளும்; ஐச்வர்ய, உத்கம, கத்கதை: - ஸம்பத்துக்களின், உத்பாதநத்தினுல், தழதழத்ததுகளுமான; ஆலோகிதை: - கடாக்ஷங்களினுல்; அசரணம் - கதியற்றவனுன; மாம் - என்னை; (த்வம்) - நீர்; பாலய - காப்பாற்றும். சக

[க—உ]. ஹே லக்ஷ்மியே ஆநந்தஸ்வரூபங்களும் ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவையே தம்மிடம் அமிழ்த்ததலால் உண்டான கர்வத்தினுல் மனோஹரங்களும் பரிபூர்ணப்ரீதியினுல் குளிர்ந்ததுகளும் கரைபுரண்ட க்ருபையினுல் எங்களைப்போன்ற அகிஞ்சநர்களை விஷயீகரிக்கிறதுகளும் ஒவ்வொரு கடாக்ஷலேசந்தோறும் "எனக்கே இந்தக் கடாக்ஷ லேசம் உண்டாகவேணும், எனக்கே இந்தக் கடாக்ஷலேசம் உண்டாகவே

ணும்'' என்று ப்ரமா முதலிய லோகபாலர்களைச் சண்டை போடும்படி செய்விக்கிறதுகளும் ஐச்வர்யத்தை உண்டாக்கு தலால், தழதழத்த துகளுமான உமது கடாக்ஷங்களினால் ரக்ஷகாந்தரசூன்யனான (புகலற்ற) என்னை நீர் ஸம்ரக்ஷிக்கவேண்டும் என்று ப்ரார்த்தனை. ௪௧

𑌪𑌾𑌦𑌾𑌰𑍁𑌂𑌤𑍁𑌦𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌂𑌕𑌜𑌰𑌜𑌶𑍍𑌚𑍇𑌟𑍀𑌭𑍃𑌶𑌾𑌲𑍋-
𑌕𑌿𑌤𑍈𑌰𑌂𑌗𑌂 𑌮𑍍𑌲𑌾𑌨𑌿𑌰𑌤𑌾𑌂𑌬 𑌸𑌾𑌹𑌸𑌵𑌿𑌧𑍌 𑌲𑍀𑌲𑌾-
𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 । 𑌦𑍋𑌲𑌾 𑌤𑍇 𑌵𑌨𑌮𑌾𑌲𑌯𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌭𑍁-
𑌜𑍇 𑌹𑌾 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌕𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌤𑌿𑌕𑍋𑌮𑌲𑌾
𑌤𑌨𑍁𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾 ॥ ௪௨ ॥

பாதாருந்துதமேவ பங்கஜாரஜஸ்சேடீப்ருசாலோகிதைரங்கம்லாநிரதாம்ப ஸாஹஸவிதௌ லீலாரவிந்தக்ரஹ:— டோலா தே வநமாலயா ஹரிபுஜே ஹா கஷ்டசப்தாஸ்பதம் கேந ஸ்ரீரதிகோமலா தநுரியம் வாசாம் விமர்தக்ஷமா— ௪௨

[ப—உ]. ஹே அம்ப ஸ்ரீ: ஹே அம்மா லெக்ஷ்மியே! பங்கஜாரஜ: - தாமரைப்பூவின் மகரந்தத் தூளானது; தே - உமக்கு; பாத, அருந்துதமேவ - திருவடிகளில், உபத்திரவத்தையே செய்கிறது; சேடீ, ப்ருச, ஆலோகனை: - பரிசாரிகைகளின், மிகுந்த, பார்வைகளினால்; அங்க, ம்லாநி:-சரீரத்துக்கு வாட்டமானது; (பவதி) - உண்டாகிறது; அத - பிறகு; தே - உம்முடைய; லீலா, அரவிந்த, க்ரஹ: - க்ரீடார்த்தமான, தாமரைப்பூவின், தரித்தலானது; ஸாஹஸவிதௌ - ஸாஹஸ கார்யத்தைச் செய்வதில் (பவது) - உள்ளது; தே - உமக்கு;

ஹரி, புஜே - ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின், திருத்தோளில்; வநமாலயா - வநமாலையினால்; டோலா - ஊஞ்சல் விளையாட்டானது; ஹா, கஷ்டம், சப்த, ஆஸ்பதம் - ஹா கஷ்டசபதங்களை ஆஸ்பதமாகவுடைய கர்மமாக; (பவதி) - ஆகிறது; அதிகோமளா - அத்யந்தம் ம்ருதுவான; இயம் - இந்த; தநு: - சரீரமானது: கேந - எந்தக்காரணத்தினால்; வாசாம் - (கடினங்களான) ஸ்தோத்ரவாக்யங்களின்; விமர்த, க்ஷமா - உரைச்சலுக்கு, யோக்யையாகும். சஉ

[க—உ]. ஹே அம்மா லெக்ஷ்மியே! தாமரைப்பூவின் தூளியோ உமது திருவடிக்கு வேதனையையுண்டுபண்ணுகிறது. உமது ஸமீபத்தில் கூடஸஞ்சரிக்கும் பரிசாரிகைகள் உம்மை மிகுதியாகப்பார்த்தால் உமது திருமேனிவாட்டத்தை அடைகிறது. திருக்கையினால் க்ரீடார்த்தமாகத் தாமரைப்பூவை நீர்பிடித்திருத்தல் ஸாஹஸவ்யாபாரத்தைச் சேர்ந்தது. பெருமாளின் திருத்தோள்களிலுள்ள வநமாலையினால் உமக்கேற்பட்ட டோலாவிஹாரணம் ஹா கஷ்டமென்று சொல்லக்கூடிய வ்யாபாரமாயிருக்கிறது. இப்படி அதிஸுகுமாரமாயிருக்கிற உமது திருமேனியை எனது பருஷவாக்கைக்கொண்டு நான் எவ்விதம் ஸ்தோத்ரம் செய்வேன் என்று வேதனைப்படுகிறார். இத்தால் பிராட்டி திருமேனியின் ஸௌகுமார்யம் சொல்லப்பட்டது. சஉ

[illegible]

தவஸி காஞ்சுஷெஸிககாருராஹேண மாஹகூுமஃ ॥

ஆமர்யாதமகண்டகம் ஸ்தநயுகம் நாத்யாபி நாலோகி தப்ரூபேதஸ்மிதவிப்ரமா ஜஹதி வா நைஸர்கிகத்வாயச:— ஸூதே சைசவயௌவநவ்யதிகரோ காத்ரே ஷு தே ஸௌரபம் போகஸ்ரோதஸி காந்ததேசிக கரக்ராஹேண காஹக்ஷம: — சுங

[ப—உ]. (ஹே ஸ்ரீ:) - ஹே லக்ஷ்மியே!; தே - உம்முடைய; ஸ்தநயுகம் - குசங்களின் இரண்டும்; ஆமர்யாதம் - தனக்கு உண்டாகக்கூடிய பரிமாணரூபமர்யாதையை அடைகிறவரை; அத்யாபி - இப்பொழுதும்; அகண்டகம் - விரோதியற்றதாக; ந- ஆகிறதில்லை; ஆலோகித, ப்ரூபேத, ஸ்மித, விப்ரமா வா - பார்வை, புருவநெரித்தல், மந்தஹாஸம், இவைகளின் விலஸங்களும்; நைஸர்கிகத்வ, அயச: -ஸ்வபாவஸித்தஸ்வரூபமான அகீர்த்தியை; ந ஜஹதி - விடுகிறதுகளில்லை; போகஸ்ரோதஸி - க்ரீடாப்ரவாஹத்தில; காந்த, தேசிக, கரக்ராஹேண -ப்ரியனுகிற, ஆசார்யனுடைய, ஹஸ்தாவலம்பத்தினல்; காஹ, க்ஷம: - அவகாஹநத்தில், யோக்யமான; சைசவ, யௌவந, வ்யதிகர: - பால்யத்தினுடையவும், தாருண்யத்தினுடையவும், ஸந்தியானது; (தே) உம்முடைய; காத்ரேஷு - அவயவங்களில்; ஸௌரபம் - விரதிசய ஸௌகந்த்யத்தை; ஸூதே - உண்டுபண்ணுகிறது. சுங

[க—உ]. ஹே லக்ஷ்மியே! உமது இரண்டு திருமுலைத்தடங்கள் இப்பொழுதும் பரிமாணபூர்த்தியைப் பெற்றதுகளில்லை. உமது பார்வை, புருவநெரித்தல், மந்தஹாஸம், இவைகளையோ ஸ்வபாவஸித்தங்களென்று சொல்லவேண்டி

யிருக்கிறதே தவிர தாருண்யப்ராயுக்தங்களென்று சொல்ல முடியவில்லை. இப்படி போகப்ரவாஹத்தில் நாயகனுகிற ஆசாரியன் கையைப்பிடித்துக்கொண்டே இறங்கவேண்டிய தற்கு யோக்யமான (அதாவது "இவ்விதம் போகம் செய்யத் தக்கது" என்கிற நாயகனது உபதேசத்தை அபேக்ஷிக்கிற தருணமாகிய) பால்யயௌவநஸந்தியானது உமது திருமேனியில் திவ்ய பரிமளத்தை உண்டாக்கிறது. இதினுல் பிராட்டி எப்பொழுதும் உதயத்யௌவனையாயிருக்கிருளென்று கருத்து. ௪௩

𑌆𑌮𑍋𑌦𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌶𑌾𑌲𑌿 𑌯𑍌𑌵𑌨𑌦𑌶𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍋𑌶𑌮𑌮𑍍𑌲𑌾-
𑌨𑌿𑌮𑌤𑍍𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑌸𑍇𑌕𑌶𑍀𑌤𑌲𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌲𑌾𑌵𑌣𑍍𑌯𑌸𑌂-
𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌿 𑌕𑍋𑌮𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑌸𑌮𑌨-
𑌸𑍍𑌸𑌂𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌰𑌃𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑌤𑍍𑌨𑌮𑌰𑍍𑌹-
𑌤𑌿 𑌕𑌵𑌿𑌂 𑌧𑍀𑌙𑍍𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥ ௪௪ ॥

ஆமோதாத்புதசாலி யௌவநதசா வ்யாகோசமம்லாநிமத்ஸௌந்தர்யாம்ருதஸேகசீதளமிதம் லாவண்யஸஞ்த்ரார்பிதம்—ஸ்ரீரங்கேச்வரி கோமலாங்கஸமநஸ்ஸம்தர்பணம் தேவி தே காந்தோர:ப்ரதியத்நமர்ஹதி கவிம் திங்மாமகாண்டாகுலம்— ௪௪

[ப—உ]. ஹே தேவி ஸ்ரீரங்கேச்வரி - ஹே தேவியாகிய ஸ்ரீரங்கநாயகியே! ; ஆமோதாத்புதசாலி - ஆச்சரியகரமான ஸௌகந்த்யத்தினுல் ப்ரகாசிப்பதும்; யௌவநதசா, வ்யாகோசம் - தாருண்யத்தினுல் மலர்ந்ததும்; அம்லாநிமத் - வாட்டமில்லாததும்; ஸௌந்தர்ய, அம்ருத, ஸேக, சீதளம் -

அழகாகிற, அம்ருதத்தின், வ்யாப்தியினால், குளிர்ந்ததும்; லாவண்ய, ஸூத்ர, அர்பிதம் - ஸமுதாயசோபையாகிற, நூலில், கோர்க்கப்பட்டதுமான; தே - உம்முடைய; கோமள, அங்க, ஸௌமந:, ஸந்தர்பணம் - ஸௌகுமாரங்களான, அவயவங்களாகிற, புஷ்பங்களின், மாலையானது; காந்த, உர:, ப்ரதியத்நம் - நாயகனான ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவினுடைய, திருமார்புக்கு, அலங்காரத்தைச் செய்விப்பதற்கு; அர்ஹதி - யோக்யமாகிறது; அகாண்ட, ஆகுலம் - அநவஸரத்தில், விவசனாயும்; கவிம் - கவியாயுமிருக்கிற; மாம் - என்னை; நிக் - நிந்திக்க வேண்டும். சஉ

[க—உ]. ஹே தேவி ஸ்ரீரங்கநாயகியே! ஆச்சரியகரமான பரிமளமுள்ளதும், தாருண்யரூபமலர்த்தியையுடையதும், வாட்டமற்றதும், அவயவசோபையாகிற அம்ருதத்தின் வ்யாப்தியினால் குளிர்ந்ததும், ஸமுதாயசோபையாகிற ஸூத்ரத்தில் தொடுக்கப்பட்டதுமான உம்முடைய ஸௌகுமாராவயவங்களாகிற புஷ்பங்களின் மாலையானது உமது ப்ரியனான ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின் திருமார்புக்கு அலங்காரத்தைச் செய்ய யோக்யமாகிறது இப்படி அநவஸரத்தில் விவசனான கவியாகிய என்னை நிந்திக்கவேண்டும்; புஷ்பங்களைவிட மிக உயர்ந்த ஸௌந்தர்யம் வாஸனை, மென்மை, லாவண்யம் முதலிய குணங்களையுடைய பெரிய பிராட்டியின் திருமேனியை புஷ்பமாலையாக வர்ணித்தலும் அந்த ஸௌகுமாரமான திருமேனிக்கு வழுவிருக்ஷங்களின் கொம்புகள் பட்டுக் காய்த்துத் தழும்பேறினதினால் மிகக்கடினமான கிருஷ்ணனது திருமார்புக்கு அலங்காரார்ஹமாகுமென்று வர்ணித்தலும் அயுக்தமாகுமென்று தனக்கு உத்ப்ரேக்ஷா நவஸரத்தில் வந்த பர

பாப்மை நினைத்து தன்னை நிந்தித்துக்கொள்ளுகிறார் என்று கருத்து. ௪௪

𑌮𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍋 𑌰𑌸𑌸𑌿𑌰𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌾-
𑌨𑍍𑌤𑍋𑌪𑌭𑍋𑌗𑌲𑌲𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌲𑍁𑌲𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 । 𑌪𑍁-
𑌷𑍍𑌪𑌾𑌵𑌲𑍀𑌵 𑌰𑌸𑌿𑌕𑌭𑍍𑌰𑌮𑌰𑍋𑌪𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌨𑌿-
𑌤𑍍𑌯𑌮𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌯𑌸𑍇 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌮𑍍 ॥ ௪௫ ॥

மர்மஸ்ப்ருசோ ரஸஸிரா வ்யதிவித்யவ்ருத்தை: காந்தோபபோகலலிதைர் லுலிதாங்கயஷ்டி:— புஷ்பாவளீவ ரஸிகப்ரமரோபபுக்தா த்வம் தேவி நித்யமபிநந்தயஸே முகுந்தம்— ௪௫

[ப—உ]. ஹே தேவி - ஏ தேவியே! மர்ம, ஸ்ப்ருச: - மர்மஸ்தலங்களை; ஸ்பர்சித்துக்கொண்டிருக்கிற; ரஸஸிரா: - ரஸநாடிகளை; வ்யதிவித்ய - வேதித்து; வ்ருத்தை: - உண்டானதுகளான; காந்த, உபபோக, லலிதை: - நாயகனுடைய, ஸம்போகத்தின், விலாஸங்களினால்; லுலித, அங்கயஷ்டி: (ஸதீ) - துவைக்கப்பட்ட, கொம்புகள்போன்ற, அவயவங்களையுடையவளாய்க்கொண்டு; ரஸிக, ப்ரமர, உபபுக்தா - ரஸபானத்தில் ஸமர்த்தமான, வண்டினால், அநுபவிக்கப்பட்ட; புஷ்ப, ஆவளீவ - புஷ்பமாலைபோல; த்வம் - நீர்; முகுந்தம் - ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவை; நித்யம் - எப்பொழுதும்; அபிநந்தயஸே - ஆநந்திப்பிவிக்கிறீர். ௪௫

[க—உ]. ஹே தேவியே! மர்மஸ்தலங்களிலுள்ள ரஸநாடிகளையும் துளைத்துச் செல்லத்தக்கதுகளான உமது நாய

கனத ஸம்போகவிலாஸங்களால் துகைக்கப்பட்ட அவயவங்களையுடைய நீர், ரஸிகமான வண்டினுல் அநுபவிக்கப்பட்ட புஷ்பமாலைபோல புக்திமுக்திப்ரதனுன ஸ்ரீரங்கநாதனை எப்பொழுதும் ஆநந்திப்பிவிக்கிறீர். ௪௫

𑌕𑌨𑌕𑌰𑌶𑌨𑌾𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑌾𑌟𑌙𑍍𑌕𑌹𑌾𑌰𑌲𑌲𑌾𑌟𑌿𑌕𑌾𑌮𑌣𑌿𑌸𑌰
𑌤𑍁𑌲𑌾𑌕𑍋𑌟𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍈𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌜𑍀𑌵𑌿𑌕𑍇 । 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃
𑌤𑌿𑌮𑌧𑌰𑌂 𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌾𑌗𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌗𑍍𑌧𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌣𑍈𑌃
𑌵𑌲𑌯𑌶𑌕𑌲𑍈𑌰𑍍𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌲𑌤𑌾
𑌯𑌥𑌾 ॥ ௪௬ ॥

கநகரசநாமுக்தா தாடங்கஹாரலலாடிகாமணிஸரதுலாகோடி ப்ராயைர்ஜநார்தனஜீவிகே— ப்ரக்ருதிமதுரம் காத்ரம் ஜாகர்தி முக்தவிபூஷணைர்வலயசகலைர்துக்தம் புஷ்பைஸ்ச கல்பலதா யதா— ௪௬

[ப—உ]. ஹே ஜநார்தந, ஜீவிகே - ஹே ஸ்ரீரங்கராஜ ஜீவநஸ்வரூபே! கநகரசநா, முக்தாதாடங்க, ஹார, லலாடிகா, மணிஸர, துலாகோடி, ப்ராயை: - தங்க ஒட்டியாணம் முத்துமயங்களான கர்ணபத்ரங்கள், முக்தாஹாரம், நெற்றிச்சுட்டி, ரத்னஸரம், பாதசிலம்புகள், (இவைகளை) ப்ரதானங்களாகவுடைய; முக்த, விபூஷணை: அழகிய ஆபரணங்களாலே; ப்ரக்ருதி, மதுரம் - ஸ்வபாவத்தினுலேயே, ரம்யமான; தே - உம்முடைய; காத்ரம் - திருமேனியானது; வலய, சகலை: - சர்க்கரையின், கண்டங்களினுல்; துக்தம் யதா - பால்போலவும்; புஷ்பை: - புஷ்பங்களினுல்; கல்பலதாயதா - கற்பகக்கொடிபோலவும்; ஜாகர்தி - மிகவும் ப்ரகாசிக்கிறது. ௪௬

[க—உ]. ஹே ஸ்ரீரங்கராஜனுக்கு ஜீவனௌஷதிபூதையே! உம்முடைய ஸ்வபாவத்தினாலேயே மிக அழகுள்ள திருமேனியானது தங்க ஒட்டியாணம், முத்துமயங்களான காதுஓலைகள் முத்துமாலை நெற்றிச்சுட்டி ரத்நமாலை, கால்சிலம்புகள் முதலாகிய அழகிய ஆபரணங்களாலே, சர்க்கரையினால் பால் போலவும், பூக்களினால் கற்பகக்கொடிபோலவும் மிகவும் விளங்குகிறது. ௪௬

𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌵𑍈𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌪-
𑌞𑍍𑌚𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌦𑌿 𑌰𑌮𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍍 । 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌰-
𑌖𑍇𑌦𑌮𑌿𑌵 𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑍍𑌤𑍁𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌧𑌾𑌮𑌮𑌣𑌿-
𑌮𑌞𑍍𑌜𑌰𑌿 𑌗𑌾𑌹𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍍 ‖ ௪௭ ‖

ஸாமாந்யபோக்யமபி கௌஸ்துபவைஜயந்தீ பஞ்சாயுதாதி ரமண: ஸ்வயமேவ பிப்ரத்— தத்பாரகேதமிவ தே பரிஹர்துகாம: ஸ்ரீரங்கதாமமணிமஞ்ஜரி காஹதே த்வாம்— ௪௭

[ப—உ]. ஹே ஸ்ரீரங்கதாம, மணிமஞ்ஜரி - ஸ்ரீரங்கவிமாநத்துக்கு, ரத்நமயமான பூங்கொத்தே! (யுவயோ:) - உமக்கும் உமது பர்த்தாவுக்கும்; ஸாமாந்யபோக்யமபி - பொதுவாக ஆபரணமாயும் ஆயுதமாயும் அநுபவிக்கத்தக்கதானலும்; கௌஸ்துப, வைஜயந்தீ, பஞ்சாயுதாதி - கௌஸ்துபரத்நம், வநமாலை, பஞ்சாயுதங்கள் முதலியதை; தத், பார, கேதம் - அதின், சுமத்தலால் உண்டான, ஆயாஸத்தை; தே - உமக்கு; பரிஹர்துகாம இவ - பரிஹரிக்க இச்சையுள்ளவர் போல; ரமண: - உமது பர்த்தாவான ஸ்ரீரங்கநாதன்; ஸ்வயமேவ - தானே; பிப்ரத் (ஸந்) - தரித்துக்கொண்டு;

த்வாம் - உம்மை; காஹதே - அநுஸரிக்கிறார். சஎ

[க—உ]. ஹே ஸ்ரீரங்கவிமாநத்துக்கு ரத்நப்பூங்கொத்துப்போன்றவனே! கௌஸ்துபமணி, வநமாலை, சங்கம், சக்ரம், கதை, கத்தி, வில் முதலிய ஆபரணாயுதங்கள் உமக்கும் உமது பர்த்தாவுக்கும் பொதுவாக அநுபவிக்கக்கூடியதானாலும் உமக்கு அந்தச்சுமையினால் ஆயாஸத்தை உண்டாக்கக் கூடாதென்று நினைத்துப்போல உமது பர்த்தா, தானே அவைகளைச் சுமந்துகொண்டு உம்மைப் பின்தொடருகிறார். சஎ

𑌯𑌦𑌿 𑌮𑌨𑍁𑌜𑌤𑌿𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌂 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌰𑌨𑍁-
𑌜𑌨𑍁𑌰𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌨𑌾𑌵𑌾𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃 । 𑌅𑌸𑌰𑌸-
𑌮𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌰𑍍𑌮 𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌤𑌰𑍍𑌦𑌰𑌦𑌲𑌦𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍋-
𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿 ॥ சஅ ॥

யதிமநுஜதிரஸ்சாம் லீலயா துல்யவ்ருத்தேரநுஜநுரநுரூபா தேவி நாவாதரிஷ்ய:—அஸரஸமபவிஷ்யந்நர்ம நாதஸ்ய மாதர்தரதளதரவிந்தோதந்தகாந்தாயதாக்ஷி—

[ப—உ]. தர, தளத், அரவிந்த, உதந்த, காந்த, ஆயத, அக்ஷி - கொஞ்சம், மலர்ந்த, செந்தாமரைப்பூவின், கர்ப்பபத்ரம் போல், அழகுள்ளதுகளும் நீண்டதுகளுமான திருக்கண்களையுடைய; மாத: - தாயே; லீலயா - இச்சையினாலே; மநுஜதிரஸ்சாம் - மனுஷ்யதிர்யக்குக்களுக்கு; துல்ய, வ்ருத்தே: - ஸமாந, சீலனை; நாதஸ்ய - ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய; அநுஜநு: - அவதாரம்தோறும்; அநுரூபா - அநுரூபையாக; நாவாதரிஷ்ய : யதி - நீர் அவதரியாமலிருப்பீராகில்; (நாதஸ்ய) - அந்த ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய; நர்ம - க்ரீடையானது; அஸரஸம் - விரஸமாக ; அபவிஷ்யத் - ஆய்விடும்

[க—உ]. செந்தாமரை இதழ்போல் அழகுள்ளதுகளும் புடைபரந்ததுகளுமான திருக்கண்களையுடையதாயே! இச்சையால் தேவ, மனுஷ்ய திர்யக் ஸ்தாவரங்களுக்கு ஸமாநவ்ருத்தியாய் (அதாவது) உபேந்த்ர, ராம, க்ருஷ்ண, மத்ஸ்ய, கூர்ம, குப்ஜாம்ராதிரூபமாய் அவதரித்த ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு ஸமாநாகாரத்தை யுடையவளாய் நீர் அவதரியாமல்போனால் அவரது க்ரீடை விரஸையாய்விடும். ௪அ

𑌸𑍍𑌖𑌲𑌿𑌤𑌕𑌟𑌕𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑌬𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌮𑍁𑌰𑌾𑌰𑍇𑌰𑍍𑌭-
𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌦𑌧𑌿𑌮𑌾𑌥𑌂 𑌮𑌥𑍍𑌨𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 ।
𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌮𑍃𑌤𑌤𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑍀𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌨-
𑌯𑌨𑌸𑍁𑌧𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌿𑌞𑍍𑌚𑌤𑍀 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑍇𑌵 ॥ ௪௯ ॥

ஸ்கலிதகடகமால்யைர் தோர்பிரப்திம் முராரேர்பகவதி ததிமாதம் மத்நத: ச்ராந்திசாந்த்யை— ப்ரமதம்ருததரங்காவர்த்தத: ப்ராதுராஸீ: ஸ்மிதநயநஸுதாபி: ஸிஞ்சதீ சந்த்ரிகேவ— ௪௯

[ப—உ]. ஹே பகவதி - ஏ ஷட்குணைச்வர்யஸம்பந்நையே! ஸ்க்லித, கடகமால்யை: : ஒன்றோடொன்று தட்டப்பட்ட, வளைகளையும் மாலைகளையும் உடைய; தோர்பி: - புஜங்களாலே: அப்திம் - திருப்பாற்கடலை; ததிமாதம் - தயிரைப்போல; மத்நத: - கடைந்த; முராரே: - ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவினுடைய; ச்ராந்தி, சாந்த்யை - ச்ரமத்தின், தணிதலின் பொருட்டு; ஸ்மித, நயந, ஸுதாபி: மந்தஹாஸம், கடாக்ஷங்கள், இவைகளாகிற அம்ருதங்களாலே; ஸிஞ்சதீ (ஸதீ)- நனைக்கிறவளாய்க்கொண்டு; சந்த்ரிகேவ - சந்திரிகைபோல;

ப்ரமத், அம்ருத, தரங்க, ஆவர்தத: -சுழன்று வருகிற, அம்ருத, அலைகளின், சுழலிலிருந்து; ப்ராதுராஸீ: - ஆவிர்பவித்தீர்.

[க—உ]. ஹே ஷட்குணைச்வர்யஸம்பந்நையே! ஆச்ரிதர்களான தேவர்களுக்கு அம்ருதத்துக்காகத் திருத்தேள்களில் சாத்தியிருந்த வளைகளும் மாலைகளும் ஒன்றோடொன்று உரசும்படி திருப்பாற்கடலைக் கடைந்துகொண்டிருந்த ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவினுடைய ச்ரமபரிஹாரத்தின்பொருட்டு சுழன்றுவருகிற அம்ருத அலைகளின் சுழலிலிருந்து ஜகத்தை அம்ருதங்களால் நனைத்துக்கொண்டு ஸமுத்ரத்திலிருந்து உண்டாகும் சந்த்ரிகைபோல் நீர் மந்தஹாஸம் கடாக்ஷங்களாகிற அம்ருதங்களினால் ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவை நனைத்துக்கொண்டு ஆவிர்ப்பவித்தீர். ௪௯

𑌮𑌾𑌤𑌰𑍍𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑌿 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌤𑌦𑍈𑌵𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌪𑌰𑌾-
𑌧𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌲𑍍𑌲𑌘𑍁𑌤𑌰𑌾
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀 𑌕𑍃𑌤𑌾 । 𑌕𑌾𑌕𑌂 𑌤𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌂
𑌶𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌮𑍌 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑌃 𑌸𑌾 𑌨𑌃 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮-
𑌹𑌾𑌗𑌸𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌯𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌕𑍀 ॥ ௫௰ ॥

மாதர்மைதிலி ராக்ஷஸீஸ்த்வயி ததைவார்த்ராபராதாஸ்த்வயா ரக்ஷந்த்யா பவ்நாத்மஜால்லகுதரா ராமஸ்ய கோஷ்டீ க்ருதா—காகம் தஞ்ச விபீஷணம் சரணமித்யுக்திக்ஷமௌ ரக்ஷத: ஸா ந: ஸாந்த்ரமஹாகஸ: ஸுகயது க்ஷாந்திஸ்தவாகஸ்மிகீ— ௫௦

[ப—உ]. மாத: - தாயாகிய; மைதிலி - ஸீதாவதாரம் செய்த ஸ்ரீரங்கநாயகியே!; த்வயி - உம்மிடத்தில்; ததைவ -

அப்படியே அதாவது ராவணநாசத்திற்குப் பின்பும் முன்பு போல; ஆர்த்ர, அபராதா: - ஓயாத அபராதத்தையுடையவர்களான; ராக்ஷஸீ: - ஏகாக்ஷி முதலிய ராக்ஷஸிகளை; பவந, ஆத்மஜாத் - வாயுவின், புத்ரனுன அநுமானிடமிருந்து, ரக்ஷந்த்யா - பாதுகாற்ற; த்வயா - உம்மாலே; சரணம் இதி - சரணம் என்கிற; உக்தி, க்ஷமௌ - வார்த்தைக்கு யோக்யர்களான; காகம் - காகாஸுரனையும்; தம் விபீஷணம் ச - அந்த விபீஷணனையும்; ரக்ஷத: - ரக்ஷிக்கிற; ராமஸ்ய - உமது பர்த்தாவான ராமனுடைய; கோஷ்டீ - கோஷ்டியானது; லகுதரா - மிக அல்பமாக; க்ருதா - பண்ணப்பட்டது; ஸா - அப்படி ப்ரஸித்தையாயும்; ஆகஸ்மிகீ - நிர்ஹேதுகையாயுமிருக்கிற; தவ - உமமுடைய; க்ஷாந்தி: - பொருமையானது; ஸாந்த்ர, மஹாகஸ: - நெருங்கிய, மஹாபராதங்களையுடைய; ந: - நம்மை; ஸுகயது - ஸுகிகளாகச் செய்யட்டும். ருo

[௬—உ]. ஹே தாயே! ஸீதாவதாரம் செய்த ஸ்ரீரங்கநாயகியே! உம்மிடத்தில் ராவணவதத்திற்கு முன்புபோலவே ராவணவதத்திற்குப் பின்பும் அதாவது ராவணவதத்தை உமக்கு அநுமாங் சொல்லவந்த தருணம் வரை ஓயாத அபதம் செய்துகொண்டிருந்த ஏகாக்ஷி முதலிய ராக்ஷஸிகளை அநுமானிடமிருந்து ரக்ஷித்த உம்மாலே போக்கற்று சரணமென்று வார்த்தைசொன்ன காகாஸுரனையும் விபீஷணனையும் ரக்ஷித்த உமது பர்த்தாவான ஸ்ரீராமபிரானுடைய கோஷ்டி மிக அல்பமாகச்செய்யப்பட்டது. அப்படி ப்ரஸித்தையும் நிர்ஹேதுகையுமான உமது பொருமை நெருங்கிய மஹாபராதங்களையுடைய எங்களை ஸுகிகளாகச் செய்ய வேண்டும் என்று ப்ரர்த்தனை. ருய

𑌮𑌾𑌤𑌰𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌿 𑌯𑌦𑍈𑌵 𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑌜𑌨𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌧𑍍𑌵𑌨𑌾 𑌤𑍇
𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑍈𑌕𑌰𑌸𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌸𑍁𑌭𑌗𑍈𑌰𑍍𑌭𑌾-
𑌵𑍈𑌰𑌿𑌹𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌚 । 𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌭-
𑌵𑌤𑍀𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑌾𑌮
𑌯𑌾𑌮 𑌚 𑌪𑌰𑍀𑌚𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑍇𑌮 𑌚 ॥ ௫௧ ॥

மாதர்லக்ஷ்மி யதைவ மைதிலஜநஸ்தேநாத்வநா தே வயம் த்வத்தாஸ்யைகரஸாபிமாநஸுபகைர்பாவைரி ஹாமுத்ர ச— ஜாமாதா தயிதஸ்தவேதி பவதீஸம்பந்தத்ருஷ்ட்யா ஹரிம் பச்யேம ப்ரதியாம யாம ச பரீசாராந் ப்ரஹ்ருஷ்யேம ச— ௫௧

[ப—உ]. மாத: -தாயே! மைதிலஜந:-மிதிலாதேசத்து ஜநமானது; தே-உமக்கு; யதைவ-எவ்விதம் (ஸ்வீய:)-சொந்த ஜநமோ; தேந - அந்த; அத்வநா - வழியினாலே; வயமபி-நாங்களும்; (ஸ்வீயா:) - சொந்த ஜநங்கள்தான்; த்வத், தாஸ்ய, ஏகரஸ, அபிமாந, ஸுபகை: - உமது, கைங்கர்யத்திலுள்ள, முக்யப்ரீதியால், உண்டான, அபிமானத்தினால், சோபநங்களான; பாவை: - அபிப்ராயங்களால்; ஜாமாதா - (ஜநகமஹாராஜன், பெரியாழ்வார் (இவர்களுக்கு) மாப்பிள்ளை; இதி - என்றும்; தவ - உமக்கு; தயித: - ப்ரியன்; (இதி) - என்றும்; பவதீ, ஸம்பந்தத்ருஷ்ட்யா - உமது, ஸம்பந்தஞ்ஞாநத்தினாலே; ஹரிம் - ஸ்ரீராமனையும், ஸ்ரீரங்கநாயகனையும்; இஹ - இந்த விபூதியிலும்; அமுத்ர ச - நித்யவிபூதியிலும்; பச்யேம - பார்க்கக்கடவோம்; ப்ரதியாம - சரணமாகப்பற்றக்கடவோம்; பரிசாராந் - கைங்கர்யங்களை; யாம ச - அடையக்கடவோம் - ப்ரஹ்ருஷ்யேம ச - மிக ஸந்தோஷிக்கக்கடவோம். ௫௧

[க—உ] ஏ தாயே! மிதிலாதேசத்துஜநம் எவ்விதம் உமக்குச் சொந்தஜநமோ அதேவிதம் நாங்களும் உமக்குச் சொந்த ஜநம்தான். அதினால் என்ன என்பீரோ? அந்த மிதிலாதேசத்துஜநமானது உமது கைங்கர்யத்திலுள்ள முக்யப்ரீத்யபிமானத்தினால் சோபநங்களான அபிப்ராயங்களுடன் தங்களது ப்ரபுவான ஜநகனுக்கு மணவாளப்பிள்ளை என்றும் உமக்குப்ப்ரியன் என்றும் ராமனைப் பார்த்து சரணமாகப்பற்றி கிங்கரவ்ருத்திகளை அடைந்து பரமானந்தத்தை எப்படி அடையுமோ அப்படியே நாங்களும் உமது பர்த்தாவான ஸ்ரீரங்கநாதனை உபயவிபூதியிலும் விஷ்ணுசித்தரென்கிற பெரியாழ்வாருக்கு மணவாளப்பிள்ளை என்றும் உமக்கு ப்ரியனென்றும் பார்த்துச் சரணமடைந்து கைங்கர்யங்களைபபெற்று பரமானந்தத்தை அடையக்கடவோம். ருக

𑌪𑌿𑌤𑍇𑌵 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌨𑌨𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌗𑌸𑌿 𑌜-
𑌨𑍇 𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑍋𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌚 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌲𑍁-
𑌷𑌧𑍀𑌃 । 𑌕𑌿𑌮𑍇𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌕 𑌇𑌹 𑌜𑌗𑌤𑍀𑌤𑌿
𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌚𑌿𑌤𑍈𑌰𑍁𑌪𑌾𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌯𑌸𑌿
𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌤𑌦𑌸𑌿 𑌨𑌃 ॥ ருஉ ॥

பிதேவ த்வத்ப்ரேயாந் ஜநநி பரிபூர்ணாகஸி ஜநே ஹிதஸ்ரோதோவ்ருத்யா பவதி ச கதாசித் கலுஷதீ:— கிமேதந்நிர்தோஷ: க இஹ ஜகதீதி த்வமுசிதைருபாயைர்விஸ்மார்ய ஸ்வஜநயஸி மாதா ததஸி ந:— ருஉ

[ப—உ]. ஹே ஜநநி - ஏ தாயே! த்வத், ப்ரேயாந் - உமக்கு, ப்ரியனான ஸ்ரீரங்கராஜன்; பரிபூர்ண; ஆகஸி - மிகு

ந்த அபராதத்தையுடைய; ஜநே - சேதநனிடத்தில்; பிதேவ - தகப்பன்போல; ஹித, ஸ்ரோத:, வ்ருத்யா - ஹிதரூபமான, ப்ரவாஹத்தில், இருப்பதினுல்; கதாபி - ஒருக்கால்; கலுஷதீ: - (மஹாபராததர்சநத்தினுல்) கோபத்தால் கலங்கிய புத்தியையுடையவராக; பவதி ச- ஆனுலும்; "ஏதத் - இந்தக் காலுஷ்யம்; கிம் - எதற்காக; இஹ - தோஷத்துக்கு ஏகாந்தநிலமான இவ்விபூதியில்; நிர்தோஷ: - தோஷமில்லாதவன் க: - எவன் இருக்கிறுன் ஒருவருமில்லை"; இதி - என்றும் த்வம் - நீர்; உசிதை:-அபராதக்ஷமாபணயோக்யங்களான; உபாயை: - மற்றுமுண்டான ஆலோகநாலாபநீவீச்லகளுதிகளான உபாயங்களால்; விஸ்மார்ய - உமது பர்த்தாவின் தோஷதர்சத்வத்தை மறக்கும்படி செய்து; ந: - எங்களை; ஸ்வஜநயஸி - சொந்த ஜநமாகச் செய்கிறீர்; தத் - அந்தக் காரணத்தினுல்; மாதா - தாயாராக; அஸி - ஆகிறீர். ௫உ

[௬—உ]. ஏ தாயே! உமது ப்ரியஞன ஸ்ரீரங்கராஜன் மிக்க அபராதம் செய்த சேதனனிடத்தில் தகப்பன் புத்ரனிடத்தில் போல ஹிதப்ரவர்த்தகனுயிருப்பதால் அபராதத்தைக் கண்டபோது கோபத்தை ஒருக்கால் அடைந்தாலும் ப்ரியப்ரவர்த்தகையான நீர் அப்பொழுது உமது பர்த்தாவை நோக்கி "இந்த கோபம் எதற்காக? தோஷத்துக்கே ஏகாந்தநிலமான இவ்வுலகத்தில் தோஷமற்றவருமுண்டோ? மணற்சோற்றில் கல்லாராய்வாருண்டோ? கோபம் வேண்டாம்" என்று சொல்லியும் மற்றும் உசிதங்களான கண்ணைப்புரட்டி விழித்தல் கச்சை நெகிழ்த்தல் முதலிய உபாயாந்தரங்களால் அவரது சேதநதோஷ ஞாநத்தை மறக்கச்செய்து சேதநர்களான எங்களை சொந்த ஜநங்களாக ஆக்கிக்கொள்வதால் எங்களுக்கு ப்ரியபரையான தாயாராக ஆகிறீர். ௫உ

𑌨𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌹𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀 𑌜𑌨𑌨𑌿 𑌨𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑌤𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌵𑌬𑍋𑌧𑌬𑌧𑌿𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌮𑌰𑍍𑌦𑌂 𑌬𑌹𑍁 । 𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌵𑌸𑍁 𑌮𑌾𑌲𑌤𑍀𑌮𑍃𑌦𑍁 𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌵𑌨𑍇 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌗𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑍁𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌮𑍍 ॥ ௫௩ ॥

நேதுர்நித்யஸஹாயினீ ஜநநி ந ஸ்த்ராதும் த்வமத்ராக
தா லோகே த்வந்மஹிமாவபோதபதிரே ப்ராப்தாவிம
ர்தம் பஹு—க்லிஷ்டம் க்ராவஸு மாலதீம்ருது பதம்
விச்லிஷ்ய வாஸோவநே ஜாதோ நிக்கருணும் நிகஸ்து
யுவயோ: ஸ்வாதந்த்ர்யமத்யங்குசம்— ௫௩

[ப—உ], ஹே ஜநநி - ஏ தாயே!; நேது: - உமது நாயகனுன ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு; நித்யஸஹாயிநீ - விட்டுப்பிரியாத நாயிகையான; த்வம் - நீர்; ந: - (அகிஞ்சனர்களான) எங்களை; த்ராதும் - ரக்ஷிப்பதற்கு; த்வத், மஹிமா, அவபோத பதிரே - உமது, வைபவத்தின், அறிவில், செவிடான; அத்ர - இந்த உலகத்தில்; ஆகதா (ஸதீ) - அவதரித்தவளாய்க் கொண்டு; பஹு - அதிகமான; விமர்தம் - ஆயாஸத்தை; ப்ராப்தா - அடைந்தீர்; (அந்த ஆயாஸமாவது) மாலதீ, ம்ருது - ஜாதிபுஷ்பம் போல், ஸுகுமாரமான; பதம் - திருவடியானது; க்ராவஸு - கற்களிலே; க்லிஷ்டம் - க்லேசத்தை அடைந்தது; வநே - காட்டில்; விச்லிஷ்ய - உமது நாயகனைப் பிரிந்து; வாஸ: வாஸமானது; ஜாத: - உண்டாயிற்று; யுவயோ: உம்முடையவும், உம்முடைய நாயகனுடையவும்; (அத்

யங்குசாம்) -தடங்கலற்ற; கருணாம் - கருணையைக்குறித்தும்; நிக் - நிந்தையானது; (அஸ்து) உண்டாகவேணும் அத்யங்குசம் - தடங்கலற்ற; ஸ்வாதந்த்ர்யம் - ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக் குறித்தும்; நிக் - நிந்தையானது; அஸ்து - உண்டாகவேணும். ௫௩

[௧—௨]. ஏ தாயே! உமது நாயகனைவிட்டு இறையும் அகலாத நீர் அகிஞ்சனர்களாகிய எங்களை ரக்ஷிப்பதற்கு உமது வைபவத்தைக் கொஞ்சமும் அறிவதற்கு யோக்யதையில்லாத இந்த உலகத்தில் அவதரித்து ஜாதிபுஷ்பம்போல் ஸௌகுமாரங்களான திருவடிகள் நோவக்கற்களில் நடந்தும், க்ஷணமும் பிரியாத உமது நாயகனைவிட்டுப்பிரிந்து வஸித்தும், இப்படி வெகு ஆயாஸத்தை அடைந்தீர். ஐயோ இவ்வித ஆயாஸத்தைப் பெறுவதற்குக் காரணமான உங்களிருவர்களின் தடையற்ற கருணையையும் தடையற்ற ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் நிந்திக்கவேணும்; நிரங்குசகாருண்யத்தாலும் நிரங்குசஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் தானே அவதரித்து கஷ்டத்தை அநுபவிக்கவேண்டியிருக்கிறதென்று ஸௌகுமார்யத்தில் த்ருஷ்டிவைத்து கருணாஸ்வாதந்த்ர்யங்களை நிந்திக்கிறார். ௫௩

𑌅𑌤𑌿𑌶𑌯𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑌬𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌥𑍋 𑌮𑌮𑌨𑍍𑌥 𑌬𑌬𑌨𑍍𑌧 𑌤𑌂
𑌹𑌰𑌧𑌨𑍂𑌰𑌸𑍌 𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀𑌭𑌙𑍍𑌜𑌂 𑌬𑌭𑌙𑍍𑌜 𑌚 𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑌿 !
𑌅𑌪𑌿 [illegible] [illegible] 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌕𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑌥-
[illegible] 𑌨 𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑌾-
𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ॥ ௫௪ ॥

அதிசயிதவாநப்திம் நாதோ மமந்த பபந்த தம் ஹரத நூரஸௌ வல்லீபஞ்ஜம் பபஞ்ஜ ச மைதிலி—அபி தச

முகம் லூத்வா ரக்ஷ: கபந்தமநர்தயத்கிமிவ நபதி:
கர்தா த்வச்சாடுசஞ்சுமநோரத:— ருசு

[ப—உ]. ஹே மைதிலி - ஏ வீதையாய் அவதரித்த ஸ்ரீரங்கநாயகியே!; அமௌ- இந்த; நாத: - உமது ப்ரியனான ஸ்ரீரங்கநாதன்; த்வத், சாடு, சஞ்சு, மநோரத: (ஸ) - உமமுடைய, ப்ரியாசரணத்தினால், ஸம்பந்தமான, மநோரதத்தை யுடையவராய்க்கொண்டு; அப்திம் - ஸமுத்ரத்தில்; அதிசயித - சயனித்தார்; தம் - அந்த ஸமுத்திரத்தை - மமந்த - (மந்தரபர்வதத்தால்) கடைந்தார்; பபந்த - (மலைகளால்) கட்டினார்; ஹர, தநு: - சிவனுடைய, வில்லை; வல்லீபஞ்ஜம் - கொடியை முறிப்பதுபோல; பபஞ்ஜ ச- முறிக்கவும் முறித்தார்; தசமுகீம்-பத்துமுகங்களையு ; லூத்வா-அறுத்து; ரக்ஷ:, கபந்தம - ராவணன் என்கிற ராக்ஷஸனுடைய, தலையில்லாத உடலை; அநர்த்தயசபி - (யுத்தகளத்தில்) கூத்தாடும்படியும் செய்தார்; பதி:-உமது ப்ரியன்; கிமிவ-எதைத்தான்; ந கர்த்தா - செய்யமாட்டார். ருசு

[க—உ]. ஹே வீதையாக அவதரித்த ஸ்ரீரங்கநாயகியே! இந்த உமது ப்ரியனான ஸ்ரீரங்கநாதன் உமக்கு ப்ரியாசரணம் செய்யவேண்டியதற்காக ஸமுத்ரத்தில் சயனித்தார் மந்தரபர்வதத்தால ஸமுத்ரத்தைக் கடைந்தார். மலைகளைக்கொண்டு ஸமுத்ரத்தில் அணைகட்டினார். சிவகோதண்டத்தை கொடியை முறிப்பதுபோல் அநாயாஸமாக முறித்தார் பத்துத்தலைகளையும் சேர்ந்தாப்போல் அறுத்து தலையற்ற ராவணனுடலை யுத்தரங்கத்தில் கூத்தாடும்படி செய்துவித்தார். இவ்விதம் அகடிதகடனைசெய்த உமது பர்த்தா உமக்கு ப்ரியமாக எந்தக் காரியத்தைத்தான் செய்யமாட்டார். எதையும் செய்வார் என்று கருத்து. ருசு

𑌦𑌶𑌶𑌤𑌪𑌾𑌣𑌿𑌪𑌾𑌦𑌵𑌦𑌨𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌮𑍁𑌖𑍈𑌰𑌖𑌿𑌲𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌜𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌵𑌿𑌭𑌵𑍈𑌰𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 । 𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑌣𑍈𑌰𑌸𑍈𑌰𑌸𑌯𑌨𑍍 𑌕𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌕𑌮𑌲𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌨 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌭𑍍𑌰𑌮𑌿𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑌤𑌿 𑌤𑍇 ॥

தசசதபாணிபாதவதநாக்ஷிமுகைரகிலைரபி நிஜவைச்வரூப்யவிபவைரநுரூபகுணை:— அவதாரணைரஸைரஸயந் கமிதா கமலே க்வசந ஹி விப்ரமப்ராமிமுகே விநிமஜ்ஜதி தே— ௫௫

[ப—உ] ஹே கமலே! ஹே லக்ஷ்மியே!; தே - உம்முடைய; கமிதா - நாயகனுன ஸ்ரீமந்நாராயணன்; தசசத, பாணி, பாத, வதந, அக்ஷி, முகை: - ஆயிரம், திருக்கைகள், திருவடிகள், திருமுகங்கள், திருக்கண்கள் இவைகளை முதலாக உடையதுகளும்; அநுரூப, குணை: - உமக்கு அநுரூபகுணங்களையுடையதுகளுமான; அகிலை: ஸமஸ்தங்களான; நிஜ, வைச்வரூப்ய, விபவை: - நித்யமான, அல்லது சொந்தமான, விச்வரூபத்தின், அதிசயங்களினுலும்; அதை: - இவைகளைத் தவிர மற்ற; அவதாரணைஸச - வாஸுதேவாத்யவதாரங்களாலும்; ரஸயந் - (உமது விப்ரமத்தை) அநுபவித்துக்கொண்டு; க்வசந - ஏதோ ஒரு; விப்ரம, ப்ரமி, முகே - (உமது) விலாஸமாகிற, அலையின், வாயிலே; விநிமஜ்ஜதி ஆழ்ந்துவிடுகிருர்.

[க—உ]. ஹே லக்ஷ்மியே! உமது காந்தன் "ஸஹஸ்ரசீர்ஷாபுருஷ:" இத்யாதி ப்ரமாணப்படியே ஆயிரம் திருக்கைகள் திருவடிகள் திருமுகங்கள் திருக்கண்கள் இவைகளை முதலாகவுடையதுகளும் உமது குணநுரூபங்களுமான தனது நித்யங்களான ஸகல விச்வரூபாதிசயங்களினுலும் இதைத்

தவிர மற்றுமுண்டான வாஸுதேவாத்யவதாரங்களாலும் உமது விலாஸத்தை அநுபவித்துக்கொண்டு ஸமுத்ரத்தின் ஏகதேசத்தில்போலே ஏதோ ஒரு உமது விலாஸமாகிற அலையின் வாயில் அமிழ்ந்துவிடுகிறார். ௫௫

𑌜𑌨𑌨𑌭𑌵𑌨𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌬𑌹𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌯-
𑌸𑍇 𑌜𑌨𑌨𑌿 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑍍𑌣𑌾 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌣𑌾𑌸𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌂
𑌪𑌦𑌂 । 𑌉𑌦𑌧𑌿𑌪𑌰𑌮𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌦𑍃-
𑌶𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌕𑍍𑌷𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌧𑌾𑌮𑌨𑌿 𑌮𑍋-
𑌦𑌸𑍇 ॥ ௫௬ ॥

ஜநநபவநப்ரீத்யா துக்தார்ணவம் பஹு மந்யஸே
ஜநநி தயிதப்ரேம்ணா புஷ்ணாஸி தத் பரமம் பதம்—
உததிபரமவ்யோம்நோர்விஸ்ம்ருத்ய மாத்ருசரக்ஷண
க்ஷமமிதி தியா பூய: ஸ்ரீரங்கதாமநி மோதஸே— ௫௬

[ப—உ]. ஹே ஜநநி - ஏ தாயே!; ஜநந, பவந, ப்ரீத்யா - பிறந்த, அகம் என்கிற, ப்ரீதியினால்; துக்தார்ணவம் - திருப்பாற்கடலை; பஹு மந்யஸே -வெகுமானிக்கிறீர்; தத்- ப்ரஸித்தமான; பரமம், பதம் - பரமபதமென்கிற, ஸ்தாநத்தை; தயித, ப்ரேம்ணா - ப்ரியனின் க்ருஹமென்கிற ப்ரீதியாலே; புஷ்ணாஸி - போஷிப்பிவிக்கிறீர்; உததி, பரமவ்யோமநோ: - அந்தத் திருப்பாற்கடலையும் பரமபதத்தையும்; விஸ்ம்ருத்ய - மறந்து; மாத்ருச, ரக்ஷண, க்ஷமம் - எங்களைப் போலொத்த அகிஞ்சநர்களுடைய, ரக்ஷணத்துக்கு, யோக்யம்; இதி - என்கிற; தியா - புத்தியினால்; பூய: - மிகவும்; ஸ்ரீரங்கதாமநி - ஸ்ரீரங்கதிவ்யநகரத்தில்; மோதஸே - ஸந்தோஷிக்கிறீர். ௫௬

[க—உ]. ஏ தாயே! நீர் பிறந்த க்ருஹமென்கிற ப்ரீதியினால் திருப்பாற்கடலில் வஸிக்கிறீர். ப்ரியனுடைய க்ருஹமென்கிற ப்ரீதியினால் பரமபதத்தில் வஸிக்கிறீர். இவ்விரண்டு இடங்களையும் மறந்து தாயாகையால் எங்களைப் போன்ற அகிஞ்சனர்களான குழந்தைகளை ரக்ஷிக்கவேண்டியதற்கு வஸிக்கத்தக்க ஸ்தானம் இதுவே என்கிற புத்தியோடு இந்த ஸ்ரீரங்கஸ்தலத்தில் எழுந்தருளியிருந்து மிகவும் ஸந்தோஷிக்கிறீர். ௫௬

ஔதார்யகாருணிகதாச்ரிதவத்ஸலத்வபூர்வே-
ஷு ஸர்வமதிசாயிதமத்ர மாத: । ஸ்ரீரங்கதாம்நி
யதுதாந்யதுதாஹரந்தி ஸீதாவதாரமுகமேத-
தமுஷ்ய யோக்யம் ॥ ௫௭ ॥

ஔதார்யகாருணிகதாச்ரிதவத்ஸலத்வபூர்வேஷு ஸர்வமதிசாயிதமத்ர மாத:— ஸ்ரீரங்கதாம்நி யதுதாந்யதுதாஹரந்தி ஸீதாவதாரமுகமேமுததஷ்யயோக்யம்.

[ப—உ]. ஹே மாத: - ஏ தாயே!; ஔதார்ய, காருணிகதா, ஆச்ரிதவத்ஸலத்வ, பூர்வேஷு - நற்கொடை, க்ருபை, ஆச்ரிதவாத்ஸல்யம், இவைகளை முதலாகவுடைய (குணங்களில்); ஸர்வம் - எல்லாகுணமும்; ஸ்ரீரங்கதாம்நி - ஸ்ரீரங்க திவ்யநகரத்தில்; அத்ர-இந்த உமது ஸ்ரீரங்கநாயகியான அர்ச்சாவதாரத்தில்; அதிசாயிதம் - உத்கர்ஷத்தை அடைந்தது; அந்யத் - இந்த அர்ச்சாவதாரத்தைக்காட்டிலும் வேறான; ஸீதாவதாரமுகம் - ஸீதாவதாரம் முதலிய அவதாரத்தை; உதாஹரந்தி - உயர்ந்த குணங்களையுடையதாகச் சொல்லுகிறார்கள்; (இதி) யதுத - என்கிறது யாதொன்றுண்டோ;

(தத்) ஏதத் - அந்த இந்த அவதாரமெல்லாம்; அமுஷ்ய - இந்த ஸ்ரீரங்கநாயிகாரூப அர்ச்சாவதாரத்துக்கு; யோக்யம் - அப்யாஸம். ௫௭

[க—உ] ஹே தாயே! நீர் ஸீதாவதாரம் முதலிய விபவாவதாரங்களில் நற்கொடை. தயை, ஆச்ரிதவாத்ஸல்யம் முதலிய குணங்களை நன்ருக அப்யஸித்து இந்த ஸ்ரீரங்கநாயகிரூபார்ச்சாவதாரத்தில் மேற்கண்ட குணங்களில் விசேஷ உத்கர்ஷத்தை வஹிக்கிறீர். ஔதார்யாதிகுணங்கள் இந்த ஸ்ரீரங்கநாயகியினிடத்தில் மிகவும் ப்ரகாசிக்கிறதுகளென்று கருத்து. ௫௭

𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌸𑍍𑌮𑍈𑌚𑌿-
𑌦𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌭𑌰𑌂 𑌵𑌹𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯 । 𑌅𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿-
𑌦𑍁𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌥𑌾𑌮𑍍𑌬 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌲𑌜𑍍𑌜𑌸𑍇 𑌕𑌥𑌯
𑌕𑍋𑌽𑌯𑌮𑍁𑌦𑌾𑌰𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ ௫௮ ॥

ஐச்வர்யமக்ஷரகதிம் பரமம் பதம் வா கஸ்மைசிதஞ்ஜலிபரம் வஹதே விதீர்ய— அஸ்மை ந கிஞ்சிதுசிதம் க்ருதமித்யதாம்ப த்வம் லஜ்ஜஸே கதய கோயமுதாரபாவ:— ௫௮

[ப—உ]. ஹே அம்ப - ஏ அம்மா; அஞ்ஜலி, பரம் - கைகுவித்தலாகிற, சுமையை; வஹதே - சுமக்கிற; கஸ்மைசித் - எவனுக்கும்; ஐச்வர்யம் - இஹலோகத்திலுள்ள ஐச்வர்யத்தையும்; அக்ஷரகதிம் - கைவல்யத்தையும்; பரமம் பதம் வா - பரமபதத்தையும்; அத - முழுக்க; விதீர்ய - கொடுத்து; அஸ்மை - அஞ்ஜலிச்சுமையைச் சுமந்த இவனுக்கு; உசிதம் -

சுமை தூக்கினதற்கு அநுகுணமாக; கிஞ்சித் - ஒன்றும்: ந க்ருதம் - பண்ணப்படவில்லையே; இதி - என்று: த்வம - நீர்; லஜ்ஜஸே - வெட்கத்தையடைகிறீர்; அயம - இந்த; உதாரபாவ: - ஔதார்யம்; க: - எது (லோகவிலக்ஷணமாயிருக்கிறதே); கதய - நீர்தான் சொல்லவேணும் ௫அ

[க—உ], "ஹே அம்மா! கைகூப்புதல் என்கிற அஞ்ஜலியைச் செய்தவனுக்கு ஸாத்யாதிவைஷம்யமன்றியில் இஹலோகைச்வர்யம், கைவல்யம், பரமபதம் இவைகளெல்லாவற்றையும் நீர் கொடுத்தாலும் "இவ்வளவு சுமை சுமந்தவனுக்கு இதுதானா நாம் கொடுக்கிறது, சரியான கூலி நாம் கொடுக்கவில்லையே" என்று வெட்கப்படுகிறீர். இவ்வளவு ஔதாரயம் எங்கிருந்து உம்மால் அப்யஸிக்கப்பட்டதோ நீர் தான் சொல்லவேணும்" என்று ஔதார்யத்தில் ஈடுபடுகிறார். ௫அ

ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநஸம்பதகிஞ்சநோஹமிச்சாதிகாரசகநாநுசயாநபிஜ்ஞ:। ஆகாம்க்ஷி தேவி யுவயோரபி துஸ்ஸஹாநி பதாநி மூர்க்கசரிதஸ்தவ துர்பரோக்ஷி ॥ ௫௯ ॥

ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநஸம்பதகிஞ்சநோஹமிச்சாதிகாரசக - நாநுசயாநபிஜ்ஞ:— ஆகாம்க்ஷி தேவி யுவயோரபி துஸ்ஸஹாநி பதாநி மூர்க்கசரிதஸ்தவ துர்பரோக்ஷி—

[ப—உ]. ஹே தேவி - ஹே தேவியே!; இச்சா, அதிகார, சகந, அநுசய, அநபிஜ்ஞ: - புருஷார்த்தத்தில் விருப்பம் அதிகாரம், கர்மாநுஷ்டானஸாமர்த்யம், நிஷித்தாநுஷ்டாணம், விஹிதாகரணம் இவைகளில் அநுதாபம இவைகளை

அறியாதவனும்; (அத ஏவ) அவ்விதமிருப்பதினால்; ஞாந, க்ரியா, பஜந, ஸம்பத், அகிஞ்சந:-ஞானயோகம், கர்மயோகம், பக்திப்ரபத்தி இவைகளாகிற, ஸம்பத்தினால், தரித்ரனான; அஹம் - நான்; யுவயோரபி - வாத்ஸல்யநிதிகளான உமக்கும் உமது பர்த்தாவுக்கும் கூட; துஸ்ஸஹாநி - ஸஹிக்கமுடியாதவைகளான; ஆகாம்ஸி - (பகவதபசார, பாகவதாபசார, அஸஹ்யாபசாரரூபங்களான) அபராதங்களை; பத்நாமி - ஒன்றுகூட்டி ஸம்பாதிக்கிறேன்; மூர்க்க, சரித: - (இவ்விதம்) மூர்க்கனுடைய, நடத்தையையுடைய நான்; தவ - உமக்கும்; துர்பர: - பரிக்கத்தகாதவனாக; அஸ்மி - இருக்கிறேன். ௯௧

[௯—௨]. "ஹே தேவியே! புருஷார்த்தத்தில் விருப்பம், அதிகாரம், உபாயாநுஷ்டானஸாமர்த்யம், அநுதாபம் இவைகளில்லாதவனும் கர்மஞானபக்திப்ரபத்திரஹிதனுமான நான் வாத்ஸல்யநிதிகளாகிய உமக்கும் உமது பர்த்தாவுக்கும் கூட ஸஹிக்கமுடியாத பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாரங்களைக் கூட்டம் கூட்டமாக ஸம்பாதித்து நித்யம் அஞ்ஞாதநிக்ரஹயான உமக்கும் பரிக்கத்தகாதவனாக இருக்கிறேனே என்ன செய்வேன்" என்று ஸ்வநைச்யாநுஸந்தானம் செய்கிறார். ௯௧

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑍈𑌤𑌵𑌶𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌾𑌨𑌮𑍍𑌬
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌚𑌸𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾
𑌨 𑌮𑍇 𑌭𑍁𑌜𑌬𑌲𑌂 𑌤𑌵 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌦𑍍𑌮𑌲𑌾𑌭𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌶𑌰
𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌸𑌿 ॥ ௯௨ ॥

இத்யுக்திகைதவசதேந விடம்பயாமி தாநம்ப ஸத்யவசஸ: புருஷாந் புராணாந்— யத்வா ந மே புஜபலம் தவ பாதபத்மலாபே த்வமேவ சரணம் விதித: க்ருதாஸி—

[ப—உ]. ஹே அம்ப - ஏ அம்மா! இதி - இவ்விதம் நு உக்திகைதவசதேந - அநேக நைச்யவசநரூபவஞ்சனோக்திக ளால்; தாந் - ப்ரஸித்தர்களும்; ஸத்யவசஸ:-உண்மைசொல் பவர்களும்; புராணாந் - பூர்வீகர்களுமான; புருஷாந் - புருஷர் களை; விடம்பயாமி - அநுகரிக்கிறேன்; யத்வா-அப்படியன்றி யில் போனாலும்; தவ - உம்முடைய; பாதபத்மலாபே - திரு வடித்தாமரைகளின் ப்ராப்தியில்; மே - எனக்கு; புஜபலம் - தோள்வலி; ந - கிடையாது; விதுத: - உமது நிர்ஹேதுகக்ரு பையினால்; த்வமேவ - நீர்தானே; சரணம் - உபாயமாக; க்ரு தா, அஸி - பண்ணைப்பட்டிருக்கிறீர். சுo

[க—உ]. "ஹே அம்மா! இந்தப்ரகாரம் அநேக கபடநை ச்யவசநங்களைச் சொல்லி பகவந்நிர்ஹேதுககடாக்ஷத்தினாலே யே மயற்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர்களென்று ப்ரஸித்தர்க ளும் உண்மையையே சொல்பவர்களுமான பராங்குசபரகால யாமுநயதிவராதிகளான பூர்வாசார்யர்களை அநுகரிக்கிறேன். அந்த நைச்யோக்தியும் மனஸ்ஸோடில்லை. இப்படி உபாயமற் றாலும் "இவனுக்கு நம்மை அடைய ஸாமர்த்யமில்லை" என் று இரங்கிய உமது நிர்ஹேதுகக்ருபையினால் நீரே எனக்கு உபாயமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறீர். எனக்கு இனிப்பேற்றில் ஐயமே இல்லை" என்று தைர்யத்தை அடைகிறார். சுo

ஶ்ரீரங்கே³ ஶரத³: ஶதம் ஸஹ ஸுஹ்ருத்³வர்கே³ண [illegible]
நிஷ்கண்டகம் [illegible] ஸர்வம் [illegible]
[illegible] வஸாம । [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ சுக ॥

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
3	18	கடாக்ஷ்	கடாக்ஷ
7	5	விரிஞ்சா	விரிஞ்ச்யா
9	25	குணங்க	குணங்க
10	20	வதயம்	வத்யம்
15	19	துத்க்கு	துக்கு
16	11	யெபி	யேபி
16	23	யுடையதும்	யுடைய எவர்கள் வித்தாஞ்ஜநம் போன்ற பக்தியையுடையதும்
18	13	த்வா	த்வா
,,	14	ஸ்ரீம்	ஸ்ரீம
26	19	ரஙவேச்வ	ரங்கேச்வ
37	20	கல்யண	கல்யாண
41	1	ஜகள	ஜகௌ
,,	15	ஜகள	ஜகென
44	14	ப்ரிதி	ப்ரீதி
46	22	அநுபவிப்பர்	அநுபவிப்பவர்
48	11	ஊர்த்தவ	ஊர்த்வ
54	1	க்டவேன்	க்கடவேன்
74	22	அநயாஸ	அநாயாஸ
77	15	மேழுததஷ்ய	மேததழுஷ்ய